

28968 LLEI 42/1994, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i d'ordre social. («BOE» 313, de 31-12-1994.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

PREÀMBUL

Els objectius de política econòmica, que es concreten a la Llei de pressupostos generals de l'Estat per a 1995, requereixen, per millorar-ne l'execució, que s'adoptin un conjunt de mesures de diferent naturalesa i abast amb un denominador comú que consisteix a constituir instruments eficaços al servei de l'acció política del Govern, en els diferents àmbits sectorials en què aquesta es desenvolupa.

En consonància amb aquest propòsit, la Llei estableix unes reformes determinades en l'àmbit tributari, modifica en part el règim jurídic de la Seguretat Social, introdueix algunes innovacions en la legislació laboral i en les normes reguladores del règim del personal al servei de l'Administració i atén necessitats concretes, tant en l'àmbit de la gestió administrativa com en el de l'organització.

1

En matèria tributària, la Llei modifica parcialment les regulacions dels impostos estatals i locals i estableix una nova regulació de determinades taxes.

En l'impost sobre la renda de les persones físiques s'aplica una reducció del 8 per 100 sobre el rendiment net en les activitats a les quals és aplicable l'estimació objectiva per signes, índexs o mòduls, percentatge que s'ha determinat tenint en compte l'evolució de l'economia i del sector de la petita i mitjana empresa en què estan integrats els empresaris inclosos en l'àmbit d'aplicació d'aquesta modalitat. Al seu torn, els plans d'estalvi popular se suprimeixen, ateses les dificultats que hi ha hagut per a la seva instrumentació. En consonància amb aquesta mesura, s'adequa la regulació dels increments i les disminucions de patrimoni. D'altra banda, es declaren exemptes de l'impost les quantitats percebudes pels agricultors i ramaders en concepte de subvencions indemnitzadores pels perjudicis causats per les mesures adoptades en l'execució de la política agrícola comuna. Finalment, es regula tant la inclusió a la base imposable de determinades rendes obtingudes per entitats no residents, com les deduccions per doble imposició, en consonància amb les modificacions que la Llei introdueix en l'impost de societats.

En l'impost de successions i donacions, es modifica el règim d'ajornaments i fraccionaments.

En l'impost de societats, les reformes introduïdes responen a la necessitat d'adaptar el nostre sistema d'imposició directa al procés d'internacionalització creixent de la nostra economia. En aquest sentit, es modifica la regulació de la deducció per doble imposició internacional en els vessants econòmic i jurídic, a fi de beneficiar la posició competitiva de les empreses espanyoles que facin inversions a l'exterior. A aquest efecte, s'estén la deducció per doble imposició internacional als increments de patrimoni gravats a l'estranger. Així mateix, per calcular el límit de la deducció s'han d'agrupar els rendiments i increments de patrimoni procedents d'un mateix país, llevat de les rendes d'establiments permanents que s'han de computar aïlladament per cada un d'aquests. D'altra banda, es per-

met als subjectes passius que desgravin les quantitats que no van poder ser deduïdes en el període en què es van obtenir per insuficiència de quota íntegra, en els períodes impositius conclusos en els cinc anys posteriors. Finalment, s'estén la deducció per doble imposició de dividends als impostos pagats per les subfilials de segon i tercer grau de la societat matriu, amb els requisits que preveu la norma; també es preveu que les quantitats no deduïdes per insuficiència de quota íntegra es puguin deduir en els períodes impositius conclusos en els cinc anys següents.

Una altra sèrie de mesures tendeixen a introduir al nostre país una tècnica, recentment utilitzada pels sistemes fiscals del nostre entorn, per evitar l'ajornament en el pagament dels impostos mitjançant l'ús instrumental de societats no residents sotmeses a baixa tributació. En aquest sentit, la nova regulació que conté la Llei imposa als subjectes passius l'obligació d'incloure a la base imposable les rendes procedents d'entitats no residents en els casos que estableix la Llei i sempre que l'import satisfet, en concepte de gravamen de naturalesa idèntica o anàloga a l'impost de societats, hagi estat inferior al 75 per 100 del que hauria correspost amb les normes d'aquest impost. Així mateix, s'adopten les mesures necessàries per evitar la minoració de la base imposable gravada a Espanya a través de la facturació de despeses des de societats vinculades no residents sotmeses a baixa tributació.

Es fan diverses modificacions de l'impost sobre el valor afegit, entre les quals es pot destacar la introducció de reformes concretes en la regulació de les adquisicions intracomunitàries, així com en els règims de les agències de viatges i dels béns usats, objectes d'art i antiguitats.

En l'àmbit dels impostos especials, es generalitza la devolució de l'impost pagat en totes les begudes alcohòliques si es retornen a fàbrica o es destrueixen sota control administratiu; s'hi introdueix una bonificació per als biocarburants, que declara l'exempció de l'impost sobre hidrocarburs dels productes vinculats a projectes pilot per al desenvolupament de productes menys contaminants, i es modifica l'impost especial sobre determinats mitjans de transport, mitjançant l'establiment de la possibilitat de retornar l'impost que hagin pagat en les exportacions els empresaris que es dediquen al comerç majorista d'automòbils.

Pel que fa als impostos locals, es modifiquen diversos preceptes de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, en compliment dels acords amb la Federació Espanyola de Municipis i Províncies.

A aquest efecte, a més d'haver variat el sistema de finançament de les corporacions locals, s'ha potenciat el paper dels municipis en la gestió del cadastre de béns immobles. N'és exemple la introducció d'un informe municipal previ i preceptiu sobre les noves ponències de valors cadastrals que s'elaborin en el futur i l'augment de la capacitat dels ajuntaments per adaptar la seva pressió fiscal a la situació que plantegen les revisions cadastrals.

Així mateix s'introdueixen mesures que tendeixen a agilitar el procediment cadastral sense minva de la seguretat jurídica dels contribuents. En aquest sentit se suprimeix com a acte administratiu autònom la delimitació de sòl de naturalesa urbana, que s'integra en un nou concepte, més ampli, de ponència de valors, i es regula «in extenso» la notificació dels esmentats valors als interessats a fi de procurar en tot moment que tinguin coneixement de valors dins el termini i en la forma escaient.

2

En l'ordre social, el títol II incorpora diferents modificacions en l'àmbit d'actuació de la Seguretat Social.

Així, mitjançant la reforma del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, es modifica el procedi-

ment de recaptació dels seus drets pel que fa a la reclamació administrativa dels deutes envers la Seguretat Social, especialment dels relatius a les quotes de cotització, per aconseguir la màxima eficàcia, simplificació i celeritat en la gestió recaptadora d'aquests deutes. S'introdueixen, a més, modificacions en l'acció protectora de la Seguretat Social, per reunir les actuals prestacions per incapacitat laboral transitòria i invalidesa provisional en una única prestació per incapacitat temporal, alhora que es configura com a contingència específica, deslligada de la incapacitat laboral transitòria, la de maternitat. A més, s'unifiquen els procediments de declaració i reconeixement de la invalidesa permanent a l'efecte de les prestacions econòmiques contributives, i s'atribueixen les competències per tramitar i resoldre aquests procediments en els òrgans de l'Institut Nacional de la Seguretat Social.

A més, es crea i es regula el Registre de prestacions socials públiques, la gestió del qual s'encarrega a l'Institut Nacional de la Seguretat Social, com a instrument administratiu de coordinació entre les diferents entitats i els organismes responsables de la gestió de les pensions esmentades.

Finalment, es reforma el text refós de la Llei general de la Seguretat Social pel que fa a la regulació de les mútues d'accidents de treball i malaltia professional, amb la finalitat de reforçar la transparència en la gestió d'aquests ens que, sense perjudici del seu caràcter privat, administren recursos de naturalesa pública.

En matèria laboral, es fa una nova redacció de la Llei 10/1994, de 19 de maig, sobre mesures urgents de foment de l'ocupació, per permetre la contractació a temps parcial en tots els supòsits de contractació que preveuen els articles 15 i 17.3 de la Llei 8/1980, de 10 de març, de l'Estatut dels treballadors; d'altra banda, s'introdueixen reformes en els preceptes que l'Estatut dels treballadors dedica al Fons de garantia salarial i a regular el termini de preavís en cas de mobilitat geogràfica, per millorar, d'aquesta manera, la redacció del text i superar disfuncions que es plantegen en la seva aplicació.

La nova redacció que es fa de diferents preceptes del text articulat de la Llei de procediment laboral persegueix, a més de salvar dificultats d'interpretació que s'han posat de manifest en l'aplicació dels preceptes modificats, l'aplicació concurrent i harmoniosa del text articulat de la Llei de procediment laboral amb les disposicions incloses a la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, en l'àmbit de la Seguretat Social. Finalment la Llei regula el Programa de foment de l'ocupació per a 1995.

Es completa l'apartat de normes de l'ordre social amb diferents disposicions que recullen aspectes propis del mutualisme administratiu i de la legislació de classes passives de l'Estat.

Finalment, les Corts Generals, tenint en compte la realitat demogràfica de la societat espanyola i amb la finalitat d'incrementar la protecció a la família, han estimat oportú ampliar el concepte de família nombrosa a aquelles que tinguin tres fills o més.

3

Entre les normes administratives que conté la Llei hem de destacar les següents:

Pel que fa al règim del personal al servei de les administracions públiques, el títol III modifica determinats preceptes de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública, dirigits a millorar l'ordenació d'efectius, mitjançant la potenciació de la promoció interna com a mecanisme de provisió de llocs de treball.

Es completa el títol amb disposicions destinades a regular règims jurídics i retributius peculiars.

En matèria de gestió pressupostària, es modifica la regulació que conté el text refós de la Llei general pressupostària, tant pel que fa als pagaments a justificar, mitjançant la taxació dels supòsits en què és possible apel·lar a aquest instrument, com en la modificació de la intervenció prèvia, amb exclusió de determinades despeses realitzades a través del sistema d'avançaments de caixa fixa. A més, s'estableixen normes de gestió administrativa respecte als crèdits cofinançats per la Unió Europea a través del Fons europeu de desenvolupament regional.

Pel que fa a la gestió administrativa, s'autoritza la contractació plurianual de determinats serveis de transport, i es declaren d'ocupació urgent determinats béns objecte d'expropiació, així com l'interès general de certes obres hidràuliques.

En matèria d'organització, la Llei autoritza el president del Govern per variar el nombre, la denominació i la competència dels departaments ministerials, i el Govern per transformar, suprimir, refundre o modificar organismes autònoms i entitats públiques, sempre que en reti compte a les Corts Generals. Juntament amb aquestes mesures, se n'adopten d'altres referides al règim organitzatiu de determinats ens del sector públic, entre les quals destaca la modificació del Reial decret llei 18/1982, de 24 de setembre, en relació amb el patrimoni dels fons de garantia de dipòsits, precepte que, de la mateixa manera que el conjunt dels continguts en el Reial decret llei esmentat, té caràcter bàsic d'acord amb el que preveu l'article 149.1.11 de la Constitució.

TÍTOL I

Normes tributàries

CAPÍTOL I

Impost sobre la renda de les persones físiques

Article 1. Reducció del rendiment net en estimació objectiva per signes, índexs o mòduls.

El rendiment net de les activitats a les quals resulti aplicable i per les quals no s'hagi renunciat a la modalitat de signes, índexs o mòduls del mètode d'estimació objectiva de l'impost sobre la renda de les persones físiques es pot reduir un 8,5 per 100 durant 1995.

El rendiment net a què es refereix el paràgraf anterior és el resultant exclusivament de l'aplicació de les normes que regulen la modalitat de signes, índexs o mòduls del mètode d'estimació objectiva.

Aquesta reducció s'ha de tenir en compte als efectes dels pagaments fraccionats corresponents a l'exercici de 1995.

Aquesta reducció és compatible amb la que preveu l'article 13, apartat 1, del Reial decret llei 3/1993, de 26 de febrer, de mesures urgents sobre matèries pressupostàries, tributàries, financeres i d'ocupació.

Article 2. Inclusió a la base imposable de l'impost sobre la renda de les persones físiques de determinades rendes positives obtingudes per entitats no residents.

U. Les persones físiques subjectes per obligació personal de contribuir han d'incloure a la seva base imposable la renda positiva obtinguda per una entitat no resident en el territori espanyol, sempre que aquesta renda pertanyi a alguna de les classes que preveu l'apartat dos

d'aquest article i es compleixin les circumstàncies següents:

a) Que per si soles o conjuntament amb entitats vinculades segons el que preveu l'article 16 de la Llei 61/1978, de 27 de desembre, de l'impost de societats, o amb persones físiques subjectes per obligació personal de contribuir unides per vincles de parentiu en línia directa o col·lateral, consanguínia o per afinitat fins al segon grau inclusivament, tinguin una participació igual o superior al 50 per 100 en el capital, els fons propis, els resultats o els drets de vot de l'entitat no resident en el territori espanyol, en la data del tancament de l'exercici social d'aquesta última.

L'import de la renda positiva que s'ha d'incloure es determina en proporció a la participació en els resultats i, si no és possible, en proporció a la participació en el capital, els fons propis o els drets de vot.

b) Que l'import satisfet per l'entitat no resident en el territori espanyol, imputable a alguna de les classes de rendes que preveu l'apartat dos, per raó de gravamen de naturalesa idèntica o anàloga a l'impost de societats, sigui inferior al 75 per 100 del que hauria correspost d'acord amb les normes d'aquest impost.

Dos. Únicament s'ha d'incloure a la base imposable la renda positiva que provingui de cada una de les fonts següents:

a) Titularitat de béns immobles rústics i urbans o de drets reals que corresponguin, llevat que estiguin afectes a una activitat empresarial de conformitat amb el que disposen els articles 6 i 40 de la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre la renda de les persones físiques, o cedits en ús a entitats no residents, que pertanyin al mateix grup de societats de la titular, en el sentit de l'article 42 del Codi de comerç.

b) Participació en fons propis de qualsevol tipus d'entitat i cessió a tercers de capitals propis, en els termes que preveu l'article 37.1 i 2 de la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

No s'entén inclosa en aquesta lletra la renda positiva que procedeixi dels actius financers següents:

a') Els que es tinguin per donar compliment a obligacions legals i reglamentàries originades per l'exercici d'activitats empresarials.

b') Els que incorporin drets de crèdit nascuts de relacions contractuals establertes com a conseqüència de l'exercici d'activitats empresarials.

c') Els que es tinguin com a conseqüència de l'exercici d'activitats d'intermediació en mercats oficials de valors.

d') Els que tinguin entitats de crèdit i asseguradores com a conseqüència de l'exercici de les seves activitats empresarials, sense perjudici del que estableix la lletra c).

La renda positiva que derivi de la cessió a tercers de capitals propis s'entén que procedeix de la realització d'activitats creditícies i financeres a què es refereix la lletra c), si el cedent i el cessionari pertanyen a un grup de societats en el sentit de l'article 42 del Codi de comerç i els ingressos del cessionari procedeixen, almenys en el 85 per 100, de l'exercici d'activitats empresarials.

c) Activitats creditícies, financeres, asseguradores i de prestació de serveis, excepte els relacionats directament amb activitats d'exportació, realitzades, directament o indirectament, amb persones o entitats residents en el territori espanyol i vinculades en el sentit de l'article 16 de la Llei 61/1978, de 27 de desembre, de l'impost de societats, mentre determinin despeses fiscalment deduïbles en aquestes persones residents.

No s'hi ha d'incloure la renda positiva quan més del 50 per 100 dels ingressos derivats de les activitats creditícies, financeres, asseguradores o de prestació de serveis, excepte els directament relacionats amb activitats d'exportació, realitzades per l'entitat no resident procedeixen d'operacions efectuades amb persones o entitats no vinculades en el sentit de l'article 16 de la Llei 61/1978, de 27 de desembre, de l'impost de societats.

d) Transmissions dels béns i drets referits a les lletres a) i b) que generin increments i disminucions de patrimoni.

No s'hi han d'incloure les rendes que preveuen els apartats a), b) i d) anteriors, obtingudes per l'entitat no resident mentre procedeixen o derivin d'entitats en les quals participi, directament o indirectament, en més del 5 per 100, quan es compleixin els dos requisits següents:

a') Que l'entitat no resident dirigeixi i gestioni les participacions mitjançant la corresponent organització de mitjans materials i personals.

b') Que els ingressos de les entitats de les quals s'obtinguin les rendes procedeixen, almenys en el 85 per 100, de l'exercici d'activitats empresarials.

A aquest efecte, s'entén que procedeixen de l'exercici d'activitats empresarials les rendes que preveuen les lletres a), b) i d) que tenen l'origen en entitats que compleixen el requisit de la lletra b') anterior i estan participades, directament o indirectament, en més del 5 per 100 per l'entitat no resident.

Tres. No s'hi han d'incloure les rendes que preveuen les lletres a), b) i d) de l'apartat anterior quan la suma dels seus imports sigui inferior al 15 per 100 de la renda total o al 4 per 100 dels ingressos totals de l'entitat no resident.

Els límits que estableix el paràgraf anterior es poden referir a la renda o als ingressos obtinguts pel conjunt de les entitats no residents en el territori espanyol pertanyents a un grup de societats en el sentit de l'article 42 del Codi de comerç.

En cap cas no s'hi ha d'incloure una quantitat superior a la renda total de l'entitat no resident.

No s'ha d'incloure a la base imposable de la persona física resident l'impost o impostos de naturalesa idèntica o similar a l'impost de societats efectivament satisfet per la societat no resident per la part de renda a incloure.

Les rendes positives de cada una de les fonts esmentades a l'apartat dos s'han d'incloure a la base imposable de l'impost sobre la renda de les persones físiques que correspongui com un component més de les rendes que preveu l'article 61 de la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

Quatre. Estan obligades a la inclusió corresponent en la seva base imposable les persones físiques residents en el territori espanyol compreses a la lletra a) de l'apartat u que participin directament en l'entitat no resident o bé indirectament a través d'una altra o altres entitats no residents. En aquest últim cas, l'import de la renda positiva és el corresponent a la participació indirecta.

Cinc. La inclusió s'ha de fer en el període impositiu que compregui el dia en què l'entitat no resident en el territori espanyol hagi conclòs el seu exercici social que, a aquest efecte, no es pot entendre d'una durada superior a dotze mesos, llevat que el subjecte passiu opti per realitzar aquesta inclusió en el període impositiu que compregui el dia en què s'aprovin els comptes corresponents a l'exercici esmentat, sempre que no hagin transcorregut més de sis mesos comptats a partir de la data de la seva conclusió.

L'opció s'ha de manifestar a la primera declaració de l'impost en què hagi de tenir efecte i s'ha de mantenir durant tres anys.

Sis. L'import de la renda positiva que s'ha d'incloure a la base imposable s'ha de calcular d'acord amb els principis i criteris que estableixen la Llei 61/1978, de 27 de desembre, de l'impost de societats, i les restants disposicions relatives a l'impost de societats per a la determinació de la base imposable. S'entén per renda total l'import de la base imposable que resulti d'aplicar aquests mateixos criteris i principis.

A aquest efecte s'ha d'utilitzar el tipus de canvi vigent al tancament de l'exercici social de l'entitat no resident en el territori espanyol.

Set. No s'han d'integrar a la base imposable els dividends o les participacions en beneficis en la part que correspongui a la renda positiva que hagi estat inclosa a la base imposable. El mateix tractament s'aplica als dividends a compte.

En cas de distribució de reserves, cal atènyer-se a la designació que contingui l'acord social; s'entenen aplicades les últimes quantitats abonades a les reserves esmentades.

Una mateixa renda positiva només pot ser objecte d'inclusió una sola vegada, sigui quina sigui la forma i l'entitat en què es manifesti.

Vuit. És deduïble de la quota íntegra l'impost o gravamen satisfet efectivament a l'estranger per raó de la distribució dels dividends o les participacions en beneficis, tant si és conforme a un conveni per evitar la doble imposició, com d'acord amb la legislació interna del país o territori de què es tracta, en la part que correspon a la renda positiva inclosa a la base imposable.

Aquesta deducció s'ha de practicar encara que els impostos corresponguin a períodes impositius diferents d'aquell en què s'ha fet la inclusió.

En cap cas no s'han de deduir els impostos satisfets en països o territoris qualificats per reglament de paradisos fiscals.

Aquesta deducció no pot excedir la quota íntegra que a Espanya correspondria pagar per la renda positiva inclosa a la base imposable.

Nou. Per calcular la renda derivada de la transmissió de la participació, directa o indirecta, s'utilitzen les regles que conté la lletra c) de l'apartat u de l'article 48 de la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre la renda de les persones físiques, en relació amb la renda positiva inclosa a la base imposable. Els beneficis socials a què es refereix aquest precepte són els corresponents a la renda positiva inclosa a la base imposable.

Deu. Els subjectes passius als quals sigui aplicable el que preveu aquest article han de presentar conjuntament amb la declaració per l'impost sobre la renda les dades següents relatives a l'entitat no resident en el territori espanyol:

- a) Nom o raó social i lloc del domicili social.
- b) Relació d'administradors.
- c) Balanç i compte de pèrdues i guanys.
- d) Import de les rendes positives que han de ser incloses a la base imposable.
- e) Justificació dels impostos satisfets respecte a la renda positiva que s'hagi d'incloure a la base imposable.

Onze. Quan l'entitat participada sigui resident de països o territoris qualificats per reglament de paradisos fiscals es considera que:

- a) Es compleix la circumstància que preveu la lletra b) de l'apartat u.
- b) La renda obtinguda per l'entitat participada procedeix de les fonts de renda a què es refereix l'apartat dos.
- c) La renda obtinguda per l'entitat participada és el 15 per 100 del valor d'adquisició de la participació. Les

presumpcions que contenen les lletres anteriors admeten prova en contra.

Les presumpcions que contenen les lletres anteriors no s'han d'aplicar quan l'entitat participada consolidi els seus comptes, d'acord amb el que preveu l'article 42 del Codi de comerç, amb alguna o algunes de les entitats obligades a la inclusió.

Dotze. El que preveu aquest article s'entén sense perjudici del que disposen els tractats i convenis internacionals que han passat a formar part de l'ordenament intern i l'article 13 de la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

Article 3. *Despeses deduïbles i increments i disminucions de patrimoni.*

U. A partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el paràgraf primer de l'article 28.2 de la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre la renda de les persones físiques, queda redactat de la manera següent:

«2) En concepte d'altres despeses, la quantitat que resulti d'aplicar el 5 per 100 sobre l'import dels ingressos íntegres, excloses les contribucions que els promotors de plans de pensions imputin als participants, amb un màxim de 250.000 pessetes. Aquest percentatge és el 15 per 100, amb límit de 600.000 pessetes, per als subjectes passius que siguin invàlids, mutilats o invàlids, físics o psíquics, congènits o sobrevinguts, en el grau establert per reglament i que acreditin la minusvalidesa mitjançant un certificat expedit per l'Institut Nacional de Serveis Socials o per l'òrgan corresponent de les comunitats autònomes.»

Dos. A partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, l'apartat u de l'article 44 de la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre la renda de les persones físiques, queda redactat de la manera següent:

«U. Són increments o disminucions de patrimoni les variacions en el valor del patrimoni del subjecte passiu que es posin de manifest per qualsevol alteració en la seva composició, llevat del que disposen els apartats següents.

No hi estan subjectes els increments nets de patrimoni que es posin de manifest com a conseqüència de transmissions oneroses quan l'import global d'aquestes durant l'any natural no superi 500.000 pessetes.

Si l'import global a què es refereix el paràgraf anterior procedeix, en tot o en part, de transmissions o reemborsaments d'accions o participacions representatives del capital social o patrimoni de les institucions d'inversió col·lectiva, els increments nets de patrimoni que es posin de manifest com a conseqüència d'aquestes estan subjectes a l'impost.»

Article 4. *Integració dels impostos de societats i sobre la renda de les persones físiques.*

U. Queda suprimida la referència a l'apartat «u» que figura inicialment a l'article 37 de la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

Dos. L'article 37.1 de la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre la renda de les persones físiques, queda redactat de la manera següent:

«1. Rendiments obtinguts per la participació en fons propis de qualsevol tipus d'entitat.

Queden inclosos dins aquesta categoria els dividends, les primes d'assistència a juntes i les participacions en els beneficis de societats o associacions, així com qualsevol altra utilitat percebuda d'una entitat en virtut de la condició de soci, accionista o associat.

Així mateix s'hi inclouen els rendiments procedents de qualsevol classe d'actius, excepte el lliurament d'accions alliberades, que, estatutàriament o per decisió dels òrgans socials, facultin per participar en els beneficis, les vendes, les operacions, els ingressos o els conceptes anàlegs d'una societat o associació per causa diferent de la remuneració del treball personal.

Els resultats dels comptes en participació es consideren rendiments d'aquesta naturalesa per al participip no gestor.

A l'efecte de la seva integració a la base imposable, els rendiments a què es refereixen els paràgrafs anteriors, mentre procedeixin de societats, associacions o entitats residents en el territori espanyol, inclosos els comptes en participació, es multipliquen pels percentatges següents:

- a) 140 per 100 amb caràcter general.
- b) 126 per 100 si procedeixen de mútues d'assegurances generals, mutualitats de previsió social i societats de garantia recíproca.
- c) 125 per 100 si procedeixen de les entitats a què es refereixen l'epígraf e) de l'apartat 1 i l'apartat 2 de l'article 5 de la Llei 61/1978, de 27 de desembre, de l'impost de societats.
- d) 100 per 100 si procedeixen de les entitats a què es refereix l'article 23.dos de la Llei 61/1978, de 27 de desembre, de l'impost de societats, i de cooperatives protegides i especialment protegides regulades per la Llei 20/1990, de 20 de desembre.»

Tres. L'apartat tres de l'article 52 de la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre la renda de les persones físiques, queda redactat de la manera següent:

«Tres. La base imposable imputable als socis ha de ser la que resulti de les normes de l'impost de societats, amb independència de la naturalesa de les rendes de què derivi.

No obstant el que assenyalava el paràgraf anterior, a la part de la base imposable imputada que correspongui a rendiments obtinguts per la participació en fons propis de qualsevol tipus d'entitat resident en el territori espanyol li és aplicable el que disposa el paràgraf quart del número 1 de l'article 37 d'aquesta Llei.

Les bases imposables negatives no són objecte d'imputació, i es poden compensar amb bases imposables positives obtingudes per la societat en els cinc exercicis següents.»

Article 5. *Rendes irregulars.*

A partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, la lletra a) de l'apartat u de l'article 59 de la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre la renda de les persones físiques, queda redactada de la manera següent:

«a) Els increments i les disminucions de patrimoni que es posin de manifest en ocasió de transmissions d'elements patrimonials adquirits amb més d'un any d'antelació a la data en què s'obtingui l'increment o la disminució o de drets de subscripció que procedeixin de valors adquirits, així mateix, amb la mateixa antelació.

S'entenen compresos en aquesta lletra els increments o les disminucions de patrimoni procedents de l'alienació o venda de béns afectats per incendi, inundacions, enfonsaments o altres circumstàncies excepcionals similars.»

Article 6. *Comprovació de la situació patrimonial.*

A partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, l'article 81 de la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre la renda de les persones físiques, queda redactat de la manera següent:

«L'aplicació de les deduccions a què es refereix l'apartat quatre de l'article 78, llevat de les que preveuen les lletres a) i d), requereix que l'import comprovat del patrimoni del subjecte passiu en finalitzar el període de la imposició excedeixi el valor que llanci la seva comprovació al començament, almenys, en la quantia de les inversions realitzades. A aquest efecte, no s'han de computar els increments o les disminucions de valor experimentats durant el període impositiu pels béns que al final del període continuïn formant part del patrimoni del contribuent.»

CAPÍTOL II

Impost sobre el patrimoni

Article 7. *Béns i drets exempts.*

A partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, la lletra c) de l'apartat vuitè, dos, de l'article 4 de la Llei 19/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre el patrimoni, queda redactada de la manera següent:

«c) Que la participació del subjecte passiu en el capital de l'entitat sigui superior al 15 per 100.»

CAPÍTOL III

Impost de successions i donacions

Article 8. *Supòsits especials d'ajornament i fraccionament.*

L'article 39 de la Llei 29/1987, de 18 de desembre, de l'impost de successions i donacions, queda redactat en els termes següents:

«Article 39. *Supòsits especials d'ajornament i fraccionament.*

1. El pagament de les liquidacions girades com a conseqüència de la transmissió per herència, llegat o donació d'una empresa individual que exerceixi una activitat industrial, comercial, artesanal, agrícola o professional o de participacions en entitats a les quals sigui aplicable l'exempció que regula el punt dos de l'apartat vuitè de l'article 4 de la Llei 19/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre el patrimoni, es pot ajornar, a petició del subjecte passiu, deduïda abans d'expirar el termini reglamentari de pagament o, si s'escau, el de presentació de l'autoliquidació, durant els cinc anys següents al dia en què s'acabi el termini per al pagament, amb l'obligació de constituir caució suficient i sense que sigui procedent

l'abonament d'interessos durant el període d'ajornament.

2. Acabat el termini de cinc anys, amb les mateixes condicions i els mateixos requisits, se'n pot fraccionar el pagament en deu terminis semestral, amb l'abonament corresponent de l'interès legal del diner durant el temps de fraccionament.

3. El que disposen els números anteriors sobre ajornament i fraccionament de pagament també és aplicable a les liquidacions girades com a conseqüència de la transmissió hereditària de l'habitatge habitual d'una persona, sempre que el drethavent sigui cònjuge, ascendent o descendent d'aquell, o bé parent col·lateral de més de seixanta-cinc anys, que hagi conviscut amb el causant durant els dos anys anteriors a la defunció.»

CAPÍTOL IV

Impost de societats

Article 9. *Deducció per doble imposició internacional en l'impost de societats.*

Els apartats 4 i 5 de l'article 24 de la Llei 61/1978, de 27 de desembre, de l'impost de societats, queden redactats de la manera següent:

«4. En el cas d'obligació personal de contribuir, quan entre els ingressos del subjecte passiu hi hagi rendiments o increments de patrimoni obtinguts i gravats a l'estranger, s'ha de deduir la quantitat inferior de les dues següents:

a) L'import efectiu del que s'ha satisfet a l'estranger per raó de gravamen de naturalesa idèntica o anàloga a aquest impost.

b) L'import de la quota que a Espanya correspondria pagar per aquests rendiments o increments de patrimoni si s'haguessin obtingut en el territori espanyol.

Quan el subjecte passiu hagi obtingut en el període impositiu diversos rendiments o increments de patrimoni de l'estranger, la deducció s'ha de fer agrupant els que procedeixen d'un mateix país, llevat de les rendes d'establiments permanents, que es computen aïlladament per cada un d'aquests.

Les quantitats no deduïdes per insuficiència de quota íntegra es poden deduir en els períodes impositius que finalitzin en els cinc anys següents.

5. Quan entre els ingressos d'un subjecte passiu resident a Espanya s'hi computin dividendes o participacions en els beneficis pagats per una societat no resident, s'ha de deduir l'impost efectivament pagat per aquesta última respecte als beneficis amb càrrec als quals s'han de pagar els dividendes, en la quantia corresponent a aquests dividendes, sempre que aquesta quantia s'inclogui, a aquest efecte, a la base imposable del subjecte passiu.

Per a l'aplicació d'aquesta deducció s'han de complir els requisits següents:

a) Que la participació directa i indirecta en el capital de la societat no resident sigui, almenys, del 25 per 100.

b) Que aquesta participació es mantingui de manera ininterrompuda tant en el període impositiu en què es distribueixen els beneficis, com en el període immediatament anterior.

També té la consideració d'impost efectivament pagat l'impost satisfet per les societats participades

directament per la societat que distribueix el dividend i per les que, al seu torn, estiguin participades directament per aquelles, en la part imputable als beneficis amb càrrec als quals s'han de pagar els dividendes, sempre que aquestes participacions no siguin inferiors al 25 per 100 i compleixin el requisit de la lletra b) del paràgraf anterior.

Aquesta deducció, juntament amb l'aplicable, si s'escau, respecte a aquests dividendes d'acord amb l'apartat anterior, no pot excedir la quota que a Espanya correspondria pagar per aquests rendiments si s'haguessin obtingut en el territori espanyol.

L'excés sobre aquest límit no té la consideració de despesa fiscalment deduïble.

Les quantitats no deduïdes per insuficiència de quota íntegra es poden deduir de les quotes íntegres dels períodes impositius que concloquin en els cinc anys següents.

No s'ha d'integrar a la base imposable del subjecte passiu que percebi els dividendes o la participació en beneficis, la depreciació de la participació derivada de la distribució dels beneficis, sigui quina sigui la forma i el període impositiu en què aquesta depreciació es posi de manifest, excepte en cas que l'import dels beneficis hagi tributat a Espanya arran d'una transmissió anterior de la participació.

El subjecte passiu ha d'esmentar a la memòria anual l'import del dividend o la participació en beneficis rebuts i el de la depreciació de la participació. Aquest import ha de ser el corresponent als beneficis obtinguts per l'entitat que els distribueix amb anterioritat a l'adquisició de la participació sobre aquesta. Les dues mencions s'han de reproduir a les memòries de tots els exercicis en què es tinguin valors representatius del capital social d'aquesta entitat, encara que l'import de la participació sigui inferior al 25 per 100. L'incompliment de les obligacions avantdites té la consideració d'infracció tributària simple, sancionable amb una multa de 250.000 a 5.000.000 de pessetes per cada dada omesa.»

Article 10. *Inclusió a la base imposable de l'impost de societats de determinades rendes positives obtingudes per entitats no residents.*

U. Les entitats subjectes a l'impost de societats per obligació personal de contribuir han d'incloure a la base imposable la renda positiva obtinguda per una entitat no resident en el territori espanyol, mentre aquesta renda pertanyi a alguna de les classes que preveu l'apartat dos i es compleixin les circumstàncies següents:

a) Que per si soles o conjuntament amb persones o entitats vinculades segons el que preveu l'article 16 de la Llei 61/1978, de 27 de desembre, de l'impost de societats, tinguin una participació igual o superior al 50 per 100 en el capital, els fons propis, els resultats o els drets de vot de l'entitat no resident en el territori espanyol, en la data del tancament de l'exercici social d'aquesta última.

L'import de la renda positiva que s'ha d'incloure s'ha de determinar en proporció a la participació dels resultats i, si no en té, en proporció a la participació en el capital, els fons propis o els drets de vot.

b) Que l'import satisfet per l'entitat no resident en el territori espanyol, imputable a alguna de les classes de rendes que preveu l'apartat dos, per raó de gravamen de naturalesa idèntica o anàloga a l'impost de societats, sigui inferior al 75 per 100 del que hauria correspost d'acord amb les normes d'aquest impost.

Dos. Únicament s'ha d'incloure a la base imposable la renda positiva que provingui de cada una de les fonts següents:

a) Titularitat de béns immobles rústics i urbans o de drets reals que hi recaiguin, llevat que estiguin afectes a una activitat empresarial d'acord amb el que disposen els articles 6 i 40 de la Llei 18/1991, de 6 juny, de l'impost sobre la renda de les persones físiques, o cedits en ús a entitats no residents, que pertanyin al mateix grup de societats de la titular, en el sentit de l'article 42 del Codi de comerç.

b) Participació en fons propis de qualsevol tipus d'entitat i cessió a tercers de capitals propis, en els termes que preveu l'article 37.1 i 2 de la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

No s'entén inclosa en aquesta lletra la renda positiva que procedeix dels actius financers següents:

a') Els que es tinguin per donar compliment a obligacions legals i reglamentàries originades per l'exercici d'activitats empresarials.

b') Els que incorporin drets de crèdit nascuts de relacions contractuals establertes com a conseqüència de l'exercici d'activitats empresarials.

c') Els que es tinguin com a conseqüència de l'exercici d'activitats d'intermediació en mercats oficials de valors.

d') Els que tinguin entitats de crèdit i asseguradores com a conseqüència de l'exercici de les seves activitats empresarials, sense perjudici del que estableix la lletra c).

La renda positiva derivada de la cessió a tercers de capitals propis s'entén que procedeix de la realització d'activitats creditícies i financeres a què es refereix la lletra c), si el cedent i el cessionari pertanyen a un grup de societats en el sentit de l'article 42 del Codi de comerç i els ingressos del cessionari procedeixen, almenys en el 85 per 100, de l'exercici d'activitats empresarials.

c) Activitats creditícies, financeres, asseguradores i de prestació de serveis, excepte els relacionats directament amb activitats d'exportació, realitzades, directament o indirectament, amb persones o entitats residents en el territori espanyol i vinculades en el sentit de l'article 16 de la Llei 61/1978, de 27 de desembre, de l'impost de societats, mentre determinin despeses fiscalment deduïbles en aquestes entitats residents.

No s'hi ha d'incloure la renda positiva quan més del 50 per 100 dels ingressos que derivin de les activitats creditícies, financeres, asseguradores o de prestació de serveis, excepte els relacionats directament amb activitats d'exportació, realitzades per l'entitat no resident procedeixin d'operacions efectuades amb persones o entitats no vinculades en el sentit de l'article 16 de la Llei 61/1978, de 27 de desembre, de l'impost de societats.

d) Transmissió dels béns i drets referits a les lletres a) i b) que generin increments i disminucions de patrimoni.

No s'hi han d'incloure les rendes que preveuen els apartats a), b) i d) anteriors, obtingudes per l'entitat no resident mentre procedeixin o derivin d'entitats en les quals participin, directament o indirectament, en més del 5 per 100, quan es compleixin els dos requisits següents:

a') Que l'entitat no resident dirigeixi i gestioni les participacions mitjançant l'organització corresponent de mitjans materials i personals.

b') Que els ingressos de les entitats de les quals s'obtinguin les rendes procedeixin, almenys en el 85 per 100, de l'exercici d'activitats empresarials.

A aquest efecte, s'entén que procedeixen de l'exercici d'activitats empresarials les rendes que preveuen les lletres a), b) i d) que van tenir l'origen en entitats que compleixen el requisit de la lletra b') anterior i estan participades, directament o indirectament, en més del 5 per 100, per l'entitat no resident.

Tres. No s'hi han d'incloure les rendes que preveuen les lletres a), b) i d) de l'apartat anterior quan la suma dels seus imports sigui inferior al 15 per 100 de la renda total o al 4 per 100 dels ingressos totals de l'entitat no resident.

Els límits que estableix el paràgraf anterior es poden referir a la renda o als ingressos obtinguts pel conjunt de les entitats no residents en el territori espanyol que pertanyen a un grup de societats en el sentit de l'article 42 del Codi de comerç.

En cap cas no s'hi ha d'incloure una quantitat superior a la renda total de l'entitat no resident.

Quatre. Estan obligades a la inclusió les entitats residents en el territori espanyol compreses a la lletra a) de l'apartat u, que participen directament en l'entitat no resident o bé indirectament a través d'una altra o altres entitats no residents. En aquest últim cas l'import de la renda positiva és el corresponent a la participació indirecta.

Cinc. La inclusió s'ha de realitzar en el període impositiu que compregui el dia en què l'entitat no resident en el territori espanyol hagi conclòs el seu exercici social que, a aquest efecte, no es pot entendre d'una durada superior a dotze mesos, llevat que el subjecte passiu opti per fer aquesta inclusió en el període impositiu que compregui el dia en què s'aprovin els comptes corresponents a aquest exercici sempre que no hagin transcorregut més de sis mesos comptats a partir de la data de la seva conclusió.

L'opció s'ha de manifestar a la primera declaració de l'impost en què hagi de tenir efecte i s'ha de mantenir durant tres anys.

Sis. L'import de la renda positiva que s'ha d'incloure a la base imposable es calcula d'acord amb els principis i criteris que estableixen la Llei 61/1978, de 27 de desembre, de l'impost de societats, i les altres disposicions relatives a l'impost de societats, per a la determinació de la base imposable. S'entén per renda total l'import de la base imposable que resulti d'aplicar aquests mateixos criteris i principis.

A aquest efecte, s'utilitza el tipus de canvi vigent al tancament de l'exercici social de l'entitat no resident en el territori espanyol.

Set. No s'integren a la base imposable els dividendes o les participacions en beneficis en la part que correspongui a la renda positiva que hagi estat inclosa a la base imposable. El mateix tractament s'aplica als dividendes a compte.

En cas de distribució de reserves, s'ha de tenir en compte la designació que conté l'acord social, i s'hi han d'entendre aplicades les últimes quantitats abonades a les reserves esmentades.

Una mateixa renda positiva només pot ser objecte d'inclusió una sola vegada, sigui quina sigui la forma i l'entitat en què es manifesti.

Vuit. Són deduïbles de la quota íntegra els conceptes següents:

a) Els impostos o gravàmens de naturalesa idèntica o anàloga a l'impost de societats, efectivament satisfets, en la part que correspongui a la renda positiva inclosa a la base imposable.

Es consideren impostos efectivament satisfets els pagats tant per l'entitat no resident com per les seves societats participades, sempre que aquella tingui sobre aquestes el percentatge de participació que estableix el tercer paràgraf de l'article 24.5 de la Llei 61/1978, de 27 de desembre, de l'impost de societats.

b) L'impost o gravamen satisfet efectivament a l'estranger per raó de la distribució dels dividendes o les participacions en beneficis, tant si és de conformitat amb un conveni per evitar la doble imposició o d'acord amb la legislació interna del país o territori de què es tracti, en la part que correspongui a la renda positiva inclosa amb anterioritat a la base imposable.

Quan la participació sobre l'entitat no resident sigui indirecta a través d'una altra o altres entitats no residents, s'ha de deduir l'impost o gravamen de naturalesa idèntica o anàloga a l'impost de societats efectivament satisfet per aquella o aquelles en la part que correspongui a la renda positiva inclosa amb anterioritat a la base imposable.

Aquestes deduccions s'han de practicar encara que els impostos corresponguin a períodes impositius diferents d'aquell en què es va fer la inclusió.

En cap cas no s'han de deduir els impostos satisfets en països o territoris qualificats per reglament de paradisos fiscals.

La suma de les deduccions de les lletres a) i b) no pot excedir la quota íntegra que a Espanya li correspongui pagar per la renda positiva inclosa a la base imposable.

Nou. Per calcular la renda derivada de la transmissió de la participació, directa o indirecta, s'han d'aplicar les regles que conté la lletra b) de l'apartat set.1 de l'article 15 de la Llei 61/1978, de 27 de desembre, de l'impost de societats. Els beneficis socials a què es refereix aquest precepte són els corresponents a la renda positiva inclosa a la base imposable.

Deu. Els subjectes passius als quals sigui aplicable el que preveu aquest article han de presentar juntament amb la declaració per l'impost de societats les dades següents relatives a l'entitat no resident en el territori espanyol:

- a) Nom o raó social i lloc del domicili social.
- b) Relació d'administradors.
- c) Balanç i compte de pèrdues i guanys.
- d) Import de la renda positiva que s'hagi d'incloure a la base imposable.
- e) Justificació dels impostos satisfets respecte a la renda positiva que s'hagi d'incloure a la base imposable.

Onze. Quan l'entitat participada sigui resident de països o territoris qualificats per reglament de paradisos fiscals es considera que:

- a) Es compleix la circumstància que preveu la lletra b) de l'apartat u.
- b) La renda obtinguda per l'entitat participada procedeix de les fonts de renda a què es refereix l'apartat dos.
- c) La renda obtinguda per l'entitat participada és el 15 per 100 del valor d'adquisició de la participació.

Les presumpcions que contenen les lletres anteriors admeten prova en contra.

Les presumpcions que contenen les lletres anteriors no s'apliquen si l'entitat participada consolida els seus comptes, d'acord amb el que preveu l'article 42 del Codi de comerç, amb alguna o algunes de les entitats obligades a la inclusió.

Dotze. El que estableix aquest article s'entén sense perjudici del que preveuen els tractats i convenis internacionals que hagin passat a formar part de l'ordenament intern i l'article 6 de la Llei 61/1978, de 27 de desembre, de l'impost de societats.

Article 11. Deducció de despeses derivades d'operacions realitzades amb persones o entitats residents en paradisos fiscals.

U. No són deduïbles per a la determinació de la base imposable de l'impost de societats les despeses de ser-

veis corresponents a operacions realitzades, directament o indirectament, amb persones o entitats residents en països o territoris qualificats per reglament pel seu caràcter de paradisos fiscals, o que es paguin a través de persones o entitats que hi resideixin.

Dos. No s'ha d'aplicar el que preveu l'apartat anterior en la mesura que el subjecte passiu provi que la despesa meritada respon a una operació o transacció realitzada per motius econòmics vàlids.

Tres. El que disposa l'article 9 no és aplicable en relació amb les rendes que corresponguin a les despeses qualificades com a fiscalment no deduïbles en aquest article.

Article 12. Valoració de les operacions realitzades amb persones o entitats residents en paradisos fiscals.

Les operacions realitzades amb persones o entitats residents en països o territoris qualificats per reglament de paradisos fiscals s'han de valorar pel preu que s'hauria acordat en condicions normals de mercat entre parts independents, a l'efecte de la determinació de la base imposable de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de l'impost de societats.

CAPÍTOL V

Impost sobre el valor afegit

SECCIÓ 1a EXEMPCIONS I LLOC DE REALITZACIÓ DE LES PRESTACIONS DE SERVEIS

Article 13. Exempcions.

A partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei es modifica el número 13è de l'apartat u de l'article 20 i s'afegeix un nou paràgraf, a continuació del paràgraf primer de l'apartat dos de l'article 20 de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit, que queden redactats de la manera següent:

Primer. Article 20, apartat u, número 13è

«13è Els serveis prestats a persones físiques que practiquin l'esport o l'educació física, sigui quina sigui la persona o entitat a càrrec de la qual es faci la prestació, sempre que aquests serveis estiguin relacionats directament amb aquestes pràctiques i els prestin les persones o entitats següents:

- a) Entitats de dret públic.
- b) Federacions esportives.
- c) Comitè Olímpic Espanyol.
- d) Entitats o establiments esportius privats de caràcter social les quotes dels quals no superin les quantitats que s'indiquen a continuació:

Quotes d'entrada o admissió: 265.000 pessetes.

Quotes periòdiques: 4.000 pessetes mensuals.

L'exempció no s'entén als espectacles esportius.»

Segon. Article 20, apartat dos, segon paràgraf.

«S'entén que l'adquirent té dret a la deducció total quan el percentatge de deducció aplicable provisionalment l'any en què s'hagi de suportar l'impost en permeti la deducció íntegra, fins i tot en el supòsit de quotes suportades amb anterioritat al començament de les seves activitats empresarials o professionals.»

Article 14. Lloc de realització de les prestacions de serveis. Regles especials.

A partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, l'article 70, apartat u, número 3r, lletra f), queda redactat de la manera següent:

«f) Els realitzats en béns mobles corporals com ara les execucions d'obra que s'hagin de qualificar de prestacions de serveis, la reparació, informes pericials, valoracions i dictàmens relatius als béns esmentats.»

SECCIÓ 2a DEDUCCIONS

Article 15. Deduccions.

A partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, es modifica l'apartat dos de l'article 98, s'afegeix un nou apartat quatre a l'article 98, es modifiquen els apartats tres i quatre de l'article 99 i el paràgraf segon de l'apartat 1 de l'article 101, que queden redactats de la manera següent:

Primer. Article 98.dos i quatre.

«Dos. En les importacions de béns, el dret a la deducció neix en el moment en què el subjecte passiu efectua el pagament de les quotes deduïbles.

No obstant això, quan es tracti d'operacions assimilades a les importacions les declaracions de les quals per a la liquidació i l'ingrés de l'impost es presentin dins el termini, el dret a la deducció neix en finalitzar el període a què es refereixin aquestes últimes declaracions.»

«Quatre. El dret a la deducció de les quotes suportades o satisfetes en ocasió de l'adquisició o importació dels objectes d'art, antiguitats i objectes de col·lecció a què es refereix l'article 135, apartat dos, d'aquesta Llei, neix en el moment en què es meriti l'impost corresponent als lliuraments d'aquests béns.»

Segon. Article 99. tres i quatre.

«Tres. El dret a la deducció només es pot exercir en la declaració liquidació relativa al període de liquidació en què el seu titular hagi suportat les quotes deduïbles o en les dels successius, sempre que no hagi transcorregut el termini de cinc anys, comptats a partir del naixement del dret esmentat.

Quan hi del intervengut requeriment de l'Administració o actuació inspectora, són deduïbles en les liquidacions que siguin procedents les quotes suportades que estiguin degudament comptabilitzades en els llibres registres establerts per reglament per a aquest impost, mentre que les quotes no comptabilitzades són deduïbles en la declaració liquidació del període corresponent a la seva comptabilització o en les dels següents. En tot cas, unes quotes i les altres només es poden deduir si no ha transcorregut el termini a què es refereix el paràgraf anterior.

En el supòsit de les vendes ocasionals a què es refereix l'article 5, apartat u, lletra e), d'aquesta Llei, el dret a la deducció només es pot exercir en la declaració relativa al període en què es realitzi el lliurament dels corresponents mitjans de transport nous.

Quatre. S'entenen suportades les quotes deduïbles en el moment en què el seu titular en rebí la factura corresponent o altres documents justificatius del dret a deduir o, si s'escau, emeti el document equivalent a la factura que preveu l'article 165, apartat u, d'aquesta Llei.

Si la meritació de l'impost es produeix en un moment posterior al de la recepció de la factura o

emissió del document equivalent en què s'efectuï la seva repercussió, aquestes quotes s'entenen suportades quan es meritin.

No obstant això, en els casos a què es refereix l'article 98, apartats dos i quatre, d'aquesta Llei, les quotes deduïbles s'entenen suportades en el moment en què neix el dret a la deducció.»

Tercer. Article 101. u, segon paràgraf:

«No obstant això, l'opció per aplicació de la prorata especial té efectes únicament respecte als sectors diferenciats de l'activitat del subjecte passiu, determinats per aplicació del que disposa l'article 9, número 1r, lletra c), lletres a') i c') d'aquesta Llei.»

SECCIÓ 3a RÈGIM ESPECIAL DE LES AGÈNCIES DE VIATGE

Article 16. Agències de viatge.

A partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, l'apartat u de l'article 141 i l'article 142 queden redactats de la manera següent:

Primer. Article 141. U.

«U. El règim especial de les agències de viatges és aplicable:

1r A les operacions realitzades per les agències de viatges quan actuïn en nom propi respecte als viatgers i utilitzin en la realització del viatge béns lliurats o serveis prestats per altres empresaris o professionals.

A l'efecte d'aquest règim especial, es consideren viatges els serveis d'allotjament o transport prestats conjuntament o per separat i, si s'escau, amb altres de caràcter accessori o complementari.

2n A les operacions realitzades pels organitzadors de circuits turístics en què es donin les circumstàncies que preveu el número anterior.»

Segon. Article 142.

«En les operacions a les quals sigui aplicable aquest règim especial, els subjectes passius no estan obligats a consignar en la factura de manera separada la quota repercutida, que s'entén compresa, si s'escau, en el preu de l'operació.

En les operacions efectuades per a altres empresaris o professionals, que compreguin exclusivament lliuraments de béns o prestacions de serveis realitzats totalment en l'àmbit espacial de l'impost, es pot fer constar a la factura, a sol·licitud de l'interessat i sota la denominació de "quotes d'IVA incloses en el preu", la quantitat resultant de multiplicar el preu total de l'operació per 6 i dividir el resultat per 100. Aquestes quotes tenen la consideració de quotes suportades per repercussió directa per a l'empresari o professional destinatari de l'operació.»

SECCIÓ 4a RÈGIM ESPECIAL DE BÉNS USATS, OBJECTES D'ART, ANTIGUITATS I OBJECTES DE COL·LECCIÓ

Article 17. Règim especial de béns usats, objectes d'art, antiguitats i objectes de col·lecció.

A partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, es modifiquen els articles següents de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit, que queden redactats de la manera següent:

Primer. Article 13. Fet imposable.

«Hi estan subjectes les operacions següents realitzades en l'àmbit espacial d'aplicació de l'impost:

1a Les adquisicions intracomunitàries de béns efectuades a títol onerosos per empresaris, professionals o persones jurídiques que no actuïn com a tals quan el transmissor sigui un empresari o professional.

No s'inclouen en aquestes adquisicions intracomunitàries de béns les següents:

a) Les adquisicions de béns el lliurament dels quals l'efectuï un empresari o professional que es beneficiï del règim de franquícia de l'impost a l'Estat membre des del qual s'inicia l'expedició o el transport dels béns.

b) Les adquisicions de béns el lliurament dels quals hagi tributat amb subjecció a les regles establertes per al règim especial de béns usats, objectes d'art, antiguitats i objectes de col·lecció a l'Estat membre en el qual s'inicia l'expedició o el transport dels béns.

c) Les adquisicions de béns que es corresponguin amb els lliuraments de béns que hagin de ser objecte d'instal·lació o muntatge que s'inclouen a l'article 68, apartat dos, número 2a d'aquesta Llei.

d) Les adquisicions de béns que es corresponen amb les vendes a distància compreses a l'article 68, apartat tres, d'aquesta Llei.

e) Les adquisicions de béns que es corresponguin amb els lliuraments de béns objecte d'impostos especials a què es refereix l'article 68, apartat cinc, d'aquesta Llei.

f) Les adquisicions intracomunitàries de béns el lliurament dels quals a l'Estat d'origen de l'expedició o transport hagi estat exempt de l'impost per aplicació dels criteris que estableix l'article 22, apartats u a onze, d'aquesta Llei.

2a Les adquisicions intracomunitàries de mitjans de transport nous, que hagin efectuat a títol onerosos les persones a les quals és aplicable la no-subjecció que preveu l'article 14, apartats u i dos, d'aquesta Llei, així com les realitzades per qualsevol altra persona que no tingui la condició d'empresari o professional, sigui quina sigui la condició del transmissor.

A aquest efecte, es consideren mitjans de transport:

a) Els vehicles terrestres accionats amb motor amb una cilindrada superior a 48 cm o amb una potència que excedeix els 7,2 kW.

b) Les embarcacions amb una eslora màxima superior a 7,5 metres, llevat de les que estan afectades per l'exempció de l'article 22, apartat u, d'aquesta Llei.

c) Les aeronaus amb un pes total a l'enlairament que excedeix els 1.550 quilograms, llevat de les que estan afectades per l'exempció de l'article 22, apartat quatre, d'aquesta Llei.

Aquests mitjans de transport han de tenir la consideració de nous quan es doni qualsevol de les circumstàncies que s'indiquen a continuació:

a) Que el seu lliurament s'efectuï abans dels tres mesos següents a la data de la primera posada en servei o, si es tracta de vehicles terrestres accionats amb motor, abans dels sis mesos següents a aquesta data.

b) Que els vehicles terrestres no hagin recorregut més de 6.000 quilòmetres, les embarcacions no hagin navegat més de 100 hores i les aeronaus no hagin volat més de 40 hores.»

Segon. Article 20. Exempcions en operacions interiors.

«Se suprimeix el número 27è de l'apartat u.»

Terçer. Article 25. Exempcions en els lliuraments destinats a altres estats membres.

Es modifiquen els apartats u i dos de l'article 25, que queden redactats de la manera següent:

«U. Els lliuraments de béns definits a l'article 8 i a l'article 9, número 2n d'aquesta Llei, expedits o transportats pel venedor, per l'adquirent o per un tercer en nom i per compte de qualsevol dels anteriors, al territori d'un altre Estat membre, sempre que l'adquirent sigui:

a) Un empresari o professional identificat a l'efecte de l'impost sobre el valor afegit en un Estat membre diferent del Regne d'Espanya.

b) Una persona jurídica que no actuï com a empresari o professional, però que estigui identificada a l'efecte de l'impost en un Estat membre diferent del Regne d'Espanya.

L'exempció descrita en aquest apartat no s'aplica als lliuraments de béns efectuats per a les persones les adquisicions intracomunitàries de béns de les quals no estiguin subjectes a l'impost a l'Estat membre de destinació en virtut dels criteris que conté l'article 14, apartats u i dos, d'aquesta Llei.

Tampoc s'aplica aquesta exempció als lliuraments de béns acollits al règim especial de béns usats, objectes d'art, antiguitats i objectes de col·lecció que regula el capítol IV del títol IX d'aquesta Llei.

Dos. Els lliuraments de mitjans de transports nous, efectuats en les condicions que indica l'apartat u, quan els adquirents en destinació siguin les persones compreses en el penúltim paràgraf de l'apartat precedent o qualsevol altra persona que no tingui la condició d'empresari o professional.»

Quart. Article 27. Importacions de béns el lliurament a l'interior dels quals estigui exempt de l'impost.

«Se suprimeix el número 9è de l'article 27.»

Cinquè. Article 68. Lloc de realització dels lliuraments de béns.

Es modifica l'apartat tres, que queda redactat de la manera següent:

«Tres. S'entenen realitzats en el territori d'aplicació de l'impost els lliuraments de béns l'expedició o el transport dels quals s'iniciï en un altre Estat membre amb destinació a aquell territori quan hi concorrin els requisits següents:

1r Que l'expedició o el transport dels béns l'efectuï el venedor o pel seu compte.

2n Que els destinataris d'aquests lliuraments siguin les persones les adquisicions intracomunitàries de béns de les quals no estiguin subjectes a l'impost en virtut del que disposa l'article 14 d'aquesta Llei, o bé qualsevol altra persona que no tingui la condició de subjecte passiu.

3r Que els béns objecte d'aquests lliuraments siguin béns diferents dels que s'indiquen a continuació:

a) Mitjans de transport nous, definits a l'article 13, número 2n d'aquesta Llei.

b) Béns objecte d'instal·lació o muntatge a què es refereix l'apartat dos, número 2n d'aquest article.

c) Béns els lliuraments dels quals hagin tributat d'acord amb el règim especial de béns usats, objectes d'art, antiguitats i objectes de col·lecció a l'Estat membre d'inici de l'expedició o transport dels béns

4t Que l'import total, exclòs l'impost, dels lliuraments efectuats per l'empresari o professional des d'un altre Estat membre amb destinació al territori d'aplicació de l'impost, amb els requisits dels números anteriors, hagi excedit durant l'any natural precedent la quantitat de 4.550.000 pessetes.

El que preveu aquest apartat és aplicable, en tot cas, als lliuraments efectuats durant l'any en curs una vegada superat el límit quantitatiu que indica el paràgraf anterior.

També es consideren realitzats en el territori d'aplicació de l'impost els lliuraments efectuats en les condicions que s'assenyalen en aquest apartat, encara que no s'hagi superat el límit quantitatiu indicat, quan els empresaris hagin optat per l'esmentat lloc de tributació a l'Estat membre d'inici de l'expedició o el transport.

En l'aplicació del límit a què es refereix aquest número, es considera que l'import de la contraprestació dels lliuraments dels béns no es pot fraccionar a aquest efecte.»

Sisè. Article 96. Exclusions i restriccions del dret a deduir.

La referència que conté el número 4t de l'apartat u de l'article 96 a l'article 139 d'aquesta Llei se substitueix per la de l'article 136, números 2n, 3r i 4t, d'aquesta Llei.

Setè. Article 120. Normes generals.

Es modifiquen els apartats u, tres i quatre de l'article 120, que queden redactats de la manera següent:

«U. Els règims especials a l'impost sobre el valor afegit són els següents:

1r Règim simplificat.

2n Règim especial de l'agricultura, ramaderia i pesca.

3r Règim especial dels béns usats, objectes d'art, antiguitats i objectes de col·lecció.

4t Règim especial de les agències de viatges.

5è Règims especials del comerç detallista.»

«Tres. Els règims especials de béns usats, objectes d'art, antiguitats i objectes de col·lecció i de determinació proporcional de les bases imposables s'han d'aplicar exclusivament als subjectes passius que hagin presentat la declaració que preveu l'article 164, apartat u, número 1r, d'aquesta Llei, relativa al començament de les activitats que determinen la subjecció a l'impost.

Quatre. Els règims especials simplificat i de l'agricultura, ramaderia i pesca s'apliquen llevat que hi hagi renúncia expressa dels subjectes passius, exercida dins els terminis i la forma que es determinin per reglament.

El règim especial dels béns usats, objectes d'art, antiguitats i objectes de col·lecció s'aplica llevat que hi hagi renúncia dels subjectes passius, que es pot efectuar per a cada operació en particular i sense comunicació expressa a l'Administració.

El dret d'opció pel règim especial de determinació proporcional de les bases imposables s'ha d'exercir en els terminis i la forma que es determinin per reglament.»

Vuitè. Capítol IV del títol IX.

Es modifica el capítol IV del títol IX de la Llei, que queda redactat de la manera següent:

«Capítol IV. Règim especial dels béns usats, objectes d'art, antiguitats i objectes de col·lecció.

Article 135. Règim especial dels béns usats, objectes d'art, antiguitats i objectes de col·lecció.

U. Els subjectes passius revedors de béns usats o de béns mobles que tinguin la consideració d'objectes d'art, antiguitats o objectes de col·lecció han d'aplicar el règim especial que regula aquest capítol als lliuraments de béns següents:

1a Lliuraments de béns usats, objectes d'art, antiguitats o objectes de col·lecció adquirits pel revedor a:

a) Una persona que no té la condició d'empresari o professional.

b) Un empresari o professional que es beneficia del règim de franquícia de l'impost en l'Estat membre d'inici de l'expedició o transport del bé, sempre que aquest bé tingui per a l'empresari o professional la consideració de bé d'inversió.

c) Un empresari o professional en virtut d'un lliurament exempt de l'impost, per aplicació del que disposa l'article 20, apartat u, números 24è o 25è, d'aquesta Llei.

d) Un altre subjecte passiu revedor que hagi aplicat al seu lliurament el règim especial dels béns usats, objectes d'art, antiguitats i objectes de col·lecció.

2a Lliuraments d'objectes d'art, antiguitats o objectes de col·lecció que han estat importats pel mateix subjecte passiu revedor.

3a Lliuraments d'objectes d'art adquirits a empresaris o professionals en virtut de les operacions a les quals hagi estat aplicable el tipus impositiu reduït que estableix l'article 91, apartat u, números 4 i 5, d'aquesta Llei.

Dos. No obstant el que disposa l'apartat anterior, els subjectes passius revedors poden aplicar a qualsevol de les operacions que s'hi esmenten el règim general de l'impost, i en aquest cas tenen dret a deduir les quotes de l'impost suportades o satisfetes en l'adquisició o importació dels béns objecte de venda, amb subjecció a les regles que estableix el títol VIII d'aquesta Llei.

Article 136. Concepte de béns usats, objectes d'art, antiguitats i objectes de col·lecció i de subjecte passiu revedor.

A l'efecte del que disposa aquesta Llei, es consideren:

1r Béns usats, els béns mobles corporals susceptibles d'ús durador que, havent estat utilitzats amb anterioritat per un tercer, siguin susceptibles de nova utilització per als seus fins específics.

No tenen la consideració de béns usats:

a) Els materials de recuperació, els envasos, els embalatges, l'or, el platí i les pedres precioses.

b) Els béns que han estat utilitzats, renovats o transformats pel mateix subjecte passiu transmissor o pel seu compte. A l'efecte del que estableix aquest capítol, es consideren de renovació les operacions que tenen com a finalitat el manteniment de les característiques originals dels béns si el seu cost excedeix el preu d'adquisició.

2n Objectes d'art, els béns esmentats a continuació:

a) Quadres, "collages" i quadres de mida petita similars, pintures i dibuixos, realitzats totalment a mà per l'artista, llevat dels plànols d'arquitectura i enginyeria i altres dibuixos industrials, comercials, topogràfics o similars, dels articles manufacturats decorats a mà, dels llenços pintats per a decorats de teatre, fons d'estudi o usos anàlegs (codi NC 9701).

b) Gravats, estampes i litografies originals de tirades limitades a 200 exemplars, en blanc i negre o en color, que procedeixin directament d'una o diverses planxes totalment executades a mà per l'artista, sigui quina sigui la tècnica o la matèria utilitzada, llevat dels mitjans mecànics o fotomecànics (codi NC 9702 00 00).

c) Escultures originals i estàtues de qualsevol matèria, sempre que hagin estat realitzades totalment per l'artista; buidatges d'escultures, de tirada limitada a vuit exemplars i controlada per l'artista o els seus drethavents (codi NC 9703 00 00).

d) Tapisseries (codi NC 5805 00 00) i tèxtils murals (codi NC 6304 00 00) teixits a mà sobre la base de cartons originals realitzats per artistes, amb la condició que no hi hagi més de vuit exemplars de cada un d'aquests.

e) Exemplars únics de ceràmica, realitzats totalment per l'artista i signats per ell.

f) Esmalts sobre coure realitzats totalment a mà, amb un límit de vuit exemplars numerats i en els quals aparegui la signatura de l'artista o del taller, llevat dels articles de bijuteria, orfebreria i joieria.

g) Fotografies fetes per l'artista i revelades i impreses per l'autor o sota el seu control, signades i numerades amb un límit de trenta exemplars en total, siguin quins siguin els formats i suports.

3r Objectes de col·lecció, els béns enumerats a continuació:

a) Segells de correus, timbres fiscals, marques postals, sobres primer dia, articles franquejats i anàlegs, obliterateds, o bé sense obliterateds que no tinguin ni hagin de tenir curs legal (codi NC 9704 00 00).

b) Col·leccions i espècimens per a col·leccions de zoologia, botànica, mineralogia o anatomia, o que tinguin un interès històric, arqueològic, paleontològic, etnogràfic o numismàtic (codi NC 9705 00 00).

4t Antiguitats, els objectes que tinguin més de cent anys d'antiguitat i no siguin objectes d'art o de col·lecció (codi NC 9706 00 00).

5è Revenedor de béns, l'empresari que realitza amb caràcter habitual lliuraments dels béns comprats en els números anteriors, que han estat adquirits o importats per a la seva revenda posterior.

També té la condició de revenedor l'organitzador de vendes en subhasta pública dels béns que s'esmenten en el paràgraf anterior, quan actui en nom propi en virtut d'un contracte de comissió de venda.

Article 137. La base imposable.

La base imposable dels lliuraments de béns a què s'aplica el règim especial dels béns usats, objectes d'art, antiguitats i objectes de col·lecció està constituïda pel marge de benefici aplicat pel subjecte passiu revenedor, minorat en la quota de l'impost sobre el valor afegit corresponent a aquest marge.

A aquest efecte, es considera marge de benefici la diferència entre el preu de venda i el preu de compra del bé.

El preu de venda està constituït per l'import total de la contraprestació de la transmissió, determinada d'acord amb el que estableixen els articles 78 i 79 d'aquesta Llei, més la quota de l'impost sobre el valor afegit que grava l'operació.

El preu de compra està constituït per l'import total de la contraprestació corresponent a l'adquisició del bé transmès, determinada d'acord amb el que disposen els articles 78, 79 i 82 d'aquesta Llei, més l'import de l'impost sobre el valor afegit que, si s'escau, hagi gravat l'operació.

Quan es transmetin objectes d'art, antiguitats o objectes de col·lecció importats pel subjecte passiu revenedor, per al càlcul del marge de benefici s'ha de considerar com a preu de compra la base imposable de la importació del bé, determinada d'acord amb el que preveu l'article 83 d'aquesta Llei, més la quota de l'impost sobre el valor afegit que gravi la importació.

El marge de benefici a què es refereix aquest article no pot ser inferior al 20 per 100 del preu de venda del bé. No obstant això, si es tracta de vehicles automòbils de turisme, aquest percentatge és del 10 per 100.

Article 138. Repercussió de l'impost.

En les factures que documentin les operacions en què sigui aplicable aquest règim especial, els subjectes passius no poden consignar separadament la quota repercutida, sinó que aquesta s'ha d'entendre compresa en el preu total de l'operació.

No són deduïbles les quotes suportades pels adquirents de béns usats, objectes d'art, antiguitats o objectes de col·lecció que els hagin estat lliurats per subjectes passius revenedors amb aplicació del règim especial que regula aquest capítol.

Article 139. Deduccions.

Els subjectes passius revenedors no poden deduir les quotes de l'impost suportades o satisfetes per l'adquisició o importació de béns que siguin al seu torn transmesos per aquells en virtut de lliuraments sotmesos a aquest règim especial.»

Novè. Es deroga l'article 140 del capítol V del títol IX de la Llei.

CAPÍTOL VI

Impostos especials

Article 18. *Devolucions en els impostos especials sobre l'alcohol i les begudes alcohòliques.*

A partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, els articles 22 i 43 de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials, queden modificats de la manera següent:

Primer. A l'article 22 s'afegeix una nova lletra c), amb la redacció següent:

«c) La devolució a fàbrica o dipòsit fiscal, així com la destrucció sota control de l'Administració tributària de begudes alcohòliques que han deixat de ser adequades per al consum humà.»

Segon. L'article 43 queda redactat de la manera següent:

«Deixant de banda els supòsits que preveuen els articles 10 i 22, es reconeix el dret a la devolució de

l'impost, en les condicions que es determinin per reglament, en els supòsits d'utilització d'alcohol en processos de fabricació en què no sigui possible la utilització d'alcohol desnaturalitzat i sempre que l'alcohol no s'incorpori al producte resultant del procés.»

Article 19. Exempcions, devolucions i tipus reduïts de l'impost sobre hidrocarburs.

A partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, els articles 51, 52 i 54 de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials, queden modificats de la manera següent:

Primer. A l'article 51, s'hi afegeixen dos nous apartats, 6 i 7, amb la redacció següent:

«6. La utilització com a combustible d'olis usats compresos en l'àmbit d'aplicació de la Llei 29/1986, de 14 de maig, bàsica de residus tòxics i perillosos, està exempta de l'impost sempre que aquesta utilització es dugui a terme amb el compliment del que preveuen la Llei esmentada i la seva normativa de desplegament.

7. En les condicions que es determinin per reglament, està exempta de l'impost la fabricació o importació dels productes que es relacionen a continuació que es destinin al seu ús com a carburant, directament o mesclats amb carburants convencionals, en el camp dels projectes innovadors per al desenvolupament tecnològic de productes menys contaminants:

a) L'alcohol etílic produït a partir de productes agrícoles o d'origen vegetal (bioetanol) definit a la subpartida 2207 20 00 10/80 de l'Aranzel integrat de les Comunitats Europees, tant si s'utilitza directament com amb modificació química prèvia.

b) L'alcohol metílic (metanol) definit en el codi NC 2905 11 00 i obtingut a partir de productes d'origen agrícola o vegetal, tant si s'utilitza directament com amb modificació química prèvia.

c) Els olis vegetals definits en els codis NC 1507, 1508, 1510, 1511, 1512, 1513, 1514 i 1515.

d) L'oli vegetal, modificat químicament, definit en el codi NC 1518.»

Segon. A l'article 52 s'afegeix una nova lletra d) amb la redacció següent:

«d) La devolució a la fàbrica o el dipòsit fiscal de productes objecte de l'impost que accidentalment hagin resultat barrejats amb altres o contaminats.»

Tercer. L'apartat 2 de l'article 54 queda redactat de la manera següent:

«2. La utilització de gasoil com a carburant, amb aplicació del tipus que estableix l'epígraf 1.4 de la tarifa 1a de l'impost queda limitada a:

a) Els motors de tractors i maquinària agrícola utilitzats en agricultura, inclosa l'horticultura, ramaderia i silvicultura.

b) Els motors fixos.

c) Els motors de maquinària minera no apta per circular per vies públiques, que s'utilitzi en activitats regulades per la Llei 22/1973, de 21 de juliol, de mines, i per la Llei 54/1980, de 5 de novembre, de modificació de l'anterior.

Llevat dels casos que preveuen aquest apartat i l'apartat 2 de l'article 51, està prohibida la utilització com a carburant del gasoil al qual, d'acord amb el que s'estableixi per reglament, han estat incorporats els traçadors i marcadors corresponents.»

Article 20. Impost especial sobre determinats mitjans de transport.

A partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, els articles 65 i 66 de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, queden modificats de la manera següent:

Primer. L'apartat 3 de l'article 65 queda redactat de la manera següent:

«3. La modificació, abans que transcorrin quatre anys des de la primera matriculació definitiva, de les circumstàncies o els requisits determinants dels supòsits de no-subjecció o d'exempció que preveu aquesta Llei dóna lloc a l'autoliquidació i l'ingrés de l'impost especial amb referència al moment en què es produeixi aquesta modificació, llevat que després de la modificació hi sigui aplicable un supòsit de no-subjecció o d'exempció dels que preveu aquesta Llei. Perquè la transmissió del mitjà de transport que, si s'escau, es produeixi tingui efectes davant de l'òrgan competent en matèria de matriculació, és necessari, segons el cas, acreditar davant d'aquest òrgan el pagament de l'impost, o bé presentar-li la declaració de no-subjecció o exempció degudament diligenciada per l'òrgan gestor, o el reconeixement previ de l'Administració Tributària per a l'aplicació del supòsit de no-subjecció o d'exempció.

Així mateix, l'autoliquidació i l'ingrés a què es refereix el paràgraf anterior no són exigibles si la modificació de les circumstàncies consisteix en l'enviament del mitjà de transport fora del territori d'aplicació de l'impost amb caràcter definitiu, cosa que s'ha d'acreditar mitjançant la certificació de la baixa en el registre corresponent expedida per l'òrgan competent en matèria de matriculació.

L'expedició d'un permís de circulació o utilització per l'òrgan competent en matèria de matriculació per a un mitjà de transport que es reintrodueixi en el territori d'aplicació de l'impost després d'haver estat enviat fora d'aquest amb caràcter definitiu i acollit al que disposen el paràgraf anterior o l'apartat 3 de l'article 66, té la consideració de primera matriculació definitiva a l'efecte d'aquest impost.»

Segon. A l'article 66, que ara es titula «Exempcions i devolucions», s'hi afegeix un nou apartat 3 amb la redacció següent:

«3. Els empresaris que es dediquen professionalment a la revenda de mitjans de transport tenen dret, respecte als qui acreditin haver enviat amb caràcter definitiu fora del territori d'aplicació de l'impost abans que hagin transcorregut quatre anys des de la primera matriculació definitiva, a la devolució de la part de la quota satisfeta corresponent al valor del mitjà de transport en el moment de l'enviament. L'enviament amb caràcter definitiu fora del territori d'aplicació de l'impost del mitjà de transport s'ha d'acreditar mitjançant la certificació de la baixa en el registre corresponent expedida per l'òrgan competent en matèria de matriculació.

En la devolució a què es refereix el paràgraf anterior s'apliquen les regles següents:

a) L'enviament fora del territori d'aplicació de l'impost s'ha d'efectuar com a conseqüència d'una venda en ferm.

b) La base de la devolució està constituïda pel valor de mercat del mitjà de transport en el moment de l'enviament, sense que pugui excedir el valor que resulti de l'aplicació de les taules de valoració a què es refereix l'apartat b) de l'article 69 d'aquesta Llei.

c) El tipus de la devolució és l'aplicat en el seu moment per a la liquidació de l'impost.

d) L'import de la devolució no ha de ser superior, en cap cas, al de la quota satisfeta.

e) La devolució, l'ha de sol·licitar l'empresari revenedor en el lloc, la forma, els terminis i amb els impresos que estableixi el ministre d'Economia i Hisenda.»

CAPÍTOL VII

Impostos locals

Article 21. *Impost sobre vehicles de tracció mecànica.*

U. Es modifica l'article 96.4 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, que queda redactat de la manera següent:

«4. Els ajuntaments poden incrementar les quotes que fixa l'apartat primer d'aquest article, mitjançant l'aplicació sobre aquestes dels coeficients que s'indiquen a continuació:

Coeficients:

A) Municipis amb una població de dret fins a 5.000 habitants, fins a 1,6.

B) Municipis amb una població de dret de 5.001 a 20.000 habitants, fins a 1,7.

C) Municipis amb una població de dret de 20.001 a 50.000 habitants, fins a 1,8.

D) Municipis amb una població de dret de 50.001 a 100.000 habitants, fins a 1,9.

E) Municipis amb una població de dret superior a 100.000 habitants, fins a 2.»

Dos. Amb efectes exclusius per a l'exercici de 1995, els ajuntaments que decideixin modificar les seves ordenances fiscals reguladores del coeficient a què es refereix l'apartat anterior han d'aprovar el text definitiu de les noves ordenances fiscals i les han de publicar en el «Butlletí Oficial» corresponent, tot això d'acord amb el que disposa l'article 17 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, abans de l'1 d'abril de 1995.

Article 22. *Impost sobre l'increment de valor dels terrenys de naturalesa urbana.*

U. S'afegeix un apartat 7 a l'article 108 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, amb la redacció següent:

«7. Quan es fixin, revisin o modifiquin els valors cadastrals d'acord amb el que preveuen els articles 70 i 71 d'aquesta Llei, s'ha de prendre, a l'efecte de la determinació de la base imposable d'aquest impost, com a valor del terreny, o de la part d'aquest segons les regles que contenen els apartats anteriors, l'import que resulti d'aplicar als nous valors cadastrals la reducció que en cada cas fixin els ajuntaments respectius.

Aquesta reducció té com a límit màxim el 60 per 100 i com a límit mínim el 40 per 100. Dins d'aquests límits, els ajuntaments poden fixar per a cada un dels cinc primers anys d'efectivitat dels nous valors cadastrals un tipus de reducció diferent. En els municipis on els ajuntaments respectius no fixin la reducció, aquesta s'ha d'aplicar, en tot cas, al tipus del 60 per 100.»

Dos. Amb efectes exclusius per a l'exercici de 1995, els ajuntaments en els municipis dels quals tinguin efectivitat nous valors cadastrals en aquest any poden fixar la reducció que preveu l'apartat anterior mitjançant l'aprovació del text definitiu de l'ordenança fiscal oportuna i la

seva publicació íntegra en el «Butlletí Oficial» corresponent, tot això d'acord amb el que disposa l'article 17 de la Llei 39/1988, de 26 de desembre, abans de l'1 d'abril de 1995.

Article 23. *Impost d'activitats econòmiques.*

U.1 Es modifica l'article 88 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, que queda redactat en els termes següents:

«Els ajuntaments poden modificar les quotes mínimes fixades en les tarifes de l'impost, mitjançant l'aplicació sobre aquestes d'un coeficient únic per a totes les activitats exercides en els seus termes municipals respectius, d'acord amb el quadre següent:

Municipis amb una població de dret	Coeficient	
	Màxim	Mínim
De fins a 5.000 habitants	1,4	0,8
De 5.001 a 20.000 habitants	1,6	0,8
De 20.001 a 50.000 habitants	1,7	0,8
De 50.001 a 100.000 habitants	1,8	0,8
Superior a 100.000 habitants	1,9	0,8

2. Amb efectes exclusius per a l'exercici de 1995, els ajuntaments que hagin de modificar les seves ordenances fiscals reguladores del coeficient que estableix l'article 88 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, amb la finalitat d'adaptar-les a les prescripcions que conté el número 1 anterior d'aquest article, han d'aprovar el text definitiu de les noves ordenances fiscals i l'han de publicar en el «Butlletí Oficial» corresponent, tot això d'acord amb el que disposa l'article 17 de l'esmentada Llei 39/1988, abans de l'1 d'abril de 1995.

Així mateix, aquests ajuntaments, dins el termini esmentat, poden modificar les seves ordenances fiscals reguladores de l'escala d'índexs de situació que conté l'article 89 de la mateixa Llei 39/1988.»

CAPÍTOL VIII

Taxes

Article 24. *Taxes per expedició de permisos de treball a ciutadans estrangers.*

A partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, l'article 4 de la Llei 29/1968, de 20 de juny, sobre exaccions per expedició de permisos de treball, modificat per la Llei 37/1988, de 28 de desembre, queda redactat de la manera següent:

«Article 4.

Les quotes tributàries per exercir una activitat lucrativa laboral o professional, per compte propi o per compte d'altri, segons els diferents tipus de permisos de treball, són les que s'especifiquen a continuació:

1. Permisos de treball per compte d'altri.

a) Permís A.

Per a la concessió del permís, han d'abonar:

– L'empresa: 15.000 pessetes si la durada és inferior a tres mesos; 25.000 pessetes si la durada

està compresa entre tres i sis mesos, i 30.000 pessetes si la durada és superior a sis mesos.

- El treballador: 1.000 pessetes.

b) Permís B.

Per a la concessió d'aquest tipus de permís, han d'abonar:

- L'empresa: 25.000 pessetes, si la retribució mensual bruta del treballador és inferior a dues vegades el salari mínim interprofessional, i 50.000 pessetes si la retribució és igual o superior a dues vegades el salari mínim interprofessional.
- El treballador: 1.000 pessetes.

En cas de renovació:

- L'empresa: 10.000 pessetes.
- El treballador: 1.000 pessetes.

c) Permís C.

Per a la concessió o renovació d'aquest permís el treballador, ha d'abonar 1.000 pessetes.

2. Permisos de treball per compte propi.

a) Permís de treball del tipus D.

- Per a la concessió inicial s'han d'abonar 25.000 pessetes.

- Per a la renovació, 10.000 pessetes.

b) Permís de treball de tipus E.

Per a la concessió o renovació d'aquest permís s'han d'abonar 1.000 pessetes.

3. Permís de treball per compte propi o per compte d'altri per a treballadors fronterers.

a) Permís F.

Per a la concessió o renovació del permís, s'han d'abonar:

- Per compte d'altri: les quanties previstes per al permís B, segons els casos.

- Per compte propi: a la primera concessió, la quantia que es preveu per al permís D, i en les successives, la que es preveu per al permís E.

4. Autoritzacions col·lectives.

Les empreses han d'abonar per cada estranger integrant del grup 5.000 pessetes.

5. Recàrrec.

Les quotes que assenyalen amb càrrec al treballador i, si s'escau, a l'empresa, els apartats anteriors tenen un recàrrec del 20 per 100 si s'ha deixat transcórrer el termini establert per sol·licitar la concessió o renovació del permís.

6. Subjectes no obligats al pagament de les taxes.

No estan obligats a pagar els drets corresponents, per l'expedició de permisos de treball, quan pretenguin fer una activitat lucrativa, laboral o professional, per compte d'altri, els nacionals iberoamericans, filipins, andorrans, equatoguineans, les persones originàries de Gibraltar, els sefardites, els fills d'espanyol o espanyola d'origen i els estrangers nascuts a Espanya».

Article 25. Taxes exigibles pels serveis i les activitats realitzats per la Direcció General de la Policia i per l'organisme autònom Prefectura Central de Trànsit, que depenen del Ministeri de Justícia i Interior.

U. Les taxes exigibles com a contraprestació dels serveis i les activitats que realitza la Direcció General de la

Policia del Ministeri de Justícia i Interior es meriten, a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, per les quanties següents:

- DNI: 835 pessetes.
- DNI amb recàrrec: 1.515 pessetes.
- Passaports: 2.100 pessetes.

Dos. Les taxes exigibles com a contraprestació dels serveis i les activitats realitzats per l'organisme autònom Prefectura Central de Trànsit, que depenen del Ministeri de Justícia i Interior, es meriten, a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, per les quanties següents:

Pessetes

Grup I. Permisos de circulació

1. Expedició del permís de circulació de qualsevol tipus de vehicle que hagi de ser matriculat (inclosos diplomàtic, consular i matrícula turística)	8.650
2. Expedició de llicències de circulació de ciclomotors	2.175
3. Autorització de circulació per a conjunts tractor-remolc.	2.175
4. Permisos i autoritzacions de caràcter temporal per a trasllats i proves de vehicles i autoritzacions especials en raó del vehicle o utilització de la carretera.	2.175
5. Canvis de titularitat dels permisos de circulació per transferència de vehicles. .	5.400

Grup II. Permisos per a conducció

1. Proves d'aptitud per a l'expedició de permisos per conduir	9.750
2. Quan les proves d'aptitud es realitzin fora de la capital de la província	10.825
3. Canvis de permisos de conducció per altres d'estrangers o expedits per autoritats militars	2.175
4. Llicències per a conducció de ciclomotors	2.175

Grup III. Escoles particulars de conductors

1. Autorització d'obertura d'escoles particulars de conductors o seccions d'aquestes	37.850
2. Autoritzacions per alteració dels elements personals o materials de les escoles particulars de conductors.	
a) Sense inspecció	3.250
b) Amb inspecció	9.725
3. Expedició de certificats d'aptitud per a directors i professors d'escoles particulars de conductors i altres titulacions l'expedició dels quals estigui atribuïda a la Direcció General de Trànsit, així com duplicats d'aquests	10.800

Grup IV. Altres tarifes

1. Anotacions de qualsevol classe en els expedients, subministrament de dades, certificacions, confrontacions i desglossament de documents.	900
---	-----

	Pessetes
2. Inspecció practicada en virtut d'un precepte reglamentari (amb un màxim de dos a l'any).....	8.650
3. Segellament de qualsevol tipus de plaques	550
4. Duplicats de permisos, autoritzacions per extraviament, deteriorament, revisió o qualsevol modificació d'aquells	2.200
5. Utilització de plaques facilitades per l'Administració.....	1.080
6. Segellament dels llibres talonaris per a vehicles que circulin amb permís per a proves.....	1.080
7. Altres llicències o permisos atorgats per l'organisme	1.080

Article 26. Taxa exigible a la notificació de substàncies químiques noves.

U. Es crea la taxa per a la notificació a l'Administració General de l'Estat de substàncies químiques noves.

Aquesta taxa es regeix per aquesta Llei i per les altres fonts normatives que per a les taxes estableix l'article 9 de la Llei 8/1989, de 13 d'abril, de taxes i preus públics.

Dos. Constitueix el fet imposable de la taxa la prestació o realització, pels òrgans competents de l'Administració General de l'Estat, de la tramitació, els estudis, les avaluacions, els assajos o similars derivats de:

- a) La notificació completa o simplificada de substàncies químiques noves, segons el que preveu la seva reglamentació específica, i
- b) La caracterització del risc de les substàncies esmentades a la lletra anterior.

Tres. La taxa s'ha de meritjar quan es presenti la sol·licitud que iniciï l'actuació o l'expedient, que no es pot realitzar o tramitar sense que s'hagi efectuat el pagament corresponent.

Quatre. Són subjectes passius de la taxa les persones físiques o jurídiques que realitzin la notificació de les substàncies químiques noves o sol·licitin la resta d'actuacions que constitueixen el fet imposable.

Cinc. Quantia de la taxa:

1. La quantia de la taxa es determina, per als casos de notificació, en funció de la quantitat de substància comercialitzada, i s'exigeix l'import que sigui procedent en el tram específic que resulti aplicable en cada cas.

1.1 En els supòsits de notificació completa:

Quantitat de substància comercialitzada per any i fabricant (en TM).

	Pessetes
Igual o més d'una i inferior a deu	270.525
Igual o més de deu i inferior a mil	391.592
O bé si prèviament s'ha notificat d'acord amb l'apartat anterior	121.067
Igual o superior a mil	590.802
O bé si prèviament s'ha notificat d'acord amb els apartats anteriors	199.210

1.2 En els supòsits de notificació simplificada:

Quantitat de substància comercialitzada per any i fabricant (en quilograms).

	Pessetes
Menys de cent	116.403
Igual o superior a cent i inferior a mil ...	146.822

2. En els supòsits de caracterització del risc d'una substància, l'import de la taxa és de 143.645 pessetes o de 82.807 pessetes, segons si es tracta, respectivament, d'una notificació completa o simplificada.

Les quanties esmentades en el paràgraf anterior s'han de reduir en un 50 per 100 quan el notificant presenti una avaluació del risc adequada.

3. Si la presentació de les dades requerides es realitza mitjançant un disquet harmonitzat, les quanties previstes en els apartats anteriors tenen una reducció de 14.196 pessetes.

Sis. La taxa ha de ser objecte d'autoliquidació pels subjectes passius, d'acord amb els models que s'aprovin, i se n'ha de fer el pagament en efectiu mitjançant l'ingrés en una entitat de dipòsit autoritzada pel Ministeri d'Economia i Hisenda.

Set. La gestió d'aquesta taxa correspon al Ministeri de Sanitat i Consum.

Vuit. Mitjançant reial decret, el Govern pot modificar la regulació i quantia dels supòsits que considera aquesta taxa, d'acord amb aquesta Llei i tenint en compte el que disposa la Llei 8/1989, de 13 d'abril, de taxes i preus públics.

Article 27. Taxes per controls de sanitat exterior realitzats a carns i productes d'origen animal de països no comunitaris.

U. Les taxes per controls de sanitat exterior realitzats a carns i productes d'origen animal de països no comunitaris es regeixen per aquesta Llei i per les altres fonts normatives que per a les taxes estableixen l'article 9 de la Llei 8/1989, de 13 d'abril, de taxes i preus públics.

Dos. Constitueix el fet imposable de les taxes la realització, en el territori nacional integrat a la Unió Duanera Comunitària, dels controls sanitaris establerts per reglament corresponents a carns i productes d'origen animal, procedents de països tercers, arran de la seva introducció en el territori de la Unió Europea.

Tres. Les taxes es meritjen en sol·licitar la introducció dels productes sotmesos als controls sanitaris, els quals no es poden fer sense que se n'hagi efectuat el pagament corresponent.

Quatre. Són subjectes passius de les taxes les persones afectades pels controls sanitaris, com ara els importadors o qualsevol persona física o jurídica que sol·liciti la introducció dels productes sotmesos als controls sanitaris.

Cinc. Estan exempts del pagament de les taxes els productes d'origen animal que:

- a) Destinats al consum humà, tenen un pes net, a la importació, inferior a un quilogram.
- b) En virtut de la normativa aplicable, no han de ser sotmesos a controls sanitaris sistemàtics.
- c) Es destinen, íntegrament, a exposicions o fires comercials.

Sis. Quanties de les taxes.

1. Les quanties de les taxes són les següents:

1.1 Carns fresques, refrigerades i congelades, d'espècies bovines, porcines, ovines, caprines, cavallines, asinines i mulars i els seus menuts comestibles:

- 0,70 pessetes/quilogram de cada una de les carns o els menuts esmentats.
- Mínim: 3.947 pessetes per partida.

– Mínim dins el marc de comerç entre regions frontereres, 0 pessetes.

– En cas d'acords específics entre la Unió Europea i un país tercer, s'han d'aplicar els gravàmens que s'hi estableixin. A més, si l'acord consisteix en una reducció de les freqüències dels controls veterinaris, els gravàmens que s'han d'aplicar s'han de reduir proporcionalment a la reducció de freqüències acordada.

1.2 Altres productes d'origen animal:

A. Carns d'aus fresques, refrigerades i congelades i els seus menuts:

– Fins a 1.000 quilograms, 0,70 pessetes/quilogram.
 – Mínim, 4.000 pessetes.
 – A partir de 1.000 quilograms, 0,50 pessetes/quilogram.
 – Màxim, 36.000 pessetes.

B. Carns de conill, de caça de cria i de caça silvestre, fresques, refrigerades i congelades:

– Fins a 1.000 quilograms, 0,70 pessetes/quilogram.
 – Mínim, 4.000 pessetes.
 – A partir de 1.000 quilograms, 0,50 pessetes/quilogram.
 – Màxim, 36.000 pessetes.

C. Productes carnis i preparacions alimentàries que continguin carn de qualsevol espècie animal, sigui quin sigui el seu mètode d'elaboració:

– 1,00 pessetes/quilogram.
 – Mínim, 4.000 pessetes.
 – A partir de 13.000 quilograms, 0,70 pessetes/quilogram.
 – Màxim, 36.000 pessetes.

D. Tripa, bufetes i estòmacs elaborats:

– 0,75 pessetes/quilogram.
 – Mínim, 4.000 pessetes.
 – A partir de 18.000 quilograms, 0,25 pessetes/quilogram.
 – Màxim, 36.000 pessetes.

E. Greixos i olis animals i les seves mescles:

– 0,50 pessetes/quilogram.
 – Mínim, 4.000 pessetes.
 – Màxim, 36.000 pessetes.

F. Mol·luscos bivalves vius:

– Fins a 500 quilograms, 1,00 pessetes/quilogram.
 – Mínim, 4.000 pessetes.
 – A partir de 500 quilograms, 0,75 pessetes/quilogram.
 – Màxim, 36.000 pessetes.

G. Productes de la pesca i de l'aqüicultura, frescos, refrigerats, congelats o elaborats per qualsevol mètode:

– Fins a 16.000 quilograms, 0,70 pessetes/quilogram.
 – Mínim, 4.000 pessetes.
 – A partir de 16.000 quilograms, 0,50 pessetes/quilogram.
 – Màxim, 100.000 pessetes.

H. Cargols de terra.

– Fins a 500 quilograms, 0,70 pessetes/quilogram.
 – Mínim, 500 pessetes.
 – A partir de 500 quilograms, 0,50 pessetes/quilogram.

I. Cuixes de granota:

– 0,50 pessetes/quilogram.

– Mínim, 500 pessetes.

J. Llet, productes lactis i productes a base de llet:

– Fins a 22.000 quilograms, 0,50 pessetes/quilogram.
 – Mínim, 4.000 pessetes.
 – A partir de 22.000 quilograms, 0,25 pessetes/quilogram.
 – Màxim, 36.000 pessetes.

K. Ous i ovoproductes:

– 0,25 pessetes/quilogram.
 – Mínim, 4.000 pessetes.

L. Mel i productes apícoles:

– 0,25 pessetes/quilogram.
 – Mínim, 4.000 pessetes.
 – Màxim, 36.000 pessetes.

2. Les quanties que estableix el número anterior són del 25 per 100 si es tracta d'importacions destinades, exclusivament, al proveïment de la Comunitat Autònoma de Canàries.

3. No es pot modificar la composició o el volum de les partides de productes amb la finalitat d'alterar la liquidació de la quota tributària.

Set. Les taxes, les liquiden les oficines liquidadores dels serveis de sanitat exterior dels punts d'inspecció fronterera autoritzats, amb caràcter previ a l'expedició del document oficial de control sanitari de mercaderies. El pagament es pot fer en efectiu en aquestes oficines o mitjançant ingress en un compte restringit de recaptació obert en una entitat de dipòsit autoritzada pel Ministeri d'Economia i Hisenda.

Vuit. D'acord amb el principi d'equivalència que recull l'article 7 de la Llei 8/1989, de 13 d'abril, i amb la normativa que aprovi la Unió Europea, el Govern, mitjançant real decret, pot modificar la regulació i quantia de les que, en virtut dels controls que considera l'apartat dos, estableix l'apartat sis.

Nou. La gestió de la taxa, l'efectua el Ministeri de Sanitat i Consum.

Deu. Es deroga la secció 4a dels «Drets sanitaris sobre trànsit marítim i aeri» de les taxes per serveis sanitaris, convalidats pel Decret 474/1960, de 10 de març.

CAPÍTOL IX

Altres normes financeres

Article 28. *Modificacions de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals.*

U. Es fa una nova redacció de l'article 70 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, que queda redactat de la manera següent:

«Article 70.

1. La fixació dels valors cadastrals s'ha de portar a terme d'acord amb els criteris de valoració que regulen els articles 67 i 68.

2. Les ponències de valors han de recollir els criteris, les taules de valoració, el planejament urbanístic vigent amb la delimitació de sòl de naturalesa urbana que correspongui i altres elements necessaris per portar a terme la fixació dels valors cadastrals. En tot cas, aquestes ponències s'han d'ajustar a les directrius per a la coordinació nacional de valors.

Prèviament a la seva aprovació, les ponències de valors i les seves modificacions s'han de sotmetre a un informe de l'ajuntament o els ajuntaments inte-

ressats, en el termini i amb els efectes que assenyala l'article 83 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre.

3. Els acords d'aprovació de les ponències s'han de publicar per edictes en el «Butlletí Oficial» de la província dins el primer semestre de l'any immediatament anterior en què hagin de tenir efecte els valors cadastrals resultants, i s'ha d'indicar el lloc i el termini d'exposició al públic, que no ha de ser inferior a quinze dies; contra aquestes ponències es pot recórrer en via economicoadministrativa sense que la interposició de la reclamació suspengui l'executorietat de l'acte.

4. A partir de la publicació de les ponències, els valors cadastrals que en resultin han de ser notificats individualment a cada subjecte passiu abans de la finalització de l'any immediatament anterior a aquell en què hagin de tenir efecte aquests valors, i contra ells es pot recórrer en la via economicoadministrativa sense que la interposició de la reclamació suspengui l'executorietat de l'acte.

La notificació dels valors cadastrals, l'han de portar a terme les gerències territorials de la Direcció General del Centre de Gestió Cadastral i Cooperació Tributària directament o mitjançant empreses de servei especialitzades. A aquest efecte, els notificadors, degudament habilitats per l'Administració, han d'estendre acta de la seva actuació i hi han de fer constar els fets esdevinguts. La notificació s'ha de fer en el domicili de l'interessat. En el cas que sigui desconegut l'interessat o el seu domicili, o que s'hi doni qualsevol circumstància que impedeixi tenir constància de la realització de la notificació havent-ho intentat dins el termini i en la forma escaient dues vegades, aquesta s'entén realitzada, sense cap altre tràmit, amb la publicació dels valors mitjançant edictes dins el termini abans assenyalat, sense perjudici que, en aquests supòsits, els interessats puguin obtenir una còpia de les notificacions si s'adrecen en persona a les oficines de la gerència territorial competent.

Prèviament a l'anunci efectuat en el «Butlletí Oficial» de la província, els edictes s'han de publicar a l'ajuntament corresponent en el terme municipal on s'ubiquin els immobles i hi han de romandre exposats durant el termini de quinze dies.

En tot cas, els interessats poden assenyalar a la gerència territorial corresponent el domicili en el qual s'han d'efectuar les notificacions, juntament amb una relació dels béns immobles la valoració dels quals ha de ser objecte de notificació.

Amb referència exclusiva per als casos de notificació de valors revisats o modificats, a què es refereix aquest apartat, el termini per a la interposició del recurs de reposició o reclamació economicoadministrativa és d'un mes, comptat a partir de l'endemà de la recepció fefaent de la notificació o, si s'escau, el dia de la finalització del termini d'exposició pública dels edictes.

5. Els valors cadastrals així fixats han de ser revisats cada vuit anys.»

Dos. Es modifica l'article 71 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, que queda redactat de la manera següent:

«Article 71.

1. Els valors cadastrals s'han de modificar, d'ofici o a instància de l'entitat local corresponent, quan el planejament urbanístic o altres circumstàncies posin de manifest diferències substancials entre aquells i els valors de mercat dels béns immobles situats en el terme municipal o en alguna o diverses zones, polígons discontinus o finques d'aquest.

El que disposa el paràgraf anterior requereix inexcusablement l'elaboració de noves ponències de valors o, si s'escau, la modificació de les vigents.

2. Així mateix, les ponències de valors es poden modificar si els terrenys de naturalesa rústica deixen de tenir aquesta consideració perquè estan en algun dels supòsits que preveu l'apartat a) de l'article 62, i la modificació no pot afectar els criteris i les directius de coordinació de valors urbans.

3. Si es tracta de béns immobles localitzats parcialment en dos termes municipals o més, es poden valorar mitjançant l'aplicació d'una ponència especial i única per a cada immoble, o per a un conjunt dels que siguin homogenis pel seu ús o la seva destinació.

També es poden valorar, mitjançant l'aplicació d'una ponència d'àmbit supramunicipal, la totalitat dels béns immobles situats en els municipis que constitueixen una conurbació.

4. Totes les ponències o modificacions d'aquestes que derivin del que estableixen els apartats anteriors s'han de publicar i es pot recórrer contra elles en els termes que regula l'article 70, i s'han de notificar només els valors cadastrals resultants modificats o nous d'acord amb el que disposa aquest article.»

Tres. Es modifica l'article 73.6 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, que queda redactat de la manera següent:

«En els municipis on entrin en vigor revisions o modificacions dels valors cadastrals d'acord amb el que disposen els articles anteriors, els ajuntaments respectius poden reduir, durant un període màxim de sis anys, fins a la quarta part els tipus de gravamen generals que preveu l'apartat 2 anterior.»

Quatre. Es modifica l'article 77.2 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, que queda redactat de la manera següent:

«2. Els subjectes passius estan obligats a presentar declaracions d'alta, baixa o variació, per les alteracions de tipus físic, econòmic o jurídic relatius als béns immobles que tinguin transcendència a l'efecte d'aquest impost. Aquestes declaracions s'han de formalitzar en les condicions, els terminis i els models que estableixi el Ministeri d'Economia i Hisenda.»

Cinc. Es modifica l'article 112 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, que queda redactat de la manera següent:

«1. Durant el quinquenni 1994-1998 la participació dels municipis en els tributs de l'Estat es determina d'acord amb les normes que conté aquesta Llei.

2. El finançament inicial definitiu dels municipis per la seva participació en els tributs de l'Estat és de 655.888,7 milions de pessetes.

Per al quinquenni esmentat a l'apartat anterior, els municipis disposen d'un percentatge de participació en els tributs de l'Estat que aprova provisionalment la Llei de pressupostos generals de l'Estat per a 1995, en funció del finançament inicial definitiu que fixa el paràgraf anterior i de les previsions de recaptació de l'Estat per a 1994, pels conceptes a què es refereix el número 1 de l'article 113.

3. Liquidats els pressupostos generals de l'Estat de 1994, s'ha de fixar el percentatge de participació definitiu dels municipis en els tributs de l'Estat per al quinquenni 1994-1998, segons la recaptació realment obtinguda per l'Estat pels conceptes que

s'esmenten en el paràgraf precedent, i s'aprova per la Llei de pressupostos generals de l'Estat per a 1996.»

Sis. Es modifica l'article 114 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, que queda redactat de la manera següent:

«Per determinar l'índex d'evolució a què es refereix l'article 113, apartat 1, s'han de tenir en compte les regles següents:

A) Com a norma general, l'índex d'evolució és el quocient entre els ingressos de l'Estat de l'any a què es refereix la participació i els de l'exercici de 1994 definits com a expressa en el número 1 de l'article 113.

B) Com a excepcions a la norma general, s'estableixen els límits següents d'increment del finançament:

a) El creixement del finançament ha de ser, com a màxim, igual a l'increment del producte interior brut, en termes nominals, entre els anys esmentats a l'apartat A) anterior.

b) En tot cas l'increment del finançament mai no ha de ser inferior al que experimenti l'índex de preus al consum, entre els anys esmentats a l'apartat A) anterior.»

Set. Es modifica l'article 125 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, que queda redactat de la manera següent:

«1. Durant el quinquenni 1994-1998 la participació de les províncies en els tributs de l'Estat s'ha de determinar d'acord amb les normes que conté aquesta Llei.

2. El finançament inicial definitiu de les províncies per la seva participació en els tributs de l'Estat és de 379.111,3 milions de pessetes.

Per al quinquenni esmentat a l'apartat anterior, les províncies disposen d'un percentatge de participació en els tributs de l'Estat que aprova provisionalment la Llei de pressupostos generals de l'Estat per a 1995, en funció del finançament inicial definitiu fixat en el paràgraf anterior i de les previsions de recaptació de l'Estat per a 1994, pels conceptes a què es refereix el número 1 de l'article 113.

3. Liquidats els pressupostos generals de l'Estat de 1994, s'ha de fixar el percentatge de participació definitiu de les províncies en els tributs de l'Estat per al quinquenni 1994-1998, segons la recaptació realment obtinguda per l'Estat pels conceptes esmentats en el paràgraf precedent, i l'ha d'aprovar la Llei de pressupostos generals de l'Estat per a 1996.»

Vuit. Es modifica l'article 126.2 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, que queda redactat de la manera següent:

«En cap cas, les províncies i illes no poden percebre per aquesta distribució, singularment considerades, una quantitat inferior a la que hagin percebut com a finançament l'últim any del quinquenni anterior.»

Nou. Es modifica la disposició addicional tretzena de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, que queda redactada de la manera següent:

«Durant el quinquenni 1994-1998, els municipis que han integrat les àrees metropolitanes de Madrid i Barcelona continuen percebent, amb càrrec a la participació global dels municipis en els tributs de l'Estat, la dotació compensatòria que preveu l'article

113.2.c) de la Llei 33/1987, de 23 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1988.

Les quantitats totals, els ens locals perceptors i la fórmula de distribució de cada exercici, els ha de fixar la respectiva llei de pressupostos generals de l'Estat, d'acord amb el que preveu l'article 113 d'aquesta Llei.»

TÍTOL II

Normes laborals i de la Seguretat Social

CAPÍTOL I

Procediments i organització de la Seguretat Social

Article 29. *Procediment de recaptació de la Seguretat Social.*

Els articles, els paràgrafs, les rúbriques i la disposició addicional que s'esmenten a continuació del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, queden redactats en els termes següents:

U.

Article 20, número 3, segon paràgraf:

«... establertes per reglament. L'eficàcia de la resolució administrativa per la qual es concedeix l'ajornament o fraccionament està supeditada al fet que es garanteixi l'obligació, en els termes que s'estableixin per reglament, mitjançant la constitució dels drets reals o personals corresponents, llevat que hi concorrin causes de caràcter extraordinari que aconsellin eximir d'aquesta obligació.»

Dos.

«Article 21. *Prescripció.*

L'obligació de pagament de quotes a la Seguretat Social prescriu al cap de cinc anys, a comptar de la data en què preceptivament haurien d'haver estat ingressades.

La prescripció queda interrompuda per les causes ordinàries i, en tot cas, per qualsevol actuació administrativa realitzada amb coneixement formal del responsable del pagament que condueixi a la liquidació o recaptació del deute i, especialment, per la seva reclamació administrativa mitjançant reclamació de deute o acta de liquidació.»

Tres.

«Article 26, número 2, paràgraf 2n

Llevat del supòsit que regula aquest número, els subjectes responsables del pagament de quotes no poden compensar els seus crèdits davant de la Seguretat Social per prestacions satisfetes en règim de pagament delegat o per qualsevol altre concepte amb l'import d'aquelles quotes, sigui quin sigui el moment del seu pagament i tant si han estat reclamades com no en període voluntari o en via de consensament, sense perjudici del dret dels subjectes responsables de sol·licitar el pagament dels seus crèdits respectius davant la Tresoreria General de la Seguretat Social o l'entitat gestora corresponent.»

Quatre.

«Article 27. *Recàrrecs de mora i de constrenyiment aplicables a les quotes.*

1. Transcorregut el termini reglamentari que s'estableix per al pagament de les quotes a la Seguretat Social sense que se'n faci l'ingrés, es meriten automàticament els recàrrecs següents:

1.1 Si els subjectes responsables del pagament han presentat els documents de cotització dins el termini reglamentari:

a) Recàrrec de mora del 5 per 100 del deute, si abonen les quotes degudes dins els dos mesos naturals següents al del venciment del termini reglamentari.

b) Recàrrec de mora del 20 per 100, si abonen les quotes degudes després del venciment del termini a què es refereix l'apartat a) precedent i abans que s'iniciï la via de constrenyiment.

c) Recàrrec de constrenyiment del 20 per 100, si abonen les quotes degudes després que s'iniciï la via de constrenyiment.

1.2 Si els subjectes responsables del pagament no han presentat els documents de cotització dins el termini reglamentari:

a) Recàrrec de mora del 20 per 100, si abonen les quotes degudes abans que s'iniciï la via de constrenyiment.

b) Recàrrec de constrenyiment del 35 per 100, si abonen les quotes degudes després que s'iniciï la via de constrenyiment.

2. Si l'origen o la causa de la mora és imputable a un error de l'Administració, sense que aquesta actuï en qualitat d'empresari, no s'aplica cap recàrrec per mora, independentment de l'obligació de rescabalar el treballador dels perjudicis que aquesta mora li hagi pogut ocasionar.»

Cinc.

«Article 28. *Recàrrecs de mora i constrenyiment aplicables als deutes que no siguin per quotes.*

1. Els deutes amb la Seguretat Social que tenen el caràcter d'ingressos de dret públic i l'objecte dels quals està constituït per recursos diferents de quotes, recàrrecs o, si s'escau, interessos sobre unes i altres, s'incrementen amb un recàrrec de mora del 20 per 100 si es paguen fora del termini reglamentari que tenen establert.

2. Si el deute és satisfet una vegada iniciada la via de constrenyiment, el recàrrec d'aquesta naturalesa aplicable també és del 20 per 100.»

Sis.

«Article 30. *Reclamacions de deutes.*

1. Una vegada vençut el termini reglamentari sense ingrés de les quotes degudes, la Tresoreria General de la Seguretat Social ha de reclamar al subjecte responsable l'import d'aquestes quotes, i n'ha d'incrementar l'import amb els recàrrecs que siguin procedents d'acord amb el que disposa el número 1 de l'article 27 d'aquesta Llei, en els supòsits següents:

a) Falta total de cotització respecte als treballadors donats d'alta i que figurin en els documents de cotització presentats dins el termini reglamentari.

b) Manca de pagament de qualsevol de les aportacions que integrin les quotes quan s'hagin presentat dins el termini reglamentari els documents de cotització.

c) Diferències en les quotes degudes per treballadors donats d'alta o en els recàrrecs aplicables a aquestes per errors en les liquidacions practicades en els documents de cotització presentats dins el termini reglamentari, sempre que aquestes diferències resultin directament d'aquests documents.

d) Deutes per quotes relatives a treballadors donats d'alta inclosos en els règims especials dels treballadors per compte propi o autònoms i treballadors de la llar, per quotes fixes del règim especial agrari i del règim especial de treballadors del mar, així com els relatius a l'assegurança escolar i qualsevol altra quota fixa que s'estableixi.

e) Tots els deutes per quotes la liquidació dels quals no correspon a la Inspecció de Treball i Seguretat Social.

2. Els imports que figurin a les reclamacions de deutes per quotes, impugnats o no, s'han de fer efectius fins a l'últim dia hàbil del mes següent al de la seva notificació; en cas d'impagament, s'incideix automàticament en la situació de constrenyiment.

3. En els deutes l'objecte dels quals siguin recursos de la Seguretat Social diferents de quotes, si, una vegada vençut el termini reglamentari establert, no se n'ha efectuat el pagament en la quantia que hagi fixat en la reclamació del deute la Tresoreria General no impugnada, s'incideix automàticament en la situació de constrenyiment amb aplicació del recàrrec que estableix l'article 28 d'aquesta Llei.

4. Si, davant de les reclamacions de deutes a què es refereixen els números anteriors, es formula un recurs ordinari, la seva interposició no suspèn el procediment recaptador, llevat que es garanteixi amb un aval suficient o es consignï l'import del deute, incloent-hi, si s'escau, el recàrrec de mora en què s'hagi incorregut, i en aquest supòsit l'import del deute fixat a la resolució administrativa que s'hagi dictat s'ha de pagar dins els quinze dies següents a aquell en què es notifiqui aquesta resolució; altrament, s'incideix automàticament en la situació de constrenyiment.»

Set.

«Article 31. *Actes de liquidació de quotes.*

1. És procedent l'expedició d'actes de liquidació en els deutes per quotes originats per:

a) Falta d'afiliació o d'alta de treballadors en qualsevol dels règims del sistema de la Seguretat Social.

b) Falta de cotització per treballadors donats d'alta, quan el subjecte responsable no hagi presentat els documents de cotització dins el termini reglamentari, així com per treballadors que no figurin en aquests documents encara que aquests es presentin dins aquest termini reglamentari.

c) Diferències de cotització per treballadors donats d'alta, quan aquestes diferències no resultin directament dels documents de cotització presentats dins el termini reglamentari i, en tot cas, dels presentats fora d'aquest termini.

Les actes de liquidació de quotes, les ha d'estendre la Inspecció de Treball i Seguretat Social, i les ha de notificar en tots els casos la Tresoreria General de la Seguretat Social, que, així mateix, ha de notificar les actes que figurin en el document únic a què es refereix el número 5 d'aquest article.

2. A la Direcció Provincial de la Tresoreria General de la Seguretat Social hi ha d'haver una unitat de la Inspecció de Treball i Seguretat Social per a l'exercici de les funcions que descriu el número anterior, i les específiques que li encarregui la Tresoreria General de la Seguretat Social en l'àmbit de la gestió

recaptadora i en el de les competències de la Inspecció de Treball i Seguretat Social.

Aquesta unitat ha de coordinar les actuacions que en aquesta matèria i en el seu respectiu àmbit territorial duguin a terme els funcionaris de la Inspecció de Treball i Seguretat Social no integrats a la unitat.

A cada unitat de la Inspecció de Treball i Seguretat Social s'hi han d'adscriure els funcionaris de la Inspecció de Treball i Seguretat Social que consideri necessari el Ministeri de Treball i Seguretat Social, que depenen pel que fa a l'exercici de les funcions inspectores de la Direcció General de la Inspecció de Treball i Seguretat Social, amb la qual es relacionen directament.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, els funcionaris del cos superior d'inspectors de Treball i Seguretat Social poden exercir la totalitat de les funcions que aquest cos té encarregades, segons el que estableix la disposició addicional tercera de la Llei 8/1988, de 7 d'abril, sobre infraccions i sancions en l'ordre social.

3. Els interessats poden formular, davant el respectiu director provincial de la Tresoreria General de la Seguretat Social, un recurs ordinari contra les actes de liquidació notificades, les quals s'han de traslladar als treballadors afectats, els quals poden interposar aquest recurs respecte al període de temps o la base de cotització a què la liquidació es contrau i la improcedència de la liquidació.

4. Els imports dels descoberts que figuren a les actes de liquidació, objecte de recurs ordinari o no, s'han de fer efectius fins a l'últim dia del mes següent al de la seva notificació; si no, s'incideix automàticament en la situació de constrenyiment.

Si contra l'acta de liquidació es formula un recurs ordinari, cal atènyer-se al que disposa el número 4 de l'article anterior.

5. Les actes d'infracció per infraccions greus tipificades a l'article 14.1, apartats 2, 4 i 5 de la Llei 8/1988, de 7 d'abril, que comportin l'expedició d'actes de liquidació que es refereixin als mateixos fets, s'han de formalitzar en un document únic, a proposta de la Inspecció de Treball i Seguretat Social, i el procediment sancionador i liquidador s'ha d'ajustar als tràmits que preveuen aquesta Llei i la Llei 8/1988, de 7 d'abril, sobre infraccions i sancions en l'ordre social.

Les sancions que siguin procedents per les infraccions a què es refereix aquest apartat es redueixen automàticament al 50 per 100 de la seva quantia si el subjecte infractor dona la seva conformitat a la liquidació practicada i compleix les seves obligacions en el termini que es fixi a aquest efecte.

La competència per resoldre aquests expedients unificats correspon als caps de les unitats de la Inspecció de Treball i Seguretat Social a les direccions provincials de la Tresoreria General de la Seguretat Social.

Contra aquestes resolucions, es pot plantejar un recurs ordinari davant el director provincial de la Tresoreria General de la Seguretat Social, en els termes que considera l'apartat 3 d'aquest article.

6. Els imports de les sancions i de les liquidacions que figuren en el document únic a què es refereix el número anterior s'han de fer efectius fins a l'últim dia del mes següent al de la notificació de la resolució que imposi la sanció i confirmi la liquidació; si no se'n fa el pagament, s'inicia automàticament la via de constrenyiment.

Si contra aquesta resolució es formula un recurs ordinari davant el director provincial de la Tresoreria, cal atènyer-se al que disposa el número 4 de l'article anterior.»

Vuit.

«Article 32. *Determinació dels deutes per quotes.*

1. Les reclamacions de deutes per quotes, en els supòsits a què es refereixen els apartats a), b), c) i e) del número 1 de l'article 30, s'han d'estendre en funció de les bases declarades pel subjecte responsable i, si no hi ha declaració, s'ha de prendre com a base de cotització la mitjana entre la base mínima i màxima corresponent a l'últim grup de cotització conegut en què estigui enquadrada la categoria dels treballadors a què es refereix la reclamació.

2. Les actes de liquidació s'han d'estendre sobre la base de la remuneració total que tingui dret a percebre el treballador o la que efectivament percebi si aquesta és superior per raó del treball que dugui a terme per compte d'altri i que hagi d'integrar la base de cotització en els termes que estableixen la Llei o les normes de desplegament.

Quan la Inspecció de Treball i Seguretat Social no pugui conèixer l'import de les remuneracions percebudes pel treballador, s'ha de considerar com a base de cotització la mitjana entre la base mínima i màxima corresponent a l'últim grup de cotització conegut en què estigui enquadrada la categoria dels treballadors a què es refereixi l'acta de liquidació.»

Nou.

«Article 33. *Procediment de constrenyiment i títol executiu.*

1. Transcorreguts els terminis que fixen, en els casos respectius, els articles 30 i 31 d'aquesta Llei, sense que s'hagi satisfet el deute i amb independència del recurs contenciós administratiu que els interessats hi puguin formular, s'ha de passar automàticament a la via de constrenyiment amb aplicació del càrrec corresponent del 20 o del 35 per 100.

L'exacció de quotes en aquesta via executiva s'ha de fer mitjançant el procediment administratiu de constrenyiment seguit per la Tresoreria General de la Seguretat Social.

2. El compliment dels altres deutes amb la Seguretat Social, que tinguin el caràcter d'ingressos de dret públic i l'objecte dels quals no siguin fruits, rendes o qualsevol altre producte dels seus béns mobles o immobles, s'ha d'exigir així mateix pel procediment administratiu de constrenyiment que ha de seguir la Tresoreria General de la Seguretat Social.

3. Les reclamacions de deutes per quotes de la Seguretat Social i pels altres recursos d'aquesta a què es refereix el número 2 d'aquest article, així com les actes de liquidació de quotes, quan les unes i les altres no hagin estat impugnades o, si s'escau, les resolucions administratives que originin, si no se satisfan, constitueixen el títol executiu perquè segueixi la via administrativa de constrenyiment la Tresoreria General de la Seguretat Social i tenen la mateixa força executiva que les sentències judicials per procedir contra els béns i drets dels deutors.

Així mateix, constitueixen títol executiu les resolucions confirmatòries de les actes que figuren en el document únic a què es refereix el número 5 de l'article 31 d'aquesta Llei.

4. Les costes i despeses que originin la recaptació en la via executiva són sempre a càrrec del subjecte responsable del pagament.

5. El Govern, mitjançant real decret, a proposta del ministre de Treball i Seguretat Social, ha d'aprovar el procediment oportú per al cobrament dels debits a la Seguretat Social en la via de constrenyiment.»

Deu.

«Article 34. *Provisió de constrenyiment, oposició a aquesta, notificació d'embargament i impugnacions al procediment de constrenyiment.*

1. L'execució contra el patrimoni del deutor a la Seguretat Social, sobre la base dels títols executius determinats al número 3 de l'article anterior, s'ha de despatxar mitjançant una provisió de constrenyiment, expedida per l'òrgan de la Tresoreria General de la Seguretat Social que determini el Ministeri de Treball i Seguretat Social, i que s'ha de notificar al deutor identificant el deute pendent i fent-li el requeriment perquè n'efectui el pagament amb el recàrrec corresponent.

Si el deutor no efectua el pagament en el termini que s'estableixi per reglament, s'ha de procedir a l'embargament dels seus béns, i se l'ha d'advertir d'aquesta manera en la provisió de constrenyiment.

Les persones contra les quals s'hagi iniciat procediment executiu per deutes a la Seguretat Social poden formular oposició al constrenyiment decretat dins els quinze dies següents al de la seva notificació.

2. Contra la provisió de constrenyiment només són admissibles els següents motius d'oposició degudament justificats:

- a) Pagament.
- b) Prescripció.
- c) Error material o aritmètic en la determinació del deute.
- d) Condonació, ajornament del deute o suspensió del procediment.
- e) Falta de notificació de la reclamació del deute, de l'acta de liquidació o de les resolucions que aquestes originin.

Si es formula impugnació pels motius que indica aquest número, el procediment de constrenyiment únicament se suspèn, sense necessitat de la presentació de la garantia, fins a la resolució de l'oposició.

3. L'execució contra el patrimoni del deutor s'ha d'efectuar mitjançant l'embargament i la realització del valor o, si s'escau, l'adjudicació de béns del deutor en la quantia suficient per cobrir l'import del deute incrementat amb una quantitat a compte per a costes del procediment, que en cap cas pot superar el 3 per 100 d'aquest import.

Si el compliment del deute amb la Seguretat Social està garantit mitjançant un aval, penyora, hipoteca o qualsevol altra garantia personal o real, s'ha de procedir en primer lloc a executar-la, cosa que han de fer en tot cas els òrgans de recaptació de l'Administració de la Seguretat Social, a través del procediment administratiu de constrenyiment.

4. Si els interessats hi formulen un recurs ordinarí en la via administrativa i, si s'escau, contenciosa administrativa, el procediment de constrenyiment no es pot suspendre si no es fa el pagament del deute perseguit, es garanteix amb un aval suficient o se'n consigna l'import, inclosos el recàrrec de constrenyiment i el 3 per 100 a aquest efecte, aquest últim, de quantitat a càrrec de les costes establertes per reglament, a disposició de la Tresoreria General de la Seguretat Social.

5. El que disposen els números precedents s'entén sense perjudici del que preveuen especialment l'article 35 d'aquesta Llei i els articles 122 i següents de la Llei de 27 de desembre de 1956, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.»

Onze.

«Article 36. *Deure d'informació per entitats financeres, funcionaris públics i professionals oficials.*

1. Les persones o entitats dipositàries de diners en efectiu o en compte, valors o altres béns de deutors a la Seguretat Social en situació de constrenyiment estan obligades a informar la Tresoreria General de la Seguretat Social i a complir els requeriments que aquesta els faci en l'exercici de les seves funcions legals.

2. Les obligacions a què es refereix el número anterior s'han de complir o bé amb caràcter general o bé a requeriment individualitzat dels òrgans competents de l'Administració de la Seguretat Social, en la forma i els terminis que es determinin per reglament.

3. L'incompliment de les obligacions que estableixen els números anteriors d'aquest article no es pot emparar en el secret bancari.

Els requeriments relatius als moviments de comptes corrents, dipòsits d'estalvi i a termini, comptes de préstecs i crèdits i altres operacions actives o passives dels bancs, les caixes d'estalvis, les cooperatives de crèdit i totes les persones físiques o jurídiques que es dediquin al tràfic bancari o creditici, s'han d'efectuar amb l'autorització prèvia del director general de la Tresoreria General de la Seguretat Social o, si s'escau, i en les condicions que s'estableixin per reglament, del director provincial de la Tresoreria General de la Seguretat Social competent, i han de precisar les operacions objecte d'investigació, els subjectes passius afectats i l'abast d'aquesta respecte al període de temps a què es refereixen.

4. Els funcionaris públics, inclosos els professionals oficials, estan obligats a col·laborar amb l'Administració de la Seguretat Social per subministrar tota classe d'informació, objecte o no de tractament automatitzat, sempre que sigui útil per a la recaptació de recursos de Seguretat Social i altres conceptes de recaptació conjunta, de què aquells disposin, llevat que hi sigui aplicable:

- a) El secret del contingut de la correspondència.
- b) El secret de les dades que s'hagin subministrat a l'Administració pública per a una finalitat exclusivament estadística.

El secret del protocol notarial afecta els instruments públics a què es refereixen els articles 34 i 35 de la Llei de 28 de maig de 1862 i els relatius a qüestions matrimonials, llevat dels relatius al règim econòmic de la societat conjugal.

5. L'obligació dels professionals de facilitar informació de transcendència recaptadora a l'Administració de la Seguretat Social no afecta les dades privades no patrimonials que coneguin per raó de l'exercici de la seva activitat, la revelació de les quals atempti contra l'honor o la intimitat personal o familiar de les persones. Tampoc no afecta les dades confidencials dels seus clients de les quals tingui coneixement com a conseqüència de la prestació de serveis professionals d'assessorament o defensa.

Els professionals no poden invocar el secret professional a l'efecte d'impedir la comprovació de la seva pròpia cotització a la Seguretat Social.

A l'efecte de l'article 8è, apartat 1, de la Llei orgànica 1/1982, de 5 de maig, de protecció civil del dret a l'honor, a la intimitat personal i familiar i a la prò-

pia imatge, se'n considera autoritat competent el ministre de Treball i Seguretat Social, els titulars dels òrgans i centres directius de la Secretaria General per a la Seguretat Social i de la Direcció General de la Inspecció de Treball i Seguretat Social, així com el director general i els directors provincials de la Tresoreria General de la Seguretat Social.

6. Les dades, els informes o els antecedents obtinguts per l'Administració de la Seguretat Social en l'exercici de les seves funcions recaptadores tenen caràcter reservat i només es poden utilitzar per als fins recaptadors encarregats a la Tresoreria General de la Seguretat Social, sense que puguin ser cedits o comunicats a tercers, excepte a les administracions tributàries a l'efecte del compliment d'obligacions tributàries o per a la investigació i persecució de delictes públics, tot això sense perjudici del que estableix el Reial decret llei 5/1994, de 29 d'abril, pel qual es regula l'obligació de comunicació de determinades dades a requeriment de les comissions parlamentàries d'investigació.

Totes les autoritats i els funcionaris que tinguin coneixement d'aquestes dades o aquests informes estan obligats al secret més estricte i complet respecte d'aquests, llevat dels casos dels delictes esmentats, en els qual s'han de limitar a deduir el tant de culpa o a remetre al Ministeri Fiscal la relació circumstanciada dels fets que es consideren constitutius de delicte. Amb independència de les responsabilitats penals o civils que hi puguin correspondre, la infracció d'aquest particular deure de secret es considera sempre falta disciplinària molt greu.

7. La cessió de les dades de caràcter personal, objecte de tractament automatitzat, que s'hagi d'efectuar a l'Administració de la Seguretat Social d'acord amb el que disposa aquest article o, en general, en compliment del deure de col·laborar per a la recaptació efectiva dels recursos de la Seguretat Social, no requereix el consentiment de l'afectat. En aquest àmbit, tampoc és aplicable el que, respecte a les administracions públiques, estableix l'apartat 1 de l'article 19 de la Llei orgànica 5/1992, de 29 d'octubre, de regulació del tractament automatitzat de les dades de caràcter personal.»

Dotze.

Article 113, número 3.

«3. L'ingrés de les quotes fora del termini reglamentari, tant si ho fa l'empresari espontàniament com si és a conseqüència d'una reclamació administrativa de deute o d'acta de liquidació, s'ha de fer de conformitat amb el tipus de cotització vigent en la data en què les quotes s'hagin meritat.»

Tretze.

«Disposició addicional vint-i-cinquena. *Aplicació gradual en l'expedició d'actes de liquidació i del document únic d'acta d'infracció i de liquidació.*

El Ministeri de Treball i Seguretat Social, en funció de les possibilitats de gestió de la Inspecció de Treball i Seguretat Social i de la Tresoreria General de la Seguretat Social, ha de determinar l'aplicació gradual del que disposen el número 1, lletra b), i el número 5 de l'article 31 d'aquesta Llei, perquè aquesta Inspecció procedeixi a l'expedició d'actes de liquidació i del document únic d'acta d'infracció i d'acta de liquidació establert.

Fins que la Inspecció de Treball i Seguretat Social no assumeixi en tot o en part l'expedició d'actes de liquidació en el supòsit que s'indica al número 1, lletra b), de l'article 31 d'aquesta Llei, assenyalat en el paràgraf anterior, la reclamació de les quotes degudes en aquest supòsit l'ha d'efectuar la Tresoreria General de la Seguretat Social en la forma que estableix aquesta Llei per a les reclamacions de deute.»

Article 30. *Registre de prestacions socials públiques.*

U. Es crea a la Seguretat Social el Registre de prestacions socials públiques, i la seva gestió i el seu funcionament corresponen a l'Institut Nacional de la Seguretat Social, d'acord amb les prescripcions que conté aquesta Llei.

Dos. A partir de la seva constitució, queda integrat en el Registre de prestacions socials públiques l'actual banc de dades de pensions, creat per la disposició addicional cinquena de la Llei 50/1984, de pressupostos generals de l'Estat per a 1985, i que regula el Reial decret 2566/1985, de 27 de desembre, que manté la vigència d'acord amb el que estableix la disposició transitòria quarta d'aquesta Llei.

Tres. El Registre de prestacions socials públiques integra les prestacions socials públiques de caràcter econòmic, destinades a persones o famílies, que es relacionen a continuació:

a) Les pensions abonades pel règim de classes passives de l'Estat i, en general, les abonades amb càrrec a crèdits de la secció 07 del pressupost de despeses de l'Estat.

b) Les pensions abonades pel règim general i els règims especials de la Seguretat Social i, en general, qualsevol altres abonades per les entitats gestores i col·laboradores del sistema de la Seguretat Social, mentre estiguin finançades per recursos públics.

c) Les pensions abonades per les entitats que actuen com a substitutòries de les entitats gestores del sistema de la Seguretat Social, a què es refereix el Reial decret 1879/1978, de 23 de juny.

d) Les pensions de Seguretat Social en la modalitat no contributiva.

e) Les pensions abonades pel fons especial de la Mutualitat General de Funcionaris Civils de l'Estat, pels fons especials de l'Institut Social de les Forces Armades i de la Mutualitat General Judicial i també, si s'escau, per aquestes mutualitats generals, així com les abonades pel fons especial de l'Institut Nacional de la Seguretat Social.

f) Les pensions abonades pel sistema o els règims de previsió de les comunitats autònomes, les corporacions locals i els mateixos ens.

g) Les pensions abonades per les mútues, mutualitats o entitats de previsió social que es financen en tot o en part amb recursos públics.

h) Les pensions abonades per empreses o societats amb participació majoritària, directa o indirecta, en el seu capital de l'Estat, comunitats autònomes, corporacions locals o organismes autònoms de l'un i les altres, tant si és directament com mitjançant la subscripció de la pòlissa d'assegurança corresponent amb una institució diferent, sigui quina sigui la seva naturalesa jurídica, o per les mutualitats o entitats de previsió d'aquelles, en les quals les aportacions directes dels causants de la prestació no siguin suficients per cobrir les prestacions als seus beneficiaris i el seu finançament es complementi amb recursos públics, inclosos els de la mateixa empresa o societat.

i) Les pensions abonades per l'Administració de l'Estat o les comunitats autònomes en virtut de la Llei de 21 de juliol de 1960 i del Reial decret 2620/1981, de 24 de juliol.

j) Els subsidis econòmics de garantia d'ingressos mínims i d'ajuda per tercera persona que preveu la Llei 13/1982, de 7 d'abril, d'integració social dels minusvàlids.

k) Les prestacions econòmiques abonades en virtut del Reial decret 728/1993, de 14 de maig.

l) Els subsidis d'atur a favor de treballadors de més de cinquanta-dos anys.

m) Les assignacions econòmiques de la Seguretat Social per fill a càrrec de divuit anys o més i minusvàlid en un grau igual o superior al 65 per 100.

Quatre. Les entitats, els organismes o les empreses responsables de la gestió de les prestacions que s'esmenten en el número anterior estan obligats a facilitar a l'Institut Nacional de la Seguretat Social, en la forma i dins els terminis que s'estableixin per reglament, les dades identificatives dels titulars de les prestacions socials econòmiques, així com, mentre determinin o condicionin el reconeixement i manteniment del dret a aquelles, dels beneficiaris, cònjuges i altres membres de les unitats familiars, i els imports i les classes de les prestacions abonades i la data d'efectes de la concessió.

Cinc. Les entitats i els organismes responsables de la gestió de les prestacions socials públiques que s'esmenten en el número tres poden consultar les dades incloses en el Registre de prestacions socials públiques que siguin necessàries per al reconeixement i manteniment de les prestacions que aquests gestionin, en els termes que s'estableixin per reglament.

Article 31. Subministrament d'informació a les entitats gestores de les prestacions econòmiques de la Seguretat Social.

U. Els organismes competents que depenen del Ministeri d'Economia i Hisenda o, si s'escau, de les comunitats autònomes o de les diputacions forals han de facilitar, cada exercici anual, a les entitats gestores de la Seguretat Social responsables de la gestió de les prestacions econòmiques, i a petició d'aquestes, les dades relatives als nivells de renda i altres ingressos dels titulars de prestacions, mentre determinin el dret a aquestes, així com dels beneficiaris, cònjuges i altres membres de les unitats familiars, sempre que s'hagin de tenir en compte per al reconeixement, el manteniment o la quantia d'aquestes prestacions, a fi de verificar si compleixen en tot moment les condicions necessàries per a la percepció de les prestacions i en la quantia establerta legalment.

Dos. Els organismes competents que depenen del Ministeri de Justícia i Interior, en col·laboració amb els corresponents del Ministeri d'Economia i Hisenda, han de facilitar a les entitats gestores de la Seguretat Social responsables de la gestió de les prestacions econòmiques, i dins el termini màxim de tres mesos a partir de la data en què s'esdevinguin els fets respectius, les dades personals informatitzades de totes les defuncions, així com dels matrimonis de persones viudes.

Les dades que es facilitin han d'identificar, en tot cas, nom i cognoms, document nacional d'identitat i domicili.

CAPÍTOL II

Acció protectora del sistema de la Seguretat Social

Article 32. Reordenació de l'acció protectora del sistema de la Seguretat Social.

Els articles, els paràgrafs i les rúbriques que es relacionen a continuació del text refós de la Llei general de la

Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, queden redactats en els termes següents:

U.

Article 38.1.c), primer paràgraf.

«c) Prestacions econòmiques en les situacions d'incapacitat temporal; maternitat; invalidesa, en les modalitats contributiva i no contributiva; jubilació, en les modalitats contributiva i no contributiva; atur, en els nivells contributiu i assistencial; mort i supervivència; així com les que s'atorguin en les contingències i situacions especials que es determinin reglamentàriament pel Reial decret, a proposta del ministre de Treball i Seguretat Social.»

Dos.

Article 106.4.

«4. L'obligació de cotitzar continua en la situació d'incapacitat temporal, sigui quina sigui la causa, en la situació de maternitat i en les altres situacions que preveu l'article 125 en què s'estableixi per reglament.»

Tres.

La rúbrica del capítol IV, títol II, és la d'«Incapacitat temporal».

Quatre.

«Article 128. *Concepte.*

1. Tenen la consideració de situacions que determinen la incapacitat temporal:

a) Les degudes a malaltia comuna o professional i a accident, sigui laboral o no, mentre el treballador rebi assistència sanitària de la Seguretat Social i estigui impedit per treballar, amb una durada màxima de dotze mesos, prorrogables per sis més quan es presumeixi que durant aquests el treballador pot ser donat d'alta mèdica per curació.

b) Els períodes d'observació per malaltia professional en els quals es prescriu la baixa a la feina, amb una durada màxima de sis mesos, prorrogables per sis més quan consideri necessari per a l'estudi i diagnòstic de la malaltia.

2. A l'efecte del període màxim de durada de la situació d'incapacitat temporal que assenyalava l'apartat a) del número anterior, i de la seva possible pròrroga, es computen els de recaiguda i d'observació.»

Cinc.

«Article 130. *Beneficiaris.*

Són beneficiaris del subsidi per incapacitat temporal les persones integrades en aquest règim general que estiguin en qualsevol de les situacions que es determinen a l'article 128, sempre que reuneixin, a més de la condició general exigida al número 1 de l'article 124, les condicions següents:

a) En cas de malaltia comuna, que hagin complert un període de cotització de cent vuitanta dies dins els cinc anys immediatament anteriors al fet causant.

b) En cas d'accident, sigui de treball o no, i de malaltia professional, no s'exigeix cap període previ de cotització.»

Sis.

La rúbrica de l'article 131 passa a ser «Naixement i durada del dret al subsidi».

Set.

Article 131, números 2 i 3.

«2. El subsidi s'ha d'abonar mentre el beneficiari estigui en situació d'incapacitat temporal, d'acord amb el que estableix l'article 128 d'aquesta Llei.

3. Durant les situacions de vaga i tancament patronal, el treballador no té dret a la prestació econòmica per incapacitat temporal.»

Vuit.

«Article 131 bis. *Extinció del dret al subsidi.*

1. El dret al subsidi s'extingeix pel transcurs del termini màxim establert per a la situació d'incapacitat temporal de què es tracti; per ser donat d'alta mèdica el treballador, amb declaració d'invalidesa permanent o sense; per haver estat reconegut al beneficiari el dret a la percepció de la pensió de jubilació; o per mort.

2. Quan la situació d'incapacitat temporal s'extingeixi pel transcurs del termini màxim fixat a l'apartat a) del número 1 de l'article 128, s'ha d'examinar necessàriament, en el termini màxim de tres mesos, l'estat de l'incapacitat a l'efecte de la seva qualificació, en el grau que correspongui, com a invàlid permanent.

No obstant el que preveu el paràgraf anterior, en els casos en què continuï la necessitat de tractament mèdic i la situació clínica de l'interessat faci aconsellable demorar aquesta qualificació, es pot endarrerir pel període necessari, que en cap cas no pot excedir els trenta mesos següents a la data en què s'hagi iniciat la incapacitat temporal.

Durant els períodes assenyalats en els paràgrafs precedents no subsisteix l'obligació de cotitzar.

3. Sense perjudici del que disposen els números anteriors, quan l'extinció es produeixi pel transcurs del termini màxim que fixa l'apartat a) del número 1 de l'article 128, o per alta mèdica amb declaració d'invalidesa permanent, així com en els supòsits a què es refereix el segon paràgraf del número precedent, els efectes de la situació d'incapacitat temporal es prorroguen fins al moment de la qualificació de la invalidesa permanent, i en aquesta data s'han d'iniciar les prestacions econòmiques oportunes, llevat que aquestes siguin superiors a les que percebia el treballador; en aquest cas aquelles s'han de retrotraure al moment en què s'hagi esgotat la incapacitat temporal.»

Nou.

«Article 132. *Pèrdua o suspensió del dret al subsidi.*

1. El dret al subsidi per incapacitat temporal pot ser denegat, anul·lat o suspès:

- a) Quan el beneficiari hagi actuat fraudulentament per obtenir o conservar aquesta prestació.
- b) Quan el beneficiari treballi per compte propi o per compte d'altri.

2. També pot ser suspès el dret al subsidi quan, sense que hi hagi una causa raonable, el beneficiari rebutgi o abandoni el tractament que li hagi estat indicat.»

Article 33. *Protecció per maternitat.*

S'introdueix en el títol II del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, un nou capítol IV bis, en els termes següents:

«CAPÍTOL IV bis

Maternitat

Article 133 bis. *Situacions protegides.*

A l'efecte de la prestació per maternitat, es consideren situacions protegides la maternitat, l'adopció i l'acolliment previ durant els períodes de descans que per aquestes situacions es gaudeixin, d'acord amb el que preveu el número 4 de l'article 48 de la Llei 8/1980, de 10 de març, de l'Estatut dels treballadors, i el número 3 de l'article 30 de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública.

Article 133 ter. *Beneficiaris.*

Són beneficiaris del subsidi per maternitat els treballadors per compte d'altri, sigui quin sigui el seu sexe, que gaudeixin dels descansos esmentats a l'article anterior, sempre que, reuneixin la condició general exigida al número 1 de l'article 124 i acreditin un període mínim de cotització de cent vuitanta dies, dins els cinc anys immediatament anteriors al part, o a les dates de la decisió administrativa o judicial d'acolliment o de la resolució judicial per la qual es constitueixi l'adopció, i reuneixin les altres condicions que es determinin per reglament.

Article 133 quater. *Prestació econòmica.*

La prestació econòmica per maternitat consisteix en un subsidi equivalent al 100 per 100 de la base reguladora corresponent. A aquest efecte, la base reguladora és equivalent a la que estigui establerta per a la prestació d'incapacitat temporal, derivada de contingències comunes.

Article 133 quinquies. *Pèrdua o suspensió del dret al subsidi per maternitat.*

El dret al subsidi per maternitat pot ser denegat, anul·lat o suspès, quan el beneficiari hagi actuat fraudulentament per obtenir o conservar aquesta prestació, així com quan treballi per compte propi o per compte d'altri durant els períodes de descans corresponents.»

Article 34. *Modificació de la regulació de la invalidesa permanent.*

Es fa una nova redacció dels articles 134 i 143 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, en els termes següents:

U.

«Article 134. *Conceptes i classes.*

1. En la modalitat contributiva, és invalidesa permanent la situació del treballador que, després d'haver estat sotmès al tractament prescrit i d'haver estat donat d'alta mèdicament, presenta reduccions anatòmiques o funcionals greus, susceptibles de determinació objectiva i previsiblement definitives, que disminueixin o anul·lin la seva capacitat laboral. No obsta a aquesta qualificació la possibilitat de recuperació de la capacitat laboral de l'invàlid, si aquesta possibilitat s'estima mèdicament incerta o a llarg termini.

No obstant el que estableix el paràgraf anterior, no és necessària l'alta mèdica per a la valoració de la invalidesa permanent en els casos en què hi hagi seqüeles definitives.

També té la consideració d'invalidesa permanent, en el grau que es qualifiqui, la situació d'incapacitat que subsisteixi un cop extingida la incapacitat

tat temporal pel transcurs del termini màxim de durada que assenyalava l'apartat a) del número 1 de l'article 128, llevat del supòsit que preveu el segon paràgraf del número 2 de l'article 131 bis, en el qual no s'accedeix a la situació d'invalidesa permanent fins que no es procedeixi a la qualificació corresponent.

2. En la modalitat no contributiva, poden ser constitutives d'invalidesa les deficiències, previsiblement permanents, de caràcter físic o psíquic, congènites o no, que anul·lin o modifiquin la capacitat física, psíquica o sensorial dels qui les pateixen.

3. La invalidesa permanent ha de derivar de la situació d'incapacitat temporal, llevat que afecti els qui no tinguin protecció respecte a la incapacitat temporal esmentada, o bé perquè estan en una situació assimilada a la d'alta, d'acord amb el que preveu l'article 125, que no la compregui, o bé en els supòsits d'assimilació a treballadors per compte d'altri, en què es doni la mateixa circumstància, d'acord amb el que preveu el número 2 de l'article 114 d'aquesta Llei, o bé en els casos d'accés a la invalidesa permanent des de la situació de no-alta, d'acord amb el que preveu el número 3 de l'article 138.»

Dos.

«Article 143. *Qualificació i revisió.*

1. Correspon a l'Institut Nacional de la Seguretat Social, a través dels òrgans que s'estableixin per reglament i en totes les fases del procediment, declarar la situació d'invalidesa permanent, a l'efecte de reconeixement de les prestacions econòmiques a què es refereix aquesta secció.

2. Qualsevol resolució, inicial o de revisió, per la qual es reconegui el dret a les prestacions d'invalidesa permanent, en qualsevol dels seus graus, ha de fer constar necessàriament el termini a partir del qual es pot instar la revisió per agreujament o millora de l'estat invalidant, mentre l'incapacitat no hagi complert l'edat mínima que estableix l'article 161 d'aquesta Llei per accedir al dret a la pensió de jubilació. Aquest termini és vinculant per a tots els subjectes que poden promoure la revisió.

No obstant això, si el pensionista per invalidesa permanent està exercint qualsevol feina, per compte d'altri o propi, l'Institut Nacional de la Seguretat Social, d'ofici o a instància del mateix interessat, pot promoure'n la revisió, amb independència que hagi transcorregut el termini assenyalat a la resolució o no.

Les revisions fonamentades en un error de diagnòstic es poden portar a terme en qualsevol moment, mentre l'interessat no hagi complert l'edat a què es refereix el primer paràgraf d'aquest número.

3. Les disposicions que despleguin aquesta Llei han de regular el procediment de revisió i la modificació i transformació de les prestacions econòmiques que s'hagin reconegut al treballador, així com els drets i les obligacions que a conseqüència d'aquests canvis corresponguin a les entitats gestores o col·laboradores i als serveis comuns que tinguin al seu càrrec aquestes prestacions.»

Article 35. *Formalització de la cobertura de la prestació econòmica per incapacitat temporal.*

Es fa una nova redacció de la disposició addicional onzena del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, en els termes següents:

«Disposició addicional onzena. *Formalització de la cobertura de la prestació econòmica per incapacitat temporal.*

1. Quan l'empresari opti per formalitzar la protecció respecte a les contingències d'accidents de treball i malalties professionals de la Seguretat Social amb una mútua d'accidents de treball i malalties professionals de la Seguretat Social, també pot optar perquè la cobertura de la prestació econòmica per incapacitat temporal derivada de contingències comunes d'aquest mateix personal la porti a terme la mateixa mútua, en els termes que s'estableixin per reglament.

2. En el règim especial de treballadors per compte propi o autònoms, així com pel que fa als treballadors per compte propi inclosos en el règim especial agrari de la Seguretat Social, els interessats poden optar entre acollir-se a la cobertura de la protecció del subsidi per incapacitat temporal o no.

Els treballadors a què es refereix el paràgraf anterior que hagin optat per incloure, dins l'àmbit de l'acció protectora del règim de Seguretat Social corresponent, la prestació econòmica per incapacitat temporal, també poden optar entre formalitzar la cobertura d'aquesta prestació amb l'entitat gestora corresponent, amb una mútua d'accidents de treball i malalties professionals de la Seguretat Social o amb mutualitats de previsió social, en els termes i les condicions que s'estableixin per reglament.

3. Les disposicions reglamentàries a què es refereixen els números anteriors han d'establir, respectant plenament les competències del sistema públic en el control sanitari de les altes i les baixes, els instruments de gestió i control necessaris per a una actuació eficaç en la gestió de la prestació econòmica per incapacitat temporal que portin a terme tant les entitats gestores com les mútues.

De la mateixa manera, les entitats gestores o les mútues poden establir acords de col·laboració amb l'Institut Nacional de la Salut o els serveis de salut de les comunitats autònomes.»

Article 36. *Efectes en la relació laboral de les situacions d'incapacitat temporal i invalidesa permanent.*

U. És causa de suspensió del contracte de treball la situació d'incapacitat temporal.

Dos. Una vegada produïda l'extinció de la situació d'incapacitat temporal, amb declaració d'invalidesa permanent en els graus d'incapacitat permanent total per a la professió habitual, absoluta per a qualsevol feina o gran invalidesa, quan, segons el parer de l'òrgan de qualificació, la situació d'incapacitat del treballador hagi de ser previsiblement objecte de revisió per millora que en permeti la reincorporació al lloc de treball, ha de subsistir la suspensió de la relació laboral, amb reserva del lloc de treball, durant un període de dos anys a comptar de la data de la resolució per la qual es declara la invalidesa permanent.

Tres. S'autoritza el Govern perquè inclogui, degudament regularitzat i harmonitzat, el contingut dels dos números anteriors en el text refós a què es refereix la disposició final sisena de la Llei 11/1994, de 19 de maig, per la qual es modifiquen determinats articles de l'Estatut dels treballadors, i del text articulat de la Llei de procediment laboral i de la Llei sobre infraccions i sancions en l'ordre laboral.

Article 37. *Prestació per maternitat en els règims especials.*

S'inclou en el text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de

20 de juny, la disposició addicional onzena bis, amb la redacció següent:

«Disposició addicional onzena bis. *Prestació per maternitat en els règims especials.*

1. Els treballadors per compte d'altri i per compte propi inclosos en els diferents règims especials del sistema tenen dret a la prestació per maternitat amb la mateixa extensió i en els mateixos termes i les condicions que els que preveu per als treballadors del règim general el capítol IV bis del títol II d'aquesta Llei.

2. En el supòsit de treballadors per compte propi, els períodes durant els quals es té dret a percebre el subsidi per maternitat han de ser coincidents, tant pel que fa a la durada com a la distribució, amb els períodes de descans laboral que s'estableixen per als treballadors per compte d'altri.

3. Tant per als treballadors per compte propi inclosos en els diferents règims especials, com per als treballadors que pertanyen al règim especial de treballadors de la llar que siguin responsables de l'obligació de cotitzar, és requisit imprescindible per al reconeixement i abonament de la prestació que els interessats estiguin al corrent en el pagament de les quotes a la Seguretat Social.»

Article 38. *Gestió de les prestacions de maternitat.*

S'inclou una nova disposició addicional, l'onzena ter, en el text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, amb el contingut següent:

«Disposició addicional onzena ter. *Gestió de les prestacions econòmiques per maternitat.*

En relació amb les prestacions econòmiques de maternitat que regula aquesta Llei, no hi pot haver cap fórmula de col·laboració en la gestió per part de les empreses, i han de ser gestionades directament per l'entitat gestora respectiva.»

CAPÍTOL III

Mútues d'accidents de treball i malalties professionals de la Seguretat Social

Article 39. *Modificacions en matèria de mútues d'accidents de treball i malalties professionals de la Seguretat Social.*

U. S'afegeix un nou número 4 a l'article 70 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, en els termes següents:

«4. Els estatuts han d'establir, necessàriament, la responsabilitat dels associats que exerceixin funcions directives, així com del director gerent, gerent o càrrec assimilat, i la forma de fer efectiva aquesta responsabilitat. A aquest efecte, s'hi ha de fer constar de manera expressa que han de respondre davant la Seguretat Social, la mútua i els empresaris associats, pel dany que causin per actes contraris a la normativa aplicable o als estatuts, així com pels realitzats sense la diligència amb la qual han d'exercir el càrrec. Així mateix, s'ha de consignar la responsabilitat solidària dels membres de la junta directiva respecte als acords lesius adoptats per aquesta, llevat que provin que, sense haver intervingut en la seva adopció i execució, en desconeixien l'existència o la coneixien i van fer tot el que era convenient per evi-

tar el dany o, almenys, s'hi van oposar de manera expressa. De la mateixa manera, s'hi ha d'assenyalar que en cap cas no exonerar de responsabilitats la circumstància que l'acte o acord lesiu hagi estat adoptat, autoritzat o ratificat per la junta general.»

Dos. S'afegeix un nou número 3 a l'article 71 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, en els termes següents:

«3. Amb independència de les mesures cautelars de control que estableix l'article 74 d'aquesta Llei, el Ministeri de Treball i Seguretat Social pot acordar, quan es donin els supòsits que preveuen les lletres a) i b) del número 1 d'aquest article 74, i es consideri necessari per garantir la dispensació adequada de les prestacions per l'entitat als treballadors protegits, la reposició de les reserves obligatòries de les mútues d'accidents de treball i malalties professionals de la Seguretat Social i fins als imports que estiguin establerts per reglament mitjançant l'establiment de la derrama corresponent entre els associats, com a execució parcial de la responsabilitat mancomunada que han d'assumir en els resultats de la gestió de la mútua.»

Tres. Els números 2 i 3 de l'article 75 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, queden redactats en els termes següents:

«2. No poden formar part de la junta directiva d'una mútua, ni exercir-hi el càrrec de director gerent, gerent o assimilat, les persones que, en la condició d'agents o comissionistes, es dediquin a la tramitació, per compte de la mútua, de convenis d'associació per a la cobertura dels riscos d'accidents de treball i malalties professionals.

Tampoc pot formar part de la junta directiva, ni pel seu compte ni en representació d'una empresa associada, qualsevol persona que mantingui amb la mútua una relació laboral, de prestació de serveis de caràcter professional o que, per qualsevol altre concepte, percebi de l'entitat prestacions econòmiques, llevat del representant dels treballadors a què es refereix l'article 34.1 del Reglament general sobre col·laboració de les mútues d'accidents de treball i malalties professionals de la Seguretat Social en la gestió de la Seguretat Social.

No pot recaure en una mateixa persona i simultàniament més d'un càrrec de la junta directiva de les mútues d'accidents de treball i malalties professionals de la Seguretat Social, ja sigui per si mateixos, com a mutualistes o en representació d'altres empreses associades.

3. L'incompliment del que preveuen els números anteriors es considera falta molt greu, a l'efecte del que estableix la Llei 8/1988, de 7 d'abril, sobre infraccions i sancions en l'ordre social.»

Quatre. S'afegeix un nou número 3 a l'article 76 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, amb el contingut següent:

«3. Amb càrrec a recursos públics, les mútues d'accidents de treball i malalties professionals de la Seguretat Social no poden satisfer indemnitzacions per extinció de la relació laboral amb el seu personal, siguin quines siguin la forma de la relació i la causa de l'extinció, que superin les establertes per a la relació laboral comuna regulada a l'Estatut dels treballadors.»

Cinc. 1. Com a òrgan de participació institucional en el control i seguiment en la gestió duta a terme per les mútues d'accidents de treball i malalties professionals de la Seguretat Social, s'ha d'establir una comissió de control i seguiment, que s'ha de constituir i ha d'actuar en cada una d'aquestes entitats.

2. El Ministeri de Treball i Seguretat Social ha de regular el nombre de membres, amb un màxim de deu, de la Comissió de Control i Seguiment tenint en compte les dimensions i les característiques de cada mútua, així com el termini màxim en què aquesta ha de quedar vàlidament constituïda.

Del nombre de membres de cada Comissió de Control i Seguiment correspon la meitat a la representació dels treballadors protegits per la mútua, a través de les organitzacions sindicals més representatives en l'àmbit territorial d'actuació de l'entitat, i l'altra meitat a la representació dels empresaris associats a aquella, elegits a través de les organitzacions empresarials de més representativitat.

Ha de ser president de la Comissió de Control i Seguiment el que en cada moment ho sigui de la mateixa mútua. No en pot ser membre qualsevol altra persona que treballi per a l'entitat o sigui membre de la seva junta directiva.

3. Són competències de la Comissió de Control i Seguiment de cada mútua les següents:

- a) Conèixer els criteris d'actuació de la mútua.
- b) Participar en l'elaboració de l'avantprojecte de pressupostos de la mútua.
- c) Emetre informe sobre el projecte de memòria anual, prèviament a la seva remissió a la junta general.
- d) Tenir coneixement previ de les propostes de nomenament del director gerent, gerent o càrrec assimilat.
- e) Tenir coneixement i ser informada de la gestió portada a terme per l'entitat.
- f) Proposar totes les mesures que es considerin necessàries per millorar el compliment dels fins de la mútua, en el marc dels objectius generals de la Seguretat Social.
- g) En general, poder sol·licitar tota la informació genèrica que es necessiti respecte a la gestió de l'entitat.

4. El Ministeri de Treball i Seguretat Social, amb l'informe previ del Consell General de l'Institut Nacional de la Seguretat Social, ha d'aprovar les regles de funcionament de les comissions de control i seguiment de les mútues d'accidents de treball i malalties professionals de la Seguretat Social, d'acord amb les previsions anteriors.

CAPÍTOL IV

Normes laborals

Article 40. *Contracte a temps parcial.*

El primer paràgraf del número 2 i el número 3 de l'article 4 de la Llei 10/1994, de 19 de maig, sobre mesures urgents de foment de l'ocupació, queden redactats de la manera següent:

«2. El contracte a temps parcial es pot subscriure per un temps indefinit o per una durada determinada en els supòsits en què legalment es permeti la utilització d'aquesta modalitat de contractació, excepte en el contracte d'aprenentatge.»

«3. La base de cotització a la Seguretat Social i altres aportacions que es recaptin conjuntament amb aquella està constituïda per les retribucions percebudes efectivament en funció de les hores treballades.

Per determinar els períodes de cotització i de càlcul de la base reguladora de les prestacions de Seguretat Social, inclosa la de protecció per atur, es computen exclusivament les hores treballades. S'ha de determinar per reglament la forma de càlcul dels dies de cotització exigibles, equivalents a la jornada habitual diària en l'activitat de què es tracti, així com els períodes en què aquests hi han d'estar compresos.

Tenen la consideració d'hores extraordinàries a tots els efectes, inclosos els de Seguretat Social, cada hora de feina que es realitzi sobre la jornada de treball pactada en el contracte laboral.

En el cas dels treballadors amb una prestació de serveis inferior a dotze hores a la setmana o de quaranta-vuit hores al mes, en el còmput de les quals s'han de tenir en compte tots els ocupadors per als quals el treballador presta serveis a temps parcial amb jornades inferiors a les esmentades, els drets de protecció social només inclouen les contingències d'accidents de treball i malalties professionals, assistència sanitària per contingències comunes, la prestació econòmica corresponent als períodes de descans per maternitat i Fons de garantia salarial.

A l'efecte de càlcul d'aquest límit setmanal o mensual, en els supòsits en què s'hagi pactat la distribució irregular de la jornada de treball, excepte per als treballs fixos discontinus, per al càlcul de les dotze hores a la setmana o quaranta-vuit hores al mes cal atènyer-se al que resulti proporcionalment, tenint en compte la jornada anual, o la corresponent al temps de durada del contracte si aquesta durada és inferior a un any, en l'activitat de què es tracti.»

Article 41. *Fons de garantia salarial.*

L'apartat 8 de l'article 33 de la Llei 8/1980, de 10 de març, de l'Estatut dels treballadors, queda redactat de la manera següent:

«8. En les empreses de menys de vint-i-cinc treballadors, el Fons de garantia salarial ha d'abonar el 40 per 100 d'indemnització legal que correspongui als treballadors la relació laboral dels quals s'hagi extingit com a conseqüència de l'expedient instruït en aplicació de l'article 51 d'aquesta Llei o per la causa que preveu la lletra c) de l'article 52.

El càlcul de l'import d'aquest abonament es realitza sobre les indemnitzacions ajustades als límits que preveu el número 2 d'aquest article.»

Article 42. *Mobilitat geogràfica.*

L'apartat 2, paràgraf primer, de l'article 40 de la Llei 8/1980, de 10 de març, de l'Estatut dels treballadors, queda redactat de la manera següent:

«2. El trasllat a què es refereix el número anterior ha d'anar precedit d'un període de consultes amb els representants legals dels treballadors d'una durada no inferior a quinze dies, quan afecti la totalitat del centre de treball, sempre que aquest ocupi més de cinc treballadors, o quan, sense afectar la totalitat del centre de treball, en un període de noranta dies compregui un nombre de treballadors de, com a mínim:»

Article 43. *Publicitat dels convenis.*

L'apartat 3 de l'article 90 de la Llei 8/1980, de 10 de març, de l'Estatut dels treballadors, queda redactat de la manera següent:

«En el termini màxim de deu dies des de la presentació del conveni en el Registre, l'autoritat labo-

ral ha de disposar-ne la publicació obligatòria i gratuïta en el "Butlletí Oficial de l'Estat" i, en funció del seu àmbit territorial, en els de les comunitats autònomes a què correspongui el conveni.»

Article 44. Programa de foment de l'ocupació per a 1995.

U. 1. D'acord amb el que estableixen l'article 5 de la Llei 10/1994, de 19 de maig, de mesures urgents de foment de l'ocupació, i l'article 17.3 de la Llei 8/1980, de 10 de març, de l'Estatut dels treballadors, durant el període comprès entre l'1 de gener i el 31 de desembre de 1995, les empreses poden contractar temporalment per a la realització de les seves activitats, sigui quina sigui la seva naturalesa, treballadors aturats inclosos en algun dels col·lectius següents:

- a) Beneficiaris de prestacions per atur de nivell contributiu o assistencial, que estiguin inscrits com a aturats almenys un any a l'oficina d'ocupació.
- b) Treballadors de més de quaranta-cinc anys.
- c) Treballadors minusvàlids.

Els empresaris han de contractar els treballadors a través de l'oficina d'ocupació i formalitzar el contracte per escrit en el model oficial que facilita l'Institut Nacional d'Ocupació.

2. La durada d'aquests contractes no pot ser inferior a dotze mesos ni superior a tres anys. Quan es concertin per un termini inferior al màxim establert es poden prorrogar abans de la seva terminació per períodes no inferiors a dotze mesos.

3. A la terminació del contracte el treballador té dret a percebre una compensació econòmica equivalent a dotze dies de salari per any de servei.

4. No poden contractar temporalment a l'emparedament d'aquesta disposició les empreses que hagin amortitzat llocs de treball per acomiadament declarat improcedent, expedient de regulació d'ocupació o per la causa que preveu l'apartat c) de l'article 52 de l'Estatut dels treballadors, amb posterioritat a l'1 de gener de 1994.

Dos. 1. Les contractacions formalitzades a jornada completa, amb beneficiaris de prestacions per atur de nivell contributiu o assistencial, donen lloc, durant un període màxim de tres anys, als beneficis següents:

a) Les empreses, sigui quin sigui el seu nombre de treballadors en plantilla, que contractin beneficiaris de prestacions per atur més grans de quaranta-cinc anys o minusvàlids tenen dret a una reducció del 75 per 100 de les quotes empresarials a la Seguretat Social per contingències comunes.

b) Les empreses de fins a vint-i-cinc treballadors que contractin beneficiaris de prestacions per atur, de menys de quaranta-cinc anys, inscrits almenys un any com a aturats a l'oficina d'ocupació tenen dret a una reducció del 50 per 100 de les quotes empresarials a la Seguretat Social per contingències comunes.

c) Les reduccions que estableixen els apartats a) i b) anteriors s'elevan al 100 per 100 i al 75 per 100, respectivament, per al primer treballador contractat per empreses, sigui quina sigui la seva forma jurídica, que no hagin tingut cap treballador al seu servei des de l'1 de gener de 1994.

2. No són aplicables les reduccions de quotes anteriors a les contractacions realitzades amb treballadors que hagin estat contractats a l'empresa amb posterioritat a l'1 de gener de 1994, així com les contractacions que afectin el cònjuge, els ascendents, els descendents i altres parents per consanguinitat o afinitat fins al segon grau, inclusivament, de l'empresari o dels qui ocupin càrrecs de direcció o siguin membres dels òrgans d'administració de les

empreses, que revesteixin la forma jurídica de societat, i les que es produeixin amb aquests últims.

3. Si durant la vigència de les contractacions realitzades d'acord amb el que preveu aquest apartat dos, l'empresa amortitza llocs de treball per acomiadament improcedent, expedient de regulació d'ocupació o per la causa que preveu l'apartat c) de l'article 52, de l'Estatut dels treballadors, perd automàticament el dret a la reducció de quotes derivades d'aquestes contractacions, i ha d'ingressar, a partir del moment en què s'hagi produït l'amortització, les quotes empresarials per contingències comunes que s'estableixen amb caràcter general.

4. L'Institut Nacional d'Ocupació ha de compensar la Tresoreria General de la Seguretat Social, amb càrrec a les aplicacions 480 i 487 del «Programa 312-A, Prestacions d'aturats», la disminució dels ingressos que s'originen per les reduccions de quotes empresarials derivades de contractacions de beneficiaris de prestacions per atur, i s'autoritza el Ministeri d'Economia i Hisenda perquè faci les modificacions de crèdit necessàries per al seu compliment.

Tres. La transformació dels contractes de durada determinada que regula aquesta disposició en contractes indefinits dóna dret a l'obtenció dels beneficis que estableixen la Llei 22/1992, de 30 de juliol, de mesures urgents sobre foment de l'ocupació i protecció per atur, i el Reial decret 1451/1983, d'11 de maig, pel qual, en compliment del que preveu la Llei 13/1982, de 7 d'abril, es regula l'ocupació selectiva i les mesures de foment de l'ocupació dels treballadors minusvàlids, sempre que en el moment de la transformació, que es pot produir al venciment de la durada inicial del contracte o de les pròrrogues corresponents, els treballadors continuïn reunint els requisits exigits en aquestes normes, excepte el que fa referència a la inscripció com a aturats a l'oficina d'ocupació.

Article 45.

S'afegeix un nou paràgraf al final del número 5 de la disposició addicional segona de la Llei 10/1994, de 19 de maig, sobre mesures urgents de foment de l'ocupació, amb la redacció següent:

«També han de recuperar la pensió no contributiva d'invalidesa durant els processos d'incapacitat temporal per contingències comunes.»

CAPÍTOL V

Procediment laboral

Article 46. Reclamació prèvia a la via judicial.

El número 4 de l'article 71 del text articulat de la Llei de procediment laboral, aprovat pel Reial decret legislatiu 521/1990, de 27 d'abril, queda modificat de la manera següent:

«4. En els dos supòsits anteriors, l'entitat ha de contestar expressament en els terminis establerts per reglament. En cas contrari, s'entén denegada la petició per silenci administratiu.»

Article 47. Efectes de les sentències que declari la nul·litat de la decisió empresarial en els casos de modificació de les condicions de treball.

S'afegeix un apartat 7 a l'article 137 bis del text articulat de la Llei de procediment laboral, aprovat pel Reial decret legislatiu 581/1990, de 27 d'abril, amb la redacció següent:

«7. Si la sentència declara la nul·litat de la mesura empresarial, l'execució s'ha d'efectuar en els seus propis termes, llevat que el treballador insti l'execució que preveu el número anterior. En tot cas són aplicables els terminis que s'hi estableixen.»

Article 48. *Legitimació.*

La lletra b) de l'article 145 del text articulat de la Llei de procediment laboral, aprovat pel Reial decret legislatiu 521/1990, de 27 d'abril, queda redactada de la manera següent:

«b) Dels acords de l'autoritat laboral competent, quan aquesta apreciï dol, coacció o abús de dret en la conclusió dels acords de suspensió o extinció a què es refereixen els articles 47 i 51.5 de l'Estatut dels treballadors.»

CAPÍTOL VI

Mutualisme administratiu i classes passives

Article 49. *Còmput de serveis en pensions de classes passives.*

Amb efectes d'1 de gener de 1995, la disposició transitòria primera del text refós de Llei de classes passives de l'Estat, aprovat pel Reial decret legislatiu 670/1987, de 30 d'abril, queda redactada de la manera següent:

«1. En els termes que es determinin per reglament, el personal funcionari, civil i militar, de l'Administració de l'Estat, que hi hagi ingressat amb anterioritat a l'1 de gener de 1985, i que abans d'aquesta data va passar d'un cos, escala, plaça o ocupació, que tenia assignat un determinat índex de proporcionalitat, a prestar serveis en un altre d'índex de proporcionalitat superior, té dret que se li computin, a l'efecte de l'article 31 d'aquest text, fins a un màxim de deu anys dels que efectivament hagi servit en el cos, escala, plaça o ocupació dels índexs de proporcionalitat inferiors, com si els hagués prestat en el d'índex superior.

2. El còmput de serveis que regula el número anterior és aplicable a les pensions del règim de classes passives que es causin per jubilació o retir forçós o per incapacitat permanent o inutilitat i per mort.»

Article 50. *Règim especial de Seguretat Social dels funcionaris civils de l'Estat.*

U. La rúbrica i els articles que es relacionen a continuació de la Llei 29/1975, de 27 de juny, sobre Seguretat Social dels funcionaris civils de l'Estat, queden redactats en els termes següents:

1. La rúbrica del capítol V, secció II, és la d'«Incapacitat temporal».

2. «Article 20.

Tenen la consideració d'estats o situacions que determinen la incapacitat temporal, els de malaltia, accident i els denominats períodes d'observació en cas de malaltia professional.

Els funcionaris que d'acord amb el que estableix l'article 69 de la Llei articulada de funcionaris civils de l'Estat, de 7 de febrer de 1964, hagin obtingut llicències per malaltia o accident que impedeixi l'exercici normal de les funcions públiques estan en la situació d'incapacitat temporal.

Així mateix, estan en aquesta situació els funcionaris que han obtingut llicència a conseqüència

d'estar en període d'observació mèdica en cas de malalties professionals.

La concessió de les llicències i el seu control correspon als òrgans administratius que determinen les normes de competències en matèries de gestió de personal, amb l'assessorament facultatiu que, si s'escau, considerin oportuns.

A l'efecte de còmput de terminis, es considera que hi ha nova malaltia si el procés patològic és diferent i, en tot cas, si s'han interromput les llicències durant un any com a mínim.

La durada de la primera llicència i les llicències successives ha de ser del temps previsiblement necessari per a la curació i amb el màxim d'un mes cada una d'aquestes.

En qualsevol moment en què es prevegi que la malaltia o lesió per accident ha d'impedir definitivament l'exercici de les funcions públiques, l'òrgan de jubilació competent ha d'iniciar, d'ofici o a instància de l'interessat, el procediment de jubilació per incapacitat permanent per al servei. Per ordre ministerial s'han d'establir els mecanismes necessaris per coordinar les actuacions de la mutualitat i les de l'òrgan de jubilació.

Els permisos o les llicències per part, adopció i acolliment que estableix el número 3 de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública, amb la modificació que hi introdueix la Llei 3/1989, de 3 de març, no tenen la consideració d'incapacitat temporal. Si en finalitzar el permís continua la impossibilitat d'incorporar-se a la feina, s'han d'iniciar les llicències que donen lloc a la incapacitat temporal».

3. «Article 21.

La durada i l'extinció de la situació d'incapacitat temporal són les mateixes que les del règim general de la Seguretat Social.

En la situació d'incapacitat temporal, el funcionari té els drets econòmics següents:

A) Durant els tres primers mesos, els que preveu l'article 69 de la Llei de funcionaris civils de l'Estat, de 7 de febrer de 1964.

B) Des del quart mes percep les retribucions bàsiques, la prestació per fill a càrrec, si s'escau, i un subsidi per incapacitat temporal a càrrec de la Mutualitat General de Funcionaris Civils de l'Estat (MUFACE), la quantia del qual, fixa i invariable mentre duri la incapacitat, és la més gran de les dues quantitats següents:

– El 80 per 100 de les retribucions bàsiques (sou, triennis i grau, si s'escau), incrementades en la sisena part d'una paga extraordinària, corresponents al primer mes de llicència.

– El 75 per 100 de les retribucions complementàries meritades en el primer mes de llicència.

La suma d'aquestes quantitats no pot excedir l'import de les percepcions que el funcionari té el primer mes de llicència.

Quan l'extinció de la situació d'incapacitat temporal es produeixi pel transcurs del termini màxim establert, s'han de prorrogar els efectes de la situació d'incapacitat temporal fins al moment de la declaració de la jubilació per incapacitat permanent, i en aquesta data s'han d'iniciar les prestacions econòmiques, llevat que aquestes siguin superiors a les que percebia el funcionari; en aquest cas s'han de retrotraure al moment en què s'hagi esgotat la incapacitat temporal».

Dos. Totes les referències a les situacions d'incapacitat transitòria per al servei i invalidesa provisional i als

subsidis de la mateixa denominació que conté la Llei sobre Seguretat Social dels funcionaris civils de l'Estat s'entenen efectuades a la situació i el subsidi d'incapacitat temporal.

Article 51. Règim especial de la Seguretat Social de les Forces Armades.

U. La rúbrica i els articles que es relacionen a continuació de la Llei 28/1975, de 27 de juny, sobre Seguretat Social de les Forces Armades, queden redactats en els termes següents:

1. La rúbrica del capítol V, secció segona, és la d'«Incapacitat temporal».

2. «Article 21.

1. Tenen la consideració d'estats o situacions que determinen la incapacitat temporal els de malaltia, accident i els denominats períodes d'observació en cas de malaltia professional.

Els funcionaris civils incorporats a aquest règim especial que, d'acord amb el que estableix l'article 69 de la Llei articulada de funcionaris civils de l'Estat, de 7 de febrer de 1964, hagin obtingut llicències per malaltia o accident que impedeixin l'exercici normal de les funcions públiques, estan en la situació d'incapacitat temporal.

Així mateix, estan en aquesta situació els funcionaris que han obtingut llicència a conseqüència del fet que estan en període d'observació mèdica en cas de malalties professionals.

La concessió de les llicències i el seu control correspon als òrgans administratius determinats per les normes de competències en matèries de gestió de personal, amb l'assessorament facultatiu que, si s'escau, considerin oportuns.

A l'efecte de còmput de terminis, es considera que hi ha nova malaltia si el procés patològic és diferent i, en tot cas, si s'han interromput les llicències durant un any com a mínim.

La primera llicència i les llicències successives han de durar el temps visiblement necessari per a la curació i amb el màxim d'un mes cada una d'aquestes.

En qualsevol moment en què es prevegi que la malaltia o lesió per accident ha d'impedir definitivament l'exercici de les funcions públiques, l'òrgan de jubilació competent ha d'iniciar, d'ofici o a instància de l'interessat, el procediment de jubilació per incapacitat permanent per al servei. Per ordre ministerial s'han d'establir els mecanismes necessaris per coordinar les actuacions de l'Institut i les de l'òrgan de jubilació.

La durada i l'extinció de la situació d'incapacitat temporal són les mateixes que les del règim general de la Seguretat Social.

En la situació d'incapacitat temporal, el funcionari té els drets econòmics següents:

A) Durant els primers tres mesos, els que preveu l'article 69 de la Llei de funcionaris civils de l'Estat, de 7 de febrer de 1964.

B) Des del quart mes percep les retribucions bàsiques, la prestació per fill a càrrec, si s'escau, i un subsidi per incapacitat temporal a càrrec de l'Institut Social de les Forces Armades (ISFAS), amb una quantia, fixa i invariable mentre dura la incapacitat, que és la més gran de les dues quantitats següents:

– El 80 per 100 de les retribucions bàsiques (sou, triennis i grau, si s'escau), incrementades en la sisena part d'una paga extraordinària, corresponents al primer mes de llicència.

– El 75 per 100 de les retribucions complementàries meritedes el primer mes de llicència.

La suma d'aquestes quantitats no pot excedir l'import de les percepcions que el funcionari tingui el primer mes de llicència.

Quan l'extinció de la situació d'incapacitat temporal es produeixi pel transcurs del termini màxim establert, s'han de prorrogar els efectes de la situació d'incapacitat temporal fins al moment de la declaració de la jubilació per inutilitat per al servei, i en aquesta data s'han d'iniciar les prestacions econòmiques, llevat que aquestes siguin superiors a les que percebia el funcionari; en aquest cas, s'han de retrotraure al moment en què s'hagi esgotat la incapacitat temporal.

Els permisos o les llicències per part, adopció i acolliment que estableix el número 3 de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública, amb la modificació que hi introdueix la Llei 3/1989, de 3 de març, no tenen la consideració d'incapacitat temporal. Si en finalitzar el permís continua la impossibilitat d'incorporar-se a la feina, s'han d'iniciar les llicències que donen lloc a la incapacitat temporal.

2. El personal militar amb pèrdua temporal de condicions psicofísiques d'aptitud per al servei té el règim que preveuen la Llei 17/1989, de 19 de juliol, de reforma parcial i adaptació de la legislació mercantil a les directives de la Comunitat Econòmica Europea (CEE) en matèria de societats, i les seves disposicions de desplegament.

3. «Article 23.

En cas d'inutilitat per al servei, es perceben les prestacions següents:

a) Una pensió vitalícia, amb una quantia que s'ha de determinar per reglament tenint en compte la dels havens passius que el beneficiari pugui percebre de l'Estat i el grau d'invalidesa, susceptible d'estimació objectiva. A aquest efecte, s'han d'apreciar els graus d'invalidesa següents:

Inutilitat física per al servei propi, amb incapacitat absoluta i permanent per a qualsevol professió, ofici o feina.

Gran invalidesa, si el beneficiari, com a conseqüència de les pèrdues anatòmiques o funcionals, està incapacitat de manera total i permanent per a l'exercici de qualsevol activitat de manera que requereixi l'assistència d'una altra persona per realitzar els actes més essencials de la vida, o per a la seva guarda o el seu govern.

El gran invàlid té dret, a més, a una quantitat mensual equivalent al 50 per 100 de la pensió de jubilació o retir que li correspongui d'acord amb la legislació de drets passius, destinada a remunerar la persona encarregada de la seva assistència.

b) Tractaments de recuperació fisiològica i, si s'escau, cursos de formació professional, sempre que els uns i els altres siguin necessaris per a la readaptació i rehabilitació del beneficiari, amb obligació de sotmetre-s'hi. Si el beneficiari se sotmet a un tractament diferent del previst, cal atènyer-se al que disposa l'article 19.3 i, així mateix, els qui, sense causa raonable, rebutgin o abandonin els tractaments o els cursos esmentats poden ser privats del dret a la pensió que els pugui correspondre.

Les prestacions econòmiques corresponents al personal en aquesta situació d'inutilitat per al servei s'han d'abonar sigui quina sigui la causa que la motivi i l'antiguitat o efectivitat en el servei, però sempre que estigui prestant servei actiu en el moment de passar a la situació esmentada o aquesta

sigui continuació de la incapacitat transitòria. També poden causar aquesta prestació els qui estiguin en la situació administrativa de disponible o serveis especials».

Dos. El que disposa l'article 23 s'aplica sense perjudici del manteniment de la titularitat de les pensions vitalícies reconegudes d'acord amb la seva redacció anterior, en la quantia corresponent al 31 de desembre de 1994.

Tres. Totes les referències a la situació d'incapacitat transitòria per al servei i a la prestació econòmica corresponent que conté la Llei sobre Seguretat Social de les Forces Armades s'entenen efectuades a la situació i el subsidi d'incapacitat temporal.

Article 52. Règim especial dels funcionaris de l'Administració de justícia.

U. Els apartats b) i c) de l'article 9 i l'apartat b) de l'article 10 del Reial decret llei 16/1978, de 7 de juliol, pel qual es regula el règim especial de Seguretat Social dels funcionaris de l'Administració de justícia, queden redactats en els termes següents:

«Article 9:»

- «b) Incapacitat temporal.
- c) Incapacitat permanent.»

«Article 10:»

- «b) Prestacions per incapacitat temporal.»

Dos. Els articles 68, 69 i 70 del Reial decret 3283/1978, de 3 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament de la Mutualitat General Judicial, queden modificats en els termes següents:

1. La incapacitat laboral, en les modalitats de temporal i permanent, consisteix en la falta o disminució de la integritat psicofísica del mutualista, amb reflex en la situació economicoprofessional del funcionari.

2. Els funcionaris compresos a la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, que hagin obtingut llicències per malaltia o accident que impedeixin l'exercici normal de les seves funcions, es consideren en la situació d'incapacitat temporal.

La concessió de les llicències i el control d'aquestes correspon als òrgans judicials i administratius competents en matèria de gestió de personal, amb l'assessorament facultatiu que, si s'escau, estimin oportú.

A l'efecte de còmput de terminis, es considera que hi ha una nova malaltia si el procés patològic és diferent i, en tot cas, si s'hagin interromput les llicències durant un any com a mínim.

La primera llicència i les successives han de durar el temps previsible per a la curació i amb el màxim d'un mes cada una d'aquestes.

En qualsevol moment en què es prevegi que la malaltia o lesió per accident ha d'impedir definitivament l'exercici de les funcions públiques, l'òrgan de jubilació competent, d'ofici o a instància de l'interessat, ha d'iniciar el procediment de jubilació per incapacitat permanent per al servei. Per ordre ministerial s'han d'establir els mecanismes necessaris per coordinar les actuacions de la mutualitat i les de l'òrgan de jubilació.

Els permisos o les llicències per part, adopció i acolliment que estableix el número 3 de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública, amb la modificació que hi introdueix la Llei 3/1989, de 3 de març, no tenen la consideració d'incapacitat temporal. Si en finalitzar el permís continua la impossibilitat d'incorporar-se a la feina, s'han d'iniciar les llicències que donen lloc a la incapacitat temporal.

3. La durada i extinció de la situació d'incapacitat temporal són les mateixes que les del règim general de la Seguretat Social.

En la situació d'incapacitat temporal, el funcionari mutualista té els drets econòmics següents:

A) Durant els sis primers mesos, els que preveuen l'article 375.1 de la Llei 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, i els reglaments orgànics corresponents als diferents cossos de funcionaris de l'Administració de justícia.

B) Des del setè mes, percep les retribucions bàsiques i, si s'escau, la prestació per fill a càrrec i un subsidi per incapacitat temporal a càrrec de la Mutualitat General Judicial, amb una quantia, fixa i invariable mentre dura la incapacitat, que ha de ser la més gran de les dues quantitats següents:

- El 80 per 100 de les retribucions bàsiques (sou i triennis), incrementades en la sisena part d'una paga extraordinària, corresponents al primer mes de llicència.
- El 75 per 100 de les retribucions complementàries meritades en el primer mes de llicència.

La suma d'aquestes quantitats no pot excedir l'import de les percepcions que el funcionari tingui el primer mes de llicència.

Quan l'extinció de la situació d'incapacitat temporal es produeixi pel transcurs del termini màxim establert, s'han de prorrogar els efectes de la situació d'incapacitat temporal, fins al moment de la declaració de la jubilació per incapacitat permanent, i en aquesta data s'han d'iniciar les prestacions econòmiques, llevat que aquestes siguin superiors a les que percebia el funcionari; en aquest cas, s'han de retrotraure al moment en què s'hagi esgotat la incapacitat temporal.

Tres. Totes les referències a les situacions d'incapacitat transitòria per al servei i invalidesa provisional i als subsidis de la mateixa denominació que conté la legislació de la Seguretat Social dels funcionaris de l'Administració de justícia s'entenen efectuades a la situació i el subsidi d'incapacitat temporal.

TÍTOL III

Del personal al servei de les administracions públiques

CAPÍTOL I

Retribucions

Article 53. *Complement de destinació corresponent als cossos docents en els nivells educatius anteriors a la universitat.*

En els nivells educatius anteriors a la universitat, el nivell de complement de destinació corresponent als cossos docents inclosos en l'àmbit de gestió del Ministeri d'Educació i Ciència és el que s'indica a continuació, amb independència del lloc de treball concret que s'ocupi.

Catedràtics de música i arts escèniques: 26.

Professors d'ensenyament secundari, d'escoles oficials d'idiomes i d'arts plàstiques i disseny, amb condició de catedràtic: 26.

Professors d'ensenyament secundari, d'escoles oficials d'idiomes i d'arts plàstiques i disseny: 24.

Professors de música i arts escèniques: 24.

Professors tècnics de formació professional i mestres de taller d'arts plàstiques i disseny: 24.

Mestres: 21.

Els funcionaris que pertanyen a cossos i escales declarats a extingir a què fa referència el punt 7 de la disposició addicional desena de la Llei orgànica 1/1990, de 3 d'octubre, d'ordenació general del sistema educatiu, conserven el nivell de complement de destinació que van tenir assignat amb anterioritat.

Article 54. *Professorat que preveu la Llei orgànica 1/1990, de 3 d'octubre, d'ordenació general del sistema educatiu.*

U. El professorat del cos d'ensenyament secundari i del cos de professors tècnics de formació professional, inclòs en l'àmbit de gestió del Ministeri d'Educació i Ciència, que no disposi d'horari complet en el seu centre per impartir les àrees, les matèries o els mòduls de la seva especialitat i no el vulgui completar en un altre centre de la seva localitat, ha d'experimentar una reducció en les retribucions bàsiques i complementàries proporcional al de la jornada lectiva docent no realitzada.

Dos. Sense perjudici del que estableix amb caràcter general l'article 72 de la Llei articulada de funcionaris civils de l'Estat, aprovada pel Reial decret 315/1964, de 7 de febrer, i atenent les peculiaritats del personal docent, que reconeix l'article 1, apartat 1.2, de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública, i amb caràcter de transitorietat durant el període d'implantació de la reforma educativa que preveu la Llei orgànica 1/1990, de 3 d'octubre, d'ordenació general del sistema educatiu, els professors dels cossos docents que preveu aquesta Llei orgànica, amb destinació a l'àmbit de gestió del Ministeri d'Educació i Ciència, poden percebre fins al total de les seves retribucions, tant bàsiques com complementàries, quan siguin autoritzats per al gaudi de llicències per estudis durant el curs escolar, en els supòsits, els termes, els terminis i les condicions que determini el Ministeri d'Educació i Ciència, amb l'informe favorable dels ministeris d'Economia i Hisenda i per a les Administracions Públiques.

Article 55. *Secretaris de l'Administració de justícia, tècnics facultatius i metges forenses.*

L'article quart de la Llei 45/1983, de 29 de desembre, queda redactat de la manera següent:

«Secretaris de l'Administració de justícia, tècnics facultatius i metges forenses.

Categoria primera: 3,50.

Categoria segona: 3,25.

Categoria tercera: 3,00.

Secretaris de l'Administració de justícia procedents de Tànger i de la zona nord del Marroc, a extingir: 3,00.

Metges forenses i tècnics facultatius: 3,00.»

Article 56. *Modificació del règim retributiu dels funcionaris de l'Administració de justícia.*

U. L'article 13 de la Llei 17/1980, per la qual s'estableix el règim retributiu dels funcionaris de l'Administració de justícia, queda redactat de la manera següent:

«Article 13.

Les retribucions complementàries del personal inclòs en el sistema que estableix aquesta Llei són el complement de destinació i la prestació familiar per fill a càrrec:

1. El complement de destinació s'abona en funció de les característiques següents:

a) Jerarquia, caràcter de la funció i representació inherent al càrrec.

b) Lloc de destinació o qualificació especial d'aquest i volum de feina.

c) Responsabilitat, penositat o dificultat especials.

d) Exercici conjunt d'un altre càrrec a l'Administració de justícia a més d'aquell del qual és titular.

Amb l'informe previ del Consell General del Poder Judicial, el règim i la quantia del complement de destinació, els fixen conjuntament els ministeris d'Economia i Hisenda i Justícia i Interior;

2. La prestació familiar per fill a càrrec s'ha d'abonar en les mateixes condicions i quanties que per als funcionaris de l'Administració civil de l'Estat.»

Dos. Es modifica l'article 14 de la Llei 17/1980, per la qual s'estableix el règim retributiu dels funcionaris de l'Administració de justícia.

«Article 14.

Tot el personal inclòs en aquesta Llei ha de complir en l'exercici de les funcions que les normes orgàniques li atribueixen l'horari complet que s'hi preveu per a l'activitat dels diferents òrgans judicials i les fiscalies.

La diferència, en còmput mensual, entre la jornada reglamentària de treball i la realitzada efectivament pels funcionaris ha de donar lloc, llevat que hi hagi una justificació pels mitjans que es fixin per reglament, a la deducció proporcional d'havers corresponent.

Per calcular el valor/hora aplicable a aquesta deducció s'ha de prendre com a base la totalitat de les retribucions íntegres mensuals que percebi el funcionari dividida per 30 i, al seu torn, aquest resultat pel nombre d'hores que el funcionari tingui obligació de complir, de mitjana, cada dia.»

CAPÍTOL II

Altres normes reguladores del règim dels funcionaris públics

Article 57. *Convocatòria de provisió de places de formació sanitària especialitzada.*

La convocatòria de provisió de places de formació sanitària especialitzada, regulada mitjançant l'Ordre de 27 de juny de 1989, efectuada sota proposta dels ministeris d'Educació i Ciència i de Sanitat i Consum, requereix l'informe favorable del Ministeri d'Economia i Hisenda abans de la seva aprovació mitjançant ordre del Ministeri de la Presidència.

Article 58. *Relacions de llocs de treball.*

Fins que no s'aprovi la totalitat de les relacions de llocs de treball de l'Administració General de l'Estat i dels seus organismes autònoms, es mantenen en vigor els catàlegs de llocs de treball, les modificacions dels quals s'han d'efectuar d'acord amb el procediment que assenyala l'article trenta-set de la Llei 37/1988, de 28 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1989.

Article 59. *Llocs que poden ser ocupats per personal laboral.*

S'afegeix un nou guió a l'article 15.1. c) de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública.

«– Els llocs amb funcions auxiliars de caràcter instrumental i suport administratiu.»

Article 60. Promoció interna en convocatòries independents.

S'afegeix un segon paràgraf a l'article 22.1 de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública, amb la redacció següent.

«Aquestes proves, en les quals s'han de respectar els principis d'igualtat, mèrit i capacitat, es poden portar a terme en convocatòries independents de les d'ingrés quan, per conveniència de la planificació general dels recursos humans, ho autoritzi el Govern o l'òrgan competent de les altres administracions públiques.»

Article 61. Promoció interna del grup D al C.

S'afegeix una nova disposició addicional a la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública.

«Disposició addicional vint-i-dosena.

L'accés a cossos o escales del grup C es pot portar a terme a través de la promoció interna des de cossos o escales del grup D de l'àrea d'activitat o funcional corresponent, si aquestes existeixen, i s'ha d'efectuar pel sistema de concurs oposició, amb valoració en la fase de concurs dels mèrits relacionats amb la carrera i els llocs ocupats, el nivell de formació i l'antiguitat.

A aquest efecte es requereix la titulació que estableix l'article 25 d'aquesta Llei o una antiguitat de deu anys en un cos o una escala del grup D, o de cinc anys i la superació d'un curs específic de formació al qual s'accedeix per criteris objectius.

Aquesta disposició té el caràcter de base del règim estatutari dels funcionaris públics, dictada a l'empara de l'article 149.1.18a de la Constitució.»

Article 62. Canvi de denominació de cossos i escales de funcionaris.

S'afegeix una nova disposició addicional a la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública.

«Disposició addicional vint-i-tresena.

S'autoritza el Govern per modificar la denominació dels cossos o les escales que continguin el nom d'algun ministeri, organisme o títol acadèmic, quan s'hagi produït la d'aquests, a proposta del departament a què estiguin adscrits i sempre que això no impliqui la seva creació, modificació, refosa o supressió.»

Article 63. Integració de determinat personal en els cossos de funcionaris docents.

U. Es poden integrar durant l'exercici de 1995, en els cossos docents corresponents que han d'impartir els ensenyaments a què es refereix la Llei orgànica 1/1990, de 3 d'octubre, d'ordenació general del sistema educatiu, el personal docent que tingui la condició de funcionari de la subescala tècnica de les administracions locals, quan hi concorrin les circumstàncies següents:

a) Estiguin prestant serveis en un centre docent de titularitat de l'Administració local, creat a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, en el qual s'imparteixin ensenyaments de règim general de caràcter obligatori o postobligatori, o estudis superiors de música de règim especial.

b) Es produeixi una transformació de la titularitat del centre docent a favor de l'Administració educativa competent, mitjançant l'acord corresponent que ha de ser vigent en l'exercici de 1995.

c) Tinguin la titulació acadèmica requerida segons la Llei orgànica 1/1990, de 3 d'octubre, d'ordenació general del sistema educatiu, o la que en el moment del seu ingrés a l'Administració local s'exigia per a l'accés als cossos docents estatals.

No és procedent aquesta integració respecte al personal docent de caràcter laboral.

Dos. L'ordenació d'aquests funcionaris en els cossos en què s'integren s'ha de fer respectant la data del seu nomenament com a funcionari de l'Administració local corresponent.

Tres. Els funcionaris a què es refereix aquest article han de continuar ocupant les destinacions definitives que tinguin assignades en el moment de la seva integració, i d'ara endavant queden subjectes a la normativa sobre provisió de llocs de treball docents.

Quatre. L'Administració educativa competent ha d'elaborar la relació nominal de funcionaris a què es refereix aquest precepte i la integració de la que es proposa, a l'efecte de l'expedició del títol administratiu corresponent.

Cinc. A l'efecte de mobilitat territorial de l'àmbit de l'Administració educativa que correspongui, els serveis prestats per aquest personal amb anterioritat al seu nomenament com a funcionari d'aquesta, han de ser valorats d'acord amb el que estableixin les convocatòries específiques que s'aprovin amb aquest fi.

Sis. A l'efecte de consolidació i consecució de sexennis o conceptes anàlegs per part d'aquest personal, s'han de considerar únicament els serveis prestats a partir de la integració en els cossos docents respectius.

Les despeses derivades d'aquesta integració s'han d'imputar als crèdits pressupostaris propis de l'Administració educativa que s'hagi fet càrrec de la titularitat del centre docent corresponent.

Set. Aquest article es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1, 18a i 30a de la Constitució.

Article 64. Provisió de llocs de treball reservats a funcionaris de l'Administració local amb habilitació de caràcter nacional.

U. Respectant sempre els principis d'igualtat, mèrit, capacitat i publicitat, les corporacions locals, per raó de necessitat o urgència, poden proposar nomenaments de funcionaris interins, per ocupar llocs de treball reservats a habilitats de caràcter nacional, a favor de persones en possessió de la titulació exigida per a l'accés a la subescala i categoria a què els llocs pertanyin.

Les resolucions de nomenament, les ha d'efectuar l'òrgan competent de la comunitat autònoma.

Dos. El número 7è de la lletra b) de l'apartat 2 de l'article 129 del text refós de les disposicions legals vigents en matèria de règim local, aprovat pel Reial decret legislatiu 781/1986, de 18 d'abril, queda redactat de la manera següent:

«7è Les acumulacions i comissions de servei de funcionaris amb habilitació de caràcter nacional, quan excedeixin l'àmbit territorial d'una comunitat autònoma.»

Tres. L'apartat 1 de l'article 159 del text refós de les disposicions legals vigents en matèria de règim local, aprovat pel Reial decret legislatiu 781/1986, de 18 d'abril, queda redactat de la manera següent:

«La competència d'execució en matèria de creació, supressió i classificació dels llocs de treball reservats a funcionaris de l'Administració local amb

habilitació de caràcter nacional correspon a les comunitats autònomes d'acord amb els límits de població, pressupost i altres circumstàncies generals i objectives que estableixi per reglament l'Administració de l'Estat.»

Article 65. *Situació de serveis especials. Llei 17/1989, reguladora del règim del personal militar professional.*

Es modifica l'article 99, punt 1, lletra c) de la Llei 17/1989, i se'n fa la redacció següent:

«c) Quan siguin adscrits als serveis del Tribunal Constitucional, del defensor del poble o destinats al Tribunal de Comptes en els termes que preveu l'article 93.3 de la Llei 7/1988, de 5 d'abril.»

TÍTOL IV

Normes de gestió i organització

CAPÍTOL I

Normes de gestió

Article 66. *De la contractació del transport escolar.*

S'autoritza el Ministeri d'Educació i Ciència perquè subscrigui contractes de durada plurianual, amb clàusules de revisió de preus, si s'escau, per a la prestació del servei de transport escolar, d'acord amb l'article 61 del text refós de la Llei general pressupostària.

Article 67. *De la contractació del transport del personal d'institucions penitenciàries.*

S'autoritza el Ministeri de Justícia i Interior perquè subscrigui contractes de durada plurianual, amb clàusules de revisió de preus, si s'escau, per a la prestació del servei de transport de personal als establiments penitenciaris, d'acord amb l'article 61 del text refós de la Llei general pressupostària.

Article 68. *Normes de gestió dels crèdits cofinançats per la Comunitat Europea.*

La modificació, substitució o supressió de projectes o actuacions del Fons europeu de desenvolupament regional cofinançats per la Comunitat Europea, aprovats per la Comissió, excepte els que siguin competència de les administracions autonòmiques, han de ser prèviament autoritzats pel Ministeri d'Economia i Hisenda. Aquesta autorització s'entén atorgada si en el termini de quinze dies des de la seva presentació a la Direcció General de Planificació no s'ha produït la resolució sobre el fons de la proposta. Tot això sense perjudici de les competències, si s'escau, del Comitè de Seguiment corresponent.

Article 69. *Pagaments a justificar.*

Se suprimeix l'apartat c) del número 2 de l'article 79 del text refós de la Llei general pressupostària, aprovat pel Reial decret legislatiu 1091/1988, de 23 de setembre, que queda redactat de la manera següent:

«Article 79.

1. Tenen el caràcter de "pagaments a justificar" les quantitats que excepcionalment es lliurin per atendre despeses sense l'aportació prèvia de la documentació justificativa a què es refereix l'article anterior.

2. És procedent l'expedició d'ordres a justificar en els casos següents:

a) Quan els documents justificatius no es puguin aportar abans de formular la proposta de pagament.

b) Quan els serveis o prestacions a què es refereixin hagin tingut o hagin de tenir lloc en territori estranger.

c) En els casos de serveis no transferits a les comunitats autònomes i que els siguin encarregats per manca d'una estructura suficient per portar-les a la pràctica per part de l'Administració central.

Tenen el mateix caràcter les ordres de pagament que expedeixin els organismes autònoms de l'Estat i que tinguin per objecte satisfer despeses a realitzar en una localitat on no hi hagi dependència de l'organisme de què es tracti.

3. Els ministres en cap dels departaments ministerials i els presidents o directors dels organismes autònoms de l'Estat han d'establir, amb l'informe previ de l'interventor delegat, les normes que regulin l'expedició d'ordres de pagament a justificar amb càrrec als respectius pressupostos de despeses, i han de determinar els criteris generals, els límits quantitativs i els conceptes pressupostaris a què siguin aplicables.

4. Els perceptors d'aquestes ordres de pagament estan obligats a justificar l'aplicació de les quantitats rebudes i subjectes al règim de responsabilitats que preveu aquesta Llei. El termini de rendició dels comptes és de tres mesos, excepte els corresponents a pagaments d'expropiacions i pagaments a l'estranger que es poden retre en el termini de sis mesos. El director general del Tresor i Política Financera i, si s'escau, els presidents o directors dels organismes autònoms de l'Estat poden ampliar excepcionalment aquests terminis a sis i dotze mesos, respectivament, a proposta de l'òrgan gestor del crèdit, amb l'informe de la intervenció delegada.

5. En el curs del mes següent a la data d'aportació dels documents justificatius a què es refereixen els números anteriors d'aquest article, s'ha de portar a terme l'aprovació o objecció del compte per l'autoritat competent.

6. Amb càrrec als lliuraments efectuats a justificar, únicament es poden satisfer obligacions de l'exercici, segons el que preveu l'article 63 d'aquesta Llei. No obstant això, les despeses que s'hagin de realitzar a l'estranger importants respecte a l'ordre públic, la seguretat nacional i altres aspectes rellevants, segons el parer del Consell de Ministres, imputats en un exercici i lliurats a justificar, poden ser objecte d'execució i justificació en el següent.

7. No tenen la condició de pagaments a justificar les provisions de fons de caràcter permanent que es realitzin a pagadores, caixes i habilitacions per atendre les despeses periòdiques o repetitives. Aquests avançaments de caixa tenen la consideració d'operacions extrapressupostàries i la seva quantia global no pot excedir per a cada ministeri o organisme autònom el 7 per 100 del total dels crèdits del capítol destinats a despeses corrents en béns i serveis del pressupost vigent en cada moment. Les unitats administratives responsables d'aquests fons han de justificar-ne l'aplicació o situació de conformitat amb el que s'estableixi per reglament i aquests fons han de formar part integrant del Tresor públic.»

Article 70. Intervenció prèvia.

L'apartat 1 de l'article 95 del text refós de la Llei general pressupostària, aprovat pel Reial decret legislatiu 1091/1988, de 23 de setembre, queda redactat de la manera següent:

«No estan sotmeses a intervenció prèvia les despeses de material no inventariable, els subministraments menors, les de caràcter periòdic i altres de tracte successiu, una vegada intervinguda la despesa corresponent al període inicial de l'acte o contracte del qual derivin o les seves modificacions, així com altres despeses de menys de 500.000 pessetes que, d'acord amb la normativa vigent, es facin efectives a través del sistema d'avançaments de caixa fixa».

Article 71. Avançament de caixa fixa del Ministeri de Defensa.

No obstant el que estableix l'article 69 d'aquesta Llei, per a les adquisicions de material militar i serveis complementaris del Ministeri de Defensa a l'exterior, es concedeix un avançament de caixa fixa, amb una quantia global que no pot excedir el 2,5 per 100 del total dels crèdits d'inversions reals del pressupost de despeses d'aquest Ministeri.

Article 72. Declaració d'ocupació urgent.

Es declara d'urgència l'ocupació dels béns afectats per les expropiacions a què doni lloc l'execució de les obres necessàries per a la realització de les carreteres que conté el «Programa d'actuacions prioritàries en carreteres 1993-1995», aprovat per l'Acord de Consell de Ministres de 17 de desembre de 1993, sense perjudici del compliment, en el seu moment, del tràmit previ d'informació pública, pel que fa a la relació dels béns i drets a què es refereixen els projectes corresponents.

Article 73. Declaració d'obres d'interès general.

Es declaren d'interès general les obres que es detallen a continuació:

Comunitat autònoma	Actuació
Madrid	Sanejament i depuració de la riera Culebro.
La Rioja	Depuració aigües de Logronyo.
Navarra	Depuració comarca Pamplona.
País Basc	Depuració i abocament de la Ria de Guernica. EDAR Galindo segona fase. Sanejament i depuració de l'Alto Nervión. Depuració i abocament de Sant Sebastià-Pasajes.
Castella i Lleó	EDAR Palència. EDAR Salamanca.
Cantàbria	Sanejament de Saja-Besaya. Sanejament de Santoña.
Catalunya	Canal Segarra-Garrigues (Segre).

Article 74. Obres d'infraestructures ferroviàries.

U. En matèria d'establiment i construcció de ferrocarrils estatals, és plenament aplicable el que disposa la secció 2a, article 10, de la Llei 25/1988, de 29 de juliol, de carreteres.

Dos. A les obres de construcció, reparació o conservació de ferrocarrils estatals els és plenament aplicable el que disposa la secció 2a, article 12, de la Llei 25/1988, de carreteres.

CAPÍTOL II**Normes d'organització****SECCIÓ 1a DISPOSICIONS GENERALS****Article 75. Autorització al president del Govern en matèria de reestructuracions administratives.**

S'autoritza el president del Govern per variar, mitjançant reial decret, dictat a proposta seva, el nombre, la denominació i les competències dels departaments ministerials.

Article 76. Reordenació d'organismes autònoms i entitats públiques.

S'autoritza el Govern perquè, mitjançant reial decret, a proposta conjunta dels ministeris per a les Administracions Públiques i d'Economia i Hisenda, i d'acord amb el departament afectat, procedeixi a:

a) Transformar o suprimir organismes autònoms i entitats públiques si els seus fins s'han complert o si, tot i romandre els seus fins, la seva realització pot ser atribuïda a òrgans de l'Administració centralitzada o a un altre organisme autònom, una societat estatal o una entitat pública.

b) Refondre o modificar la regulació dels organismes autònoms i les entitats públiques, respectant, en tot cas, els fins que tinguin assignats respecte als quals hi hagi adscrits determinats ingressos com a mitjans econòmics per a l'obtenció dels fins esmentats.

Quan el Govern faci ús d'aquesta autorització ha de donar compte al Congrés dels Diputats i Senat de les mesures preses.

SECCIÓ 2a DELS ORGANISMES AUTÒNOMS, LES SOCIETATS ESTATALS I ALTRES ENS PÚBLICS**Article 77. Institut de Turisme d'Espanya.**

L'Institut de Turisme d'Espanya pot participar directament o indirectament en societats, en constitució o constituïdes, l'objecte social de les quals estigui vinculat amb els seus fins i objectius.

Article 78. Institut per a l'Habitatge de les Forces Armades.

Amb la finalitat de recollir recursos per a la construcció d'habitatges militars de suport logístic, satisfer el pagament de la compensació econòmica i atendre els altres fins que preveu el Reial decret 1751/1990, de 20 de desembre, pel qual es crea l'Institut per a l'Habitatge de les Forces Armades, se suprimeix el Patronat de Cases Militars de l'Exèrcit de Terra, el Patronat de Cases de l'Armada, el Patronat de Cases de l'Exèrcit de l'Aire, i es dicten normes en matèria d'habitatges militars. L'Institut per a l'Habitatge de les Forces Armades té capacitat plena per alienar, permutar, gravar i arrendar locals, edificis i terrenys integrats com a propis en el seu patrimoni.

L'oficina liquidadora de la Direcció General de Personal, creada per la disposició addicional segona del Reial

decret 1751/1990, de 20 de desembre, queda integrada a l'Institut per a l'Habitatge de les Forces Armades i s'encarrega de la gestió patrimonial de l'Institut.

Els ministeris d'Economia i Hisenda, de Defensa i per a les Administracions Públiques han d'adoptar les mesures necessàries per integrar a l'Institut per a l'Habitatge de les Forces Armades l'estructura orgànica de l'oficina liquidadora, així com el personal que hi hagi prestat els seus serveis, i han de respectar la seva situació administrativa o laboral, sense que això representi un increment de despesa.

Article 79. Fons de garantia de dipòsits.

U. L'article 3 del Reial decret llei 18/1982, de 24 de setembre, sobre Fons de garantia de dipòsits en caixes d'estalvis i cooperatives de crèdit, queda redactat de la manera següent:

«1. El patrimoni dels fons de garantia de dipòsits en caixes d'estalvis i en cooperatives de crèdit es nodreix amb aportacions anuals de les entitats integrades en cada un d'aquests, equivalents a l'1 per 1.000 dels seus dipòsits, i amb aportacions anuals del Banc d'Espanya iguals al conjunt d'aquelles. Quan el saldo dels avançaments del Banc d'Espanya a un fons dels inclosos en aquest punt superi quatre vegades la quantia de les aportacions de les entitats i el Banc d'Espanya de l'últim exercici, aquella xifra pot ser elevada pel Govern, a proposta del Banc d'Espanya, al 2 per 1.000 per a aquest fons.

2. El patrimoni del Fons de garantia de dipòsits en establiments bancaris es nodreix amb aportacions anuals dels bancs integrats en l'equivalent al 2 per 1.000 dels seus dipòsits i amb aportacions anuals del Banc d'Espanya iguals a la xifra que representin els de la banca privada.

3. En cas que qualsevol dels fons assoleixi un patrimoni suficient per als seus fins, i amb la liquidació prèvia dels avançaments o les ajudes financeres d'un altre tipus del Banc d'Espanya, el ministre d'Economia i Hisenda, a proposta del Banc d'Espanya, pot acordar una disminució de les aportacions anuals. A aquest efecte, pot alterar o no la relació d'aportacions entre les entitats respectives i el Banc d'Espanya, i fins i tot pot arribar a suprimir l'aportació d'aquest.»

Dos. Aquesta norma té caràcter bàsic, d'acord amb el que preveu l'article 149.1.11 de la Constitució.

Article 80. Institut de Crèdit Oficial.

S'autoritza el Govern perquè determini per reglament els casos i les condicions en què l'Institut de Crèdit Oficial, en la seva condició d'agència financera de l'Estat, ha de gestionar els préstecs que s'atorguin amb càrrec als pressupostos generals de l'Estat.

Article 81. Fàbrica Nacional de Moneda i Timbre.

S'autoritza amb caràcter general la Fàbrica Nacional de Moneda i Timbre a encunyar i comercialitzar monedes commemoratives i especials de tot tipus. L'encunyació i venda de monedes han de ser acordades per ordre del Ministeri d'Economia i Hisenda, que ha de fixar les característiques pròpies de les monedes, els seus valors facials, el límit màxim i les dates inicials d'emissió, així com els preus de venda al públic.

Disposició addicional primera. Garantia de l'Estat per a obres d'interès cultural.

U. La disposició addicional novena de la Llei 16/1985, de 25 de juny, del patronat històric espanyol, queda redactada de la manera següent:

«1. L'Estat es pot comprometre a indemnitzar per la destrucció, la pèrdua, la sostracció o el dany de les obres d'interès artístic, històric, paleontològic, arqueològic, etnogràfic, científic o tècnic rellevant, que se cedeixin temporalment per a la seva exhibició pública a museus, biblioteques o arxius de titularitat estatal i competència exclusiva del Ministeri de Cultura i els seus organismes autònoms.

2. A l'efecte d'aquesta disposició, la Fundació Col·lecció Thyssen-Bornemisza té la mateixa consideració que els museus que assenyalen el paràgraf anterior.

3. L'atorgament del compromís de l'Estat, l'acorda per a cada cas el ministre de Cultura a sol·licitud de l'entitat cessionària.

En aquest acord s'hi han de precisar l'obra o les obres a què es refereix, la quantia, els requisits de seguretat i protecció exigits i les obligacions que han de complir els interessats.

El límit màxim del compromís que s'atorgui a una obra o un conjunt d'obres per a la seva exhibició en una mateixa exposició, així com el límit de l'import total acumulat dels compromisos atorgats per l'Estat estableixen les lleis anuals de pressupostos generals de l'Estat.

4. Per reial decret, a proposta dels ministres de Cultura i d'Economia i Hisenda, s'han de regular el procediment i els requisits per a l'atorgament d'aquest compromís i la forma de fer-ho efectiu, si s'escau.»

Dos. L'import acumulat dels compromisos atorgats el 1995 per aquest concepte no pot excedir les 30.000 milions de pessetes. El límit màxim del compromís que s'atorgui a una obra o un conjunt d'obres per a la seva exhibició en una mateixa exposició és de 10.000 milions de pessetes.

Disposició addicional segona. Ajudes als afectats pel VIH que preveu el Reial decret llei 9/1993, de 28 de maig, pel qual es concedeixen ajudes als afectats pel virus d'immunodeficiència humana (VIH), com a conseqüència d'estudis realitzats en el sistema sanitari públic.

S'estableix un nou termini de tres mesos, comptats a partir de l'endemà de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, per a la presentació de sol·licituds de les ajudes que preveu el Reial decret llei 9/1993, de 28 de maig, pel qual es concedeixen ajudes als afectats pel virus d'immunodeficiència humana (VIH) com a conseqüència d'actuacions realitzades en el sistema sanitari públic, amb els requisits i en les condicions que s'hi estableixen. Aquest termini s'estableix sense perjudici del que preveu excepcionalment el paràgraf segon de l'article cinquè d'aquest Reial decret llei.

Disposició addicional tercera. Obertura del termini de sol·licituds d'indemnització a favor dels qui van patir presó com a conseqüència dels supòsits considerats a la Llei 46/1977, de 15 d'octubre, d'amnistia.

A partir de l'1 de gener de 1995, queda obert el termini de sol·licituds de les indemnitzacions que regula la disposició addicional divuitena de la Llei 4/1990, de 29 de juny, en la redacció que en fa la disposició addicional divuitena de la Llei 31/1991, de 30 de desembre.

Les condicions per al reconeixement del dret són les mateixes que les establertes en les normes esmentades, llevat de la relativa al termini per formular la sol·licitud.

En el supòsit que el causant del dret hagi mort amb posterioritat al 31 de desembre de 1990 sense haver formulat la sol·licitud corresponent i acreditant en aquesta data els requisits exigits, té dret a la indemnització el cònjuge supervivent que acrediti les condicions que contenen les normes a què es refereix el paràgraf primer d'aquesta disposició.

L'Administració ha de considerar vàlides, d'ofici o a instància dels interessats, les sol·licituds cursades fora del termini establert, amb independència que s'hagi dictat o no resolució sobre aquestes. A aquest efecte, la Direcció General de Costos de Personal i Pensions Públiques ha d'entendre instades en la forma escaient totes les comunicacions o peticions que, vinculades al procediment per al reconeixement del dret a les indemnitzacions, hagin presentat els interessats, fins al 31 de desembre de 1994, davant de qualssevol administracions públiques.

Disposició addicional quarta. *Tributació de les distribucions de beneficis a societats matrius residents en els estats membres de la Unió Europea.*

L'article 17.1 de la Llei 29/1991, de 16 de desembre, d'adequació de determinats conceptes a les directives i els reglaments de les Comunitats Europees, queda redactat de la manera següent:

«Aquest títol té per objecte regular la tributació de les distribucions de beneficis efectuades per les societats residents a Espanya a les societats matrius residents en altres estats membres de la Unió Europea quan hi concorrin els requisits següents:

a) Que les dues societats estiguin subjectes i no exemptes a algun dels tributs que graven beneficis de les entitats jurídiques en els estats membres de la Unió Europea, esmentats a l'article 2.c) de la Directiva 90/435/CEE del Consell, de 23 de juliol de 1990, relativa al règim aplicable a les societats matrius i filials d'estats membres diferents.

b) Que la distribució del benefici no sigui conseqüència de la liquidació de la societat filial.

c) Que les dues societats revesteixin alguna de les formes que preveu l'annex de la Directiva 90/435/CEE del Consell, de 23 de juliol de 1990, relativa al règim aplicable a les societats matrius i filials d'estats membres diferents.»

Disposició addicional cinquena. *Subvencions de la política agrària comunitària.*

1. No s'han d'integrar a la base imposable de l'impost sobre la renda de les persones físiques o de l'impost de societats les rendes positives que es posin de manifest com a conseqüència de:

a) La percepció de les ajudes següents de la política agrària comunitària:

- 1r Abandonament definitiu del conreu de la vinya.
- 2n Prima a l'arrencada de plantacions de pomeres.
- 3r Prima a l'arrencada de plataners.
- 4t Abandonament definitiu de la producció lletera.

b) La percepció de les ajudes següents de la política pesquera comunitària:

Abandonament definitiu de l'activitat pesquera.

c) La percepció d'ajudes públiques que tinguin per objecte reparar la destrucció, per incendi, inundació o enfonsament d'elements patrimonials afectes a l'exercici d'activitats empresarials.

2. Per calcular la renda que no s'ha d'integrar a la base imposable, s'ha de tenir en compte tant l'import de les ajudes percebudes com les pèrdues patrimonials que, si s'escau, es produeixin en els elements afectes a les activitats. Quan l'import d'aquestes ajudes sigui inferior al de les pèrdues produïdes en aquests elements, es pot integrar a la base imposable la diferència negativa. Quan no hi hagi pèrdues, només s'exclou de gravamen l'import de les ajudes.

Disposició addicional sisena. *Deducció per dividends.*

Els dividends o les participacions en beneficis corresponents a rendiments bonificats d'acord amb el que preveu l'article 2 de la Llei 22/1993, de 29 de desembre, per la qual s'aproven mesures fiscals, de reforma del règim jurídic de la funció pública i la protecció per atur no donen dret a la deducció que preveu l'article 78, set. a) de la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre la renda de les persones físiques. A la base imposable d'aquest impost, s'hi ha d'integrar el 100 per 100 d'aquests dividends i les participacions en beneficis.

Disposició addicional setena. *Hisendes locals.*

El que disposa l'apartat sisè de l'article 73 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, és aplicable als municipis en què hagin entrat en vigor nous valors cadastrals a partir de l'1 de gener de 1994.

Disposició addicional vuitena. *Concessió d'incentius fiscals i subvencions als residents a la resta de la Unió Europea que no ho siguin en el territori espanyol.*

Els residents a la Unió Europea, que no ho siguin a Espanya, i que, per la seva condició de tals, s'hagin de sotmetre a la legislació tributària de l'Estat, sense que, per aquesta circumstància, es puguin acollir a la de la Comunitat Autònoma del País Basc o del Territori Històric de Navarra en el qual operin tenen dret, en el marc de la normativa comunitària, al reemborsament per l'Administració Tributària de l'Estat de les quantitats que hagin pagat efectivament en excés respecte al supòsit d'haver-se pogut acollir a la legislació pròpia de les comunitats autònomes o els territoris històrics esmentats, en els termes que s'estableixin per reglament.

Disposició addicional novena. *Sancions a la Llei 25/1988, de 29 de juliol, de carreteres, i a la Llei 29/1985, de 2 d'agost, d'aigües.*

U. Es modifica l'article 34 de la Llei 25/1988, de 29 de juliol, de carreteres, que queda redactat de la manera següent:

«34. 1. La imposició de sancions per a infraccions lleus correspon al governador civil; la de les greus, al director general de Carreteres i la de les molt greus, al ministre d'Obres Públiques, Transports i Medi Ambient, quan l'import de la sanció que s'imposa sigui inferior a 10.000.000 de pessetes i al Consell de Ministres quan excedeixi aquesta xifra.

2. La imposició de la sanció que correspongui és independent de l'obligació d'indemnitzar els danys i perjudicis causats, amb un import que fixa el Ministeri d'Obres Públiques, Transports i Medi Ambient.»

Dos. Es modifica l'article 109 de la Llei 29/1985, de 2 d'agost, d'aigües.

El segon paràgraf del seu apartat 1 queda redactat de la manera següent:

«Infraccions lleus, multa de fins a 1.000.000 de pessetes.

Infraccions menys greus, multa de 1.000.001 a 5.000.000 de pessetes.

Infraccions greus, multa de 5.000.001 a 50.000.000 de pessetes.

Infraccions molt greus, multa de 50.000.001 a 100.000.000 de pessetes.»

L'apartat 2 queda redactat de la manera següent:

«2. La sanció de les infraccions lleus i menys greus correspon a l'organisme de conca. La sanció de les infraccions greus correspon al director general competent quan la seva quantia no excedeixi la xifra de 25.000.000 de pessetes i al ministre d'Obres Públiques, Transports i Medi Ambient quan superi aquesta xifra. La sanció de les infraccions molt greus correspon al ministre d'Obres Públiques, Transports i Medi Ambient quan la seva quantia no excedeixi la xifra de 75.000.000 de pessetes i al Consell de Ministres quan superi aquesta xifra.»

Disposició addicional desena. *Caixa General de Dipòsits.*

El Govern, mitjançant reial decret, ha d'aprovar un nou Reglament de la Caixa General de Dipòsits.

Aquest Reglament ha de regular, en particular, les modalitats de garanties, dipòsits i consignacions que es puguin constituir davant de la Caixa; els requisits de solvència exigibles a cada fiador o avalista, segons cada modalitat de garantia; els límits que, si s'escau, es puguin establir per evitar l'excessiva concentració de garanties atorgades per un mateix fiador; el procediment per a la constitució, cancel·lació i confiscació de les garanties; així com les taxes que, si s'escau, correspongui aplicar.

La Caixa General de Dipòsits ha d'emetre l'informe preceptivament de qualsevol projecte de disposició reglamentària per la qual s'estableixi l'obligació de constituir qualsevol tipus de garantia davant d'aquella.

Disposició addicional onzena. *Ordenació dels transports terrestres.*

Les infraccions de la legislació reguladora dels transports terrestres prescriuen dins els terminis i les condicions que estableix la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, excepte quan es tracti d'infraccions lleus; en aquest cas, el termini de prescripció és d'un any.

Disposició addicional dotzena. *Règim de Seguretat Social dels funcionaris de l'Administració General de l'Estat.*

Quan una única prestació de serveis sigui causa de la inclusió obligatòria d'un funcionari públic en més d'un règim de Seguretat Social, pot optar, una sola vegada, per pertànyer exclusivament al règim especial de Seguretat Social dels funcionaris públics que li correspongui. Si la doble afiliació afecta dos règims especials de funcionaris, pot optar, també una sola vegada, per pertànyer a un sol d'aquests.

Disposició addicional tretzena. *Crèdits atorgats per l'extingit Fons nacional de protecció al treball.*

Els deutes existents a 1 de gener de 1995, nascuts dels préstecs concedits per l'extingit Fons nacional de protecció al treball i dels que, després de la seva extinció, es van concedir per al mateix fi, amb càrrec al pressupost de l'Administració General de l'Estat-Ministeri de Treball i

Seguretat Social, els titulars actuals dels quals siguin empreses, individuals o societàries, en funcionament, queden condonats en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, sempre que els representants legítims d'aquestes empreses acreditin, davant l'Institut Nacional de Foment de l'Economia Social, mitjançant la presentació de la documentació justificativa pertinent que es determini, la concurrència dels requisits següents: a) existència i funcionament de l'empresa amb data 1 de gener de 1995; b) titularitat actual del préstec, i c) existència de llocs de treball en l'empresa.

El Ministeri de Treball i Seguretat Social ha d'establir els tràmits i els requisits de la documentació justificativa necessaris per a l'efectivitat del que preveu aquesta disposició.

Disposició addicional catorzena.

S'ha de regular per llei els termes i les condicions en què els organismes a què es refereix la disposició addicional quaranta-vuitena de la Llei 46/1985, de 27 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1986, poden fer aportacions a mutualitats de previsió social o subscriure contractes d'assegurança a favor del personal a l'efecte del tractament adequat en el règim financer, fiscal i de concurrència de pensions públiques.

Disposició addicional quinzena.

Es modifica l'apartat 2, b), de l'article 38 del Decret 3059/1966, d'1 de desembre, d'aprovació del text refós de taxes fiscals, amb el contingut següent:

«b) En les apostes que se subscriuïn en ocasió de curses de cavalls organitzades per la Societat de Foment de la Crià Cavallí d'Espanya, i en les apostes que es facin en frontons, el tipus és del 3 per 100 de l'import total dels bitllets o les butlletes venuts...»

Disposició addicional setzena. *Modificacions de l'article 53 de la Llei 8/1980, de l'Estatut dels treballadors.*

1. S'afegeix un segon paràgraf a l'apartat 1, b), de l'article 53 de la Llei 8/1980, de 30 de març, de l'Estatut dels treballadors, amb la redacció següent:

«Quan la decisió extintiva es fonamenti en l'article 52, c), d'aquesta Llei, amb al·legació de causa econòmica, i com a conseqüència d'aquesta situació econòmica no es pugui posar a disposició del treballador la indemnització a què es refereix el paràgraf anterior, l'empresari, fent-ho constar en la comunicació escrita, pot deixar de fer-ho, sense perjudici del dret del treballador d'exigir d'aquell el seu abonament quan tingui efectivitat la decisió extintiva.»

2. La lletra a) de l'apartat 5 de l'article 53 de la Llei 8/1980, de 30 de març, de l'Estatut dels treballadors, queda redactada de la manera següent:

«En cas que sigui procedent, el treballador té dret a la indemnització que preveu el número 1 d'aquest article, i a consolidar-la si l'ha rebut, i s'entén en situació d'atur per causa que no li és imputable.»

Disposició addicional dissetena. *Assegurances de riscos en actes de servei del personal de les forces i els cossos de seguretat de l'Estat.*

Es poden concertar assegurances que cobreixin el risc d'accident professional i defunció en acte de servei del personal al servei de les forces i els cossos de seguretat de l'Estat en què es donin circumstàncies que facin neces-

sària aquesta cobertura. La determinació de les funcions i contingències concretes que es consideren incloses en l'àmbit del paràgraf anterior correspon al titular del departament o l'autoritat en què hagi desconcentrat les seves atribucions o delegat l'exercici de la competència per contractar en l'àmbit respectiu.

Disposició addicional divuitena.

Es modifica l'apartat cinquè de l'annex de la Llei de l'impost sobre el valor afegit, que queda redactat de la manera següent:

«Cinquè. Règim de dipòsit diferent dels duaners.

a) En relació amb els béns objecte d'impostos especials, el règim de dipòsit diferent dels duaners és el règim suspensiu aplicable en els supòsits de fabricació, transformació o tinença de productes objecte dels impostos especials de fabricació en fàbriques o dipòsits fiscals, de circulació dels productes esmentats entre aquests establiments i d'importació d'aquests amb destinació a fàbrica o dipòsit fiscal.

b) En relació amb els altres béns, el règim de dipòsit diferent dels duaners és el règim suspensiu aplicable als béns exclosos del règim de dipòsit duaner per raó del seu origen o la seva procedència, amb subjecció, per a la resta, a les mateixes normes que regulen aquest règim duaner.

També s'inclouen en aquest règim els béns que es negocien en mercats oficials de futurs i opcions basats en actius no financers, mentre els béns esmentats no es posin a disposició de l'adquirent.

El règim de dipòsit diferent dels duaners a què es refereix aquesta lletra b) no és aplicable als béns destinats al seu lliurament a persones que no actuen com a empresaris o professionals, llevat dels lliuraments efectuats a les botigues lliures d'impostos a què es refereix l'article 25, apartat quatre, d'aquesta Llei.»

Disposició addicional dinovena. *Règim de dipòsit diferent dels duaners (annex).*

Es proposa modificar l'últim paràgraf de l'apartat dos de l'article 24 de la Llei de l'impost sobre el valor afegit, que queda redactat de la manera següent:

«A l'efecte d'aquesta Llei, el règim de dipòsit diferent dels duaners és el que es defineix a l'annex.»

Disposició addicional vintena. *Complements per a les situacions d'incapacitat laboral transitòria i invalidesa provisional.*

Fins a la revisió i formalització de nous convenis col·lectius, els complements pactats per a les situacions d'incapacitat laboral transitòria o invalidesa provisional s'han d'aplicar a les situacions que, d'acord amb el que preveu aquesta Llei, es declari d'incapacitat temporal.

En el supòsit que els complements pactats siguin diferents per a les situacions d'incapacitat laboral transitòria i invalidesa provisional, s'apliquen a les situacions d'incapacitat temporal els previstos, en els convenis esmentats, per a la incapacitat laboral transitòria, durant el temps al qual aquesta es podria haver estès d'acord amb la legislació vigent en la data de conclusió del conveni.

Disposició addicional vint-i-unena. *Subministrament d'informació a l'Agència Estatal d'Administració Tributària.*

Els organismes competents que depenen del Ministeri de Justícia i Interior, en col·laboració amb els corresponents del Ministeri d'Economia i Hisenda, han de facilitar a l'Administració Tributària, amb la periodicitat que es determini, i sempre després de dos mesos des que s'esdevinguin els fets respectius, les dades personals informatitzades de totes les defuncions i els matrimonis.

Les dades que es facilitin han de contenir, en tot cas, nom i cognoms, document nacional d'identitat i domicili.

Disposició addicional vint-i-dosena. *Normativa aplicable als caminers de l'Estat.*

Els membres del col·lectiu de caminers de l'Estat, que regula el Decret 3184/1973, de 30 de novembre, es poden integrar a les plantilles del personal laboral del Ministeri d'Obres Públiques, Transports i Medi Ambient, i adquireixen a tots els efectes la condició de personal laboral fix. Les diferències retributives que, si s'escau, es puguin originar a conseqüència de la integració s'han de recollir en un complement personal transitori de caràcter absorbible.

Queda derogat aquest dret, que, no obstant això, s'ha de continuar aplicant transitòriament als qui no sol·licitin la integració; es faculta el Ministeri d'Obres Públiques, Transports i Medi Ambient per regular-ne el règim específic.

Disposició addicional vint-i-tresena.

La disposició addicional dotzena de la Llei 30/1994, de 24 de novembre, de fundacions i d'incentius fiscals a la participació privada en activitats d'interès general, queda redactada de la manera següent:

«Règim aplicable a les federacions esportives espanyoles, territorials d'àmbit autonòmic i al Comitè Olímpic Espanyol.

El que disposa el paràgraf primer dels articles 42.3 i 43 d'aquesta Llei no és aplicable, si s'escau, a les federacions esportives espanyoles, a les federacions esportives territorials d'àmbit autonòmic integrades en aquelles i al Comitè Olímpic Espanyol.»

Disposició addicional vint-i-quatrena. *Modificació de l'article 75.1 del títol VII del Registre especial de vaixells i empreses navilieres de la Llei 19/1994.*

De modificació de l'article 75.1 de la Llei 19/1994, de 6 de juliol, de modificació del règim econòmic i fiscal de Canàries pel qual se substitueix el 15 per 100 pel 25 per 100.

Disposició addicional vint-i-cinquena.

De modificació de l'article 78 de la Llei 19/1994, de 6 de juliol, de modificació del règim econòmic i fiscal de Canàries que quedaria:

«Article 78.

1. Per als tripulants dels vaixells inscrits en el Registre especial de vaixells i empreses navilieres s'estableix una bonificació del 70 per 100 en la quota empresarial a la Seguretat Social.»

Disposició addicional vint-i-sisena.

El rendiment obtingut pels subjectes passius d'alta en l'epígraf 721.2 de la secció 1a de les tarifes de l'impost d'activitats econòmiques, per la transmissió d'actius fixos immaterials en els casos de mort, incapacitat permanent,

jubilació, cessament d'activitat per reestructuració del sector i transmissió a familiars fins al segon grau, queda inclòs en el rendiment net resultant de l'aplicació de la modalitat de signes, índexs o mòduls del mètode d'estimació objectiva de l'impost sobre la renda de les persones físiques. S'ha de desplegar per reglament l'aplicació d'aquest precepte.

Disposició addicional vint-i-setena.

Es prorroga durant 1995 per a les empreses educatives d'ensenyaments no reglats el benefici fiscal de què gaudien en l'impost d'activitats econòmiques com a conseqüència de l'aplicació de l'apartat dos de la disposició transitòria tercera de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals.

Disposició addicional vint-i-vuitena.

1. En els supòsits de doble transparència fiscal a què es refereix l'apartat cinc de l'article 52 de la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre la renda de les persones físiques, les diferents societats implicades es poden fusionar entre si o poden acordar la seva dissolució i liquidació amb exempció d'impostos i gravàmens, sempre que iniciïn el procediment de fusió o de dissolució amb liquidació amb anterioritat al 31 de desembre de 1995.

2. Els béns i drets que s'adjudiquin com a conseqüència d'aquestes fusions o dissolucions es consideren adquirits pels adjudicataris en la data en què ho van ser per les societats respectives que s'extingeixin, i s'han de valorar a efectes fiscals, en el supòsit de dissolució amb liquidació, pel mateix valor que tenia la participació de l'adjudicatari en el capital de la societat que es dissol.

Disposició addicional vint-i-novena. *Consell de Cooperació al Desenvolupament.*

U. El Govern, durant el primer trimestre de 1995, ha de procedir a la creació del Consell de Cooperació al Desenvolupament. S'autoritza el Govern per a l'aplicació i el desplegament reglamentari d'aquest precepte.

Dos. El Consell de Cooperació al Desenvolupament té, entre d'altres, les funcions següents:

Fixació dels criteris i les prioritats que han de regir l'ajuda oficial al desenvolupament.

Emetre informe prèviament dels avantprojectes de lleis que es refereixin a la cooperació al desenvolupament.

Emetre informe prèviament del Pla anual de cooperació internacional.

El seguiment periòdic de l'execució dels projectes i del nivell de compliment global de l'ajuda oficial al desenvolupament.

Tres. El Consell de Cooperació al Desenvolupament ha d'aprovar el seu propi reglament de funcionament. En la seva composició hi han d'estar presents experts, representants de les organitzacions no governamentals més representatives, entre les quals han de constar la «Plataforma 0,7 per 100 del PIB», institucions i representacions que fixi el Govern i agents de la cooperació privada al desenvolupament.

Disposició addicional trentena. *Pla de competitivitat Altos Hornos de Vizcaya-Ensidesa.*

Amb la finalitat d'atendre les necessitats financeres que preveu el Pla de competitivitat conjunt Altos Hornos de Vizcaya-Ensidesa i fer efectiu l'Acord del Consell de Ministres de 28 d'octubre de 1994, pel qual s'autoritza la constitució d'un nou grup societari de la siderúrgia integral, s'autoritza el Ministeri d'Economia i Hisenda, a tra-

vés de la Direcció General del Patrimoni de l'Estat, a convenir el pagament ajornat en la compravenda d'accions de les noves companyies a constituir d'acord amb aquest, una vegada que aquestes rebin d'Altos Hornos de Vizcaya i Ensidesa l'aportació no dinerària de les branques d'activitat que se segreguen d'aquestes últimes i procedeixin a ampliar el seu capital una vegada establerts els valors d'aquestes aportacions.

El Consell de Ministres ha d'autoritzar la distribució per anualitats de l'import màxim de les aportacions de la Direcció General del Patrimoni de l'Estat i de l'INI, previstes a l'Acord esmentat, en què s'han d'incloure les corresponents a l'adquisició d'accions que s'assenyalen en el paràgraf anterior. Aquestes aportacions no poden superar en cap cas el màxim autoritzat per la decisió de la Comissió de la Unió Europea de 12 d'abril de 1994, relativa a les ajudes a l'empresa pública siderúrgica corporació siderúrgica integral.

Disposició addicional trenta-unena.

U. S'autoritza els òrgans de contractació competents en la matèria del Ministeri d'Obres Públiques, Transports i Medi Ambient a delegar a favor dels presidents de les confederacions hidrogràfiques les facultats, sigui quina sigui la seva naturalesa, que siguin necessàries per a la realització de les obres declarades d'emergència i per administració, a efectuar en l'àmbit d'aquests organismes.

Dos. El Ministeri d'Obres Públiques, Transports i Medi Ambient, a través dels serveis corresponents, pot proposar el lliurament de «fons a justificar» a favor de les confederacions hidrogràfiques per dur a terme les obres a què es refereix l'apartat u d'aquesta disposició, així com per atendre els pagaments derivats de les expropiacions necessàries per efectuar tant aquestes obres, com en general les que els hagin estat encomanades per aquest departament ministerial en aplicació dels apartats d) i f) de l'article 22 de la Llei 29/1985, de 2 d'agost, d'aigües.

Tres. En els supòsits que considera l'apartat anterior, correspon als presidents la facultat d'ordenar als caixers de les confederacions hidrogràfiques la realització dels pagaments materials corresponents amb càrrec als fons lliurats a justificar.

Quart. Els comptes justificatius derivats d'aquests lliuraments han de ser aprovats pels presidents de les confederacions hidrogràfiques. Aquests comptes, així com les despeses i els fons a què es refereixin, queden sotmesos al mateix règim de control que el corresponent al de les confederacions hidrogràfiques.

Disposició addicional trenta-dosena. *Imputació pressupostària dels impagats de prestacions econòmiques.*

Els imports per impagats, retrocessions o reintegraments de pagaments indeguts de prestacions del sistema de Seguretat Social s'han d'imputar al pressupost de despeses corrents en l'exercici en què es reintegrin, com a minoració de les obligacions satisfetes en qualsevol cas.

Disposició addicional trenta-tresena. *Pla estratègic de SIDENOR.*

Per atendre les necessitats previstes en el Pla estratègic de SIDENOR, el Consell de Ministres autoritza la distribució per anualitats de l'import màxim de les aportacions de l'Institut Nacional d'Indústria i de l'Institut de Crèdit Oficial, que en cap cas pot excedir conjuntament el màxim autoritzat per la Decisió de la Comissió de la Unió Europea de 12 d'abril de 1994, relativa a les ajudes que Espa-

nya té previst concedir a l'empresa d'acers especials SIDENOR.

Disposició transitòria primera. *Béns de les institucions eclesiàstiques.*

Es prorroga per deu anys, a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el termini a què es refereix la disposició transitòria cinquena de la Llei 16/1985, de 25 de juny, del patrimoni històric espanyol.

Disposició transitòria segona. *Termini d'aprovació del tipus de gravamen de l'impost sobre béns immobles.*

Amb vigència exclusiva per a l'exercici de 1995, el termini que preveu l'apartat 7 de l'article 73 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, per aprovar els tipus de gravamen de l'impost sobre béns immobles, s'amplia fins al 31 d'agost de 1995 en els ajuntaments dels municipis dels quals estiguin afectats per processos de revisió o modificació de valors cadastrals que hagin de tenir efecte l'1 de gener de 1996. Aquest acord s'ha de traslladar a la Direcció General del Centre de Gestió Cadastral i Cooperació Tributària dins el termini esmentat.

Disposició transitòria tercera. *Gestió de l'impost sobre béns immobles.*

Durant l'any 1995 l'Administració General de l'Estat, a través de la Direcció General del Centre de Gestió Cadastral i Cooperació Tributària, ha d'exercir les competències que, en relació amb l'impost sobre béns immobles, l'article 78.2 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, atribueix als ajuntaments que hagin encomanat a aquesta Direcció General la gestió tributària del tribut esmentat a l'empara del que disposa la disposició transitòria onzena de la Llei indicada. A aquest efecte, és necessari que l'ajuntament interessat no manifesti expressament, abans de l'1 de març de 1995, mitjançant una comunicació a la Direcció General del Centre de Gestió Cadastral i Cooperació Tributària, la voluntat d'assumir directament aquesta gestió, i les entitats territorials a què es refereix l'apartat 2 de la disposició transitòria indicada facin constar expressament, en la mateixa forma i termini, la impossibilitat de fer-se càrrec d'aquestes competències per falta de mitjans suficients.

L'exercici per la Direcció General del Centre de Gestió Cadastral i Cooperació Tributària de les competències a què es refereix el paràgraf anterior no inclou la funció recaptadora.

Disposició transitòria quarta. *Manteniment transitori del banc de dades de pensions públiques.*

Mentre no es dictin les normes reglamentàries reguladores del Registre de prestacions socials públiques, a què es refereix l'article 30 d'aquesta Llei, i es configuri de manera operativa i entri en funcionament, es manté en vigor el banc de dades de pensions públiques, constituït a l'Institut Nacional de la Seguretat Social i gestionat per aquest, d'acord amb el que estableixen la disposició addicional cinquena de la Llei 50/1984, de 30 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1985, i el Reial decret 2566/1985, de 27 de desembre, sobre creació i funcionament del banc de dades de pensions públiques.

Disposició transitòria cinquena. *Incrementos i disminucions de patrimoni.*

No estan subjectes a l'impost sobre la renda de les persones físiques els increments nets de patrimoni que

s'hagin posat de manifest durant 1994 com a conseqüència de transmissions o reemborsaments d'accions o participacions representatives del capital social o patrimoni de les institucions d'inversió col·lectiva si l'import d'aquestes transmissions o aquests reemborsaments, sumat al de les altres transmissions oneroses, no ha superat les 500.000 pessetes.

Disposició transitòria sisena. *Continuïtat de les situacions declarades d'incapacitat laboral transitòria i invalidesa provisional.*

Els qui a l'entrada en vigor d'aquesta Llei estiguin en les situacions d'incapacitat laboral transitòria o invalidesa provisional, sigui quina sigui la contingència de la qual derivin, hi han de continuar en els mateixos termes i les mateixes condicions que preveu la legislació precedent, fins que se'n produeixi l'extinció.

En els supòsits transitoris a què es refereix el paràgraf anterior, l'extinció de la incapacitat laboral transitòria pel transcurs del termini màxim de durada que preveu no dona origen, en cap cas, a la situació d'invalidesa provisional. En aquests casos, hi són aplicables les previsions que contenen els números 2 i 3 de l'article 131 bis del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny.

Disposició transitòria setena. *Manteniment transitori del procediment de declaració de la invalidesa permanent.*

Mentre no s'aprovin les normes reglamentàries i s'estableixin els òrgans de qualificació a què es refereix el número 1 de l'article 143 de la Llei general de la Seguretat Social, en la redacció que en fa aquesta Llei, el procediment per a la declaració de la situació d'invalidesa permanent, a l'efecte del reconeixement de les prestacions econòmiques de la Seguretat Social, es continua regint pel que estableixen el Reial decret 2609/1982, de 24 de setembre, i altres disposicions complementàries.

Disposició transitòria vuitena. *Adaptació dels estatuts de les mútues d'accidents de treball i malalties professionals de la Seguretat Social.*

Les mútues d'accidents de treball i malalties professionals de la Seguretat Social han d'adaptar els estatuts socials a les previsions del número 4 de l'article 70 de la Llei general de la Seguretat Social, en la redacció que en fa l'article 39 d'aquesta Llei abans de l'1 de juliol de 1995.

Disposició transitòria novena. *Consolidació de places temporals.*

Durant el període 1995 a 1997 es poden crear places de caràcter laboral fins i tot amb el caràcter de «a extingir», en les àrees funcionals o d'activitat en què sigui adequat, quan hi hagi llocs ocupats temporalment que tinguin assignades tasques permanents i no comportin l'exercici directe de potestats administratives.

La transformació de places de caràcter temporal en places de caràcter laboral permanent s'ha d'incloure dins els plans d'ocupació corresponents, que són aprovats pel Ministeri per a les Administracions Públiques, amb l'informe previ favorable del Ministeri d'Economia i Hisenda, cosa que ha de donar lloc posteriorment a la inclusió de les places en el catàleg de personal laboral.

En els supòsits excepcionals en què no es faci el pla d'ocupació o no s'hi hagin inclòs modificacions de llocs que després siguin necessàries, s'ha de procedir a la seva aprovació conjunta pels ministeris per a les Administracions Públiques i d'Economia i Hisenda.

Disposició transitòria desena. *Continuïtat de les situacions declarades d'incapacitat transitòria per al servei i invalidesa provisional en el règim de la Mutualitat General de Funcionaris Civils de l'Estat.*

Els qui a l'entrada en vigor d'aquesta Llei estiguin en la situació d'incapacitat transitòria per al servei o invalidesa provisional, sigui quina sigui la contingència de la qual derivin, han de continuar en aquestes situacions en els termes i les condicions que estableix la legislació precedent, i amb els efectes econòmics que preveu aquesta Llei per a la incapacitat temporal fins que se'n produeixi l'extinció.

En els supòsits transitoris a què es refereix el paràgraf anterior, l'extinció de la incapacitat transitòria per al servei pel transcurs del termini màxim de durada previst per a la incapacitat no dona origen, en cap cas, a la situació d'invalidesa provisional. En aquests casos són aplicables les previsions que conté el paràgraf primer de l'article 21 de la Llei 29/1975, de 27 de juny, sobre Seguretat Social dels funcionaris civils de l'Estat, en la redacció que fa de l'article 50 d'aquesta Llei.

Disposició transitòria onzena. *Continuïtat de les situacions declarades d'incapacitat transitòria per al servei i invalidesa provisional en el règim especial de la Seguretat Social de les Forces Armades.*

Els qui a l'entrada en vigor d'aquesta Llei estiguin en la situació d'incapacitat transitòria per al servei, sigui quina sigui la contingència de la qual derivi, han de continuar en aquesta situació en els mateixos termes i les mateixes condicions que preveu la legislació precedent, fins que se'n produeixi l'extinció, amb els efectes econòmics que preveu aquesta Llei per a la incapacitat temporal.

En els supòsits transitoris a què es refereix el paràgraf anterior, l'extinció de la incapacitat transitòria per al servei pel transcurs del termini màxim de durada previst per a la incapacitat dona origen a l'aplicació de les previsions que conté el paràgraf vuitè de l'article 21 de la Llei 28/1975, de 27 de juny, sobre Seguretat Social de les Forces Armades, en la redacció que en fa l'article 51 d'aquesta Llei.

Disposició transitòria dotzena. *Continuïtat de les situacions declarades d'incapacitat transitòria per al servei i invalidesa provisional en el règim de la Mutualitat General Judicial.*

Els qui a l'entrada en vigor d'aquesta Llei estiguin en les situacions d'incapacitat transitòria per al servei o invalidesa provisional, sigui quina sigui la contingència de la qual derivin, hi han de continuar en els mateixos termes i les mateixes condicions que preveu la legislació precedent, fins que se'n produeixi l'extinció, amb els efectes econòmics que preveu aquesta Llei per a la incapacitat temporal.

En els supòsits transitoris a què es refereix el paràgraf anterior, l'extinció de la incapacitat transitòria per al servei pel transcurs del termini màxim de durada previst per a la incapacitat no dona origen, en cap cas, a la situació d'invalidesa provisional. En aquests casos són aplicables les previsions que conté l'apartat 3, del punt dos, de l'article 52 d'aquesta Llei.

Disposició transitòria tretzena. *Circulació intracomunitària.*

A partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el paràgraf primer de l'apartat 1 de la disposició transitòria primera de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials, queda redactat de la manera següent:

«Fins al 30 de juny de 1999, els impostos especials de fabricació no són exigibles respecte de les adquisicions de productes gravats que, en una botiga lliure d'impostos o a bord d'un avió o vaixell en vol o travessia intracomunitaris, efectuïn els viatgers en el desplaçament d'un Estat membre a un altre. Aquest benefici es limita als béns adquirits d'aquesta manera que els viatgers transportin, com a equipatge personal, en quantitats no superiors a les que s'estableixen per a les importacions amb exempció d'aquests impostos efectuades per viatgers procedents de països tercers.»

Disposició transitòria catorzena. *Transport públic regular de viatgers en cada una de les illes de la Comunitat Canària.*

En consideració a les especificitats que concorren en el transport col·lectiu regular de viatgers en l'àmbit de la Comunitat Autònoma de Canàries i com a desplegament del que disposa l'article 8 de la Llei 19/1994, de modificació del règim econòmic i fiscal de Canàries, durant l'exercici de 1995, s'ha de procedir a elaborar un contracte programa per a cada una de les illes, amb fixació d'objectius i formes d'establir un sistema eficaç de transport públic integrat en cada illa.

Disposició derogatòria única.

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que preveu aquesta Llei i, en particular, les següents:

1. La disposició addicional quarta de la Llei 14/1970, de 4 d'agost, general d'educació i finançament de la reforma educativa.
2. El número 4 de l'article 131 i els articles 135 i 136 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny.
3. Els articles 18, apartats 1 i 2, 19 i 21 de la Llei 29/1991, de 16 de desembre, d'adequació de determinats conceptes impositius a les directives i reglaments de les Comunitats Europees.
4. L'apartat dos de l'article 37 de la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre la renda de les persones físiques.
5. Les disposicions addicionals desena, onzena i dotzena de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals.
6. Els articles 23 i 24 de la Llei 29/1975, de 27 de juny, sobre Seguretat Social dels funcionaris civils de l'Estat.

Disposició final primera. *Gestió de crèdits pressupostaris en matèria de classes passives.*

Es prorroga durant 1995 la facultat conferida a la disposició final tercera de la Llei 39/1992, de 29 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1993.

Disposició final segona. *Autorització al ministre d'Economia i Hisenda per efectuar modificacions pressupostàries per a l'aplicació del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny.*

S'autoritza el ministre d'Economia i Hisenda perquè efectui les modificacions pressupostàries que siguin necessàries per a l'aplicació del que preveu el número 2 de l'article 31 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, en la redacció que en fa l'article 29 d'aquesta Llei.

Disposició final tercera. *Incapacitat temporal, maternitat i atur.*

U. Les referències que efectua la legislació vigent a les situacions d'incapacitat laboral transitòria i invalidesa provisional s'entenen realitzades a la situació d'incapacitat temporal. Així mateix, les referències que s'efectuen a la situació d'incapacitat laboral transitòria derivada de maternitat s'entenen efectuades a la situació de maternitat.

Dos. De la mateixa manera, les referències que a la incapacitat laboral transitòria conté l'article 222 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, s'entenen realitzades tant a la situació d'incapacitat temporal com a la de maternitat, que regula aquesta Llei.

Disposició final quarta. *Concepte de família nombrosa.*

U. S'amplia el concepte de família nombrosa que estableix la Llei 25/1971, de 19 de juny, de protecció a les famílies nombroses, fins a incloure les famílies que tenen tres fills o més.

Dos. L'aplicació del que preveu l'apartat anterior requereix el desplegament reglamentari corresponent, el qual ha de tenir en compte, en tot cas, les conclusions a què arribin els treballs de la ponència creada al Congrés dels Diputats per a l'estudi d'aquesta matèria.

Tres. L'aplicació dels beneficis previstos en les taxes universitàries s'inicia en el curs acadèmic 1995-1996.

Disposició final cinquena. *Desplegament reglamentari.*

Es faculta el Govern per dictar totes les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i l'execució d'aquesta Llei.

Disposició final sisena.

S'autoritza el Govern perquè, en el termini de tres mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, elabori un text refós del Reial decret legislatiu 521/1990, de 27 d'abril, pel qual s'aprova el text articulat de la Llei de procediment laboral, que incorpori les modificacions introduïdes per aquesta Llei, per la Llei 11/1994, de 19 de maig, per la qual es modifiquen determinats articles de l'Estatut dels treballadors, del text articulat de la Llei de procediment laboral i de la Llei sobre infraccions i sancions d'ordre social; per la Llei 14/1994, d'1 de juny, per la qual es regulen les empreses de treball temporal, i per la Llei 18/1994, de 30 de juny, per la qual es modifica la normativa d'eleccions als òrgans de representació del personal al servei de les administracions públiques de la Llei 9/1987, de 12 de juny, modificada per la Llei 7/1990, de 19 de juliol.

Disposició final setena.

1. S'autoritza el Govern perquè, en el termini de tres mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, elabori un text refós de la Llei 8/1980, de 10 de març, de l'Estatut dels treballadors, que incorpori, a més de les modificacions introduïdes per aquesta Llei, les efectuades per les disposicions legals següents:

a) Llei 4/1983, de 29 de juny, de fixació de la jornada màxima legal en quaranta hores, i de les vacances anuals mínimes en trenta dies.

b) Llei 32/1984, de 2 d'agost, sobre modificació de determinats articles de la Llei 8/1980, de 10 de març, de l'Estatut dels treballadors.

c) Llei 3/1989, de 3 de març, per la qual s'amplia a setze setmanes el permís per maternitat i s'estableixen mesures per afavorir la igualtat de tracte de la dona a la feina.

d) Llei 8/1992, de 30 d'abril, de modificació del règim de permisos concedits per les lleis 8/1980, de l'Estatut dels treballadors, i 30/1984, de mesures per a la reforma de la funció pública, als adoptants d'un menor de cinc anys.

e) Llei 36/1992, de 28 de desembre, sobre modificació de l'Estatut dels treballadors, en matèria d'indemnització en els supòsits d'extinció contractual per jubilació de l'empresari.

f) Llei 11/1994, de 19 de maig, per la qual es modifiquen determinats articles de l'Estatut dels treballadors, del text articulat de la Llei de procediment laboral i de la Llei sobre infraccions i sancions en l'ordre social.

2. El text refós a què es refereix el número anterior incorpora a més, donant-los la ubicació que els corresponen, els canvis que deriven de les disposicions següents:

a) Llei 13/1982, de 7 d'abril, d'integració social dels minusvàlids (article 41.1), pel que fa a la relació laboral especial dels treballadors minusvàlids que presten serveis en centres especials d'ocupació.

b) Llei 8/1988, de 7 d'abril, sobre infraccions i sancions en l'ordre social, disposició final primera, pel que fa a les infraccions en matèria laboral dels articles 6, 7 i 8.

c) Llei 4/1990, de 29 de juny, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 1990 (disposició addicional segona).

d) Llei 2/1991, de 7 de gener, sobre drets d'informació dels representants dels treballadors en matèria de contractació.

e) Llei 10/1994, de 19 de maig, sobre mesures urgents de foment de l'ocupació.

3. Així mateix s'han de dur a terme les actualitzacions que siguin procedents com a conseqüència dels canvis produïts en l'organització de l'Administració General de l'Estat des de la promulgació de la Llei 8/1980, de 10 de març.

Disposició final vuitena. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor el dia 1 de gener de 1995. Les normes relatives a l'impost de societats s'han d'aplicar respecte als períodes impositius que s'iniciïn a partir d'aquesta data.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 30 de desembre de 1994.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
FELIPE GONZÁLEZ MÁRQUEZ